XXXI. ÉVFOLYAM, 33. SZÁM · Ára: 1,80 Ft · 1975. AUGUSZTUS 14.

Ludas Matyi

Várnai György rajza

A NAGY DIVAT

— Még szerencse, hogy a kemping a nyaralónktól csak néhány lépésnyire van...

KEDVES LUDAS!

UTOLSÓ POSTA — RÓMAI-FÜRDŐ

A római-fürdői postahivatal kis ablaka érdekes idegenforgalmi látványossággá változott ezen a nyáron. Siratófal lett belőle. A helybeliek minden reggel arra sétálnak, látják, hogy még mindig ott a cédula: „Festés miatt zárva". Sóhajtanak egy jó zaftosat, majd csüggedten továbbállnak.

Az apró helyiséget június 9-én zárták be. Akkor még mindenki bizakodott, nem tarthat soká, hiszen nincs Rómain nyugdíjas, aki egy akkorka szobát fél nap alatt ki ne meszelne.

De a cédula még mindig ott fityeg, a posta még mindig zárva. Jó, gondolhatnánk, bizonyára alapos, sőt, művészi munkát végeznek odabenn. Egy örökbecsű falfestményen akár évtizedekig is elbíbelődhet a piktor. Gondoljunk csak a sixtusi kápolnára. Vagy a granadai Alhambrára. Csakhogy az ügy nem ilyen egyszerű. A festők ugyanis jöttek, láttak, pingáltak és elmentek. Ettől aztán újra magasra csapott a római remények lángja. Különösen, hogy a postáskisasszony is megjelent a helyiségben és közölte: most

már csak a takarítókra vár. Üldögélt szegényke néhány napig a mészpettyes szobában, mint Marius Karthago romjain, de a takarítók nem jöttek.

Aztán mégis jöttek, ki is takarítottak, de addigra meg a postáskisasszony tűnt el. De miért is ne tűnt volna, amikor úgysem nyithatott, hiszen a parkettacsiszolás még hátra volt.

A római-fürdői postahivatal alapterülete 26 négyzetméter. Ennek a fele kő és csak a másik fele parketta. Ekkora darabkát két óra alatt játszva felcsiszolnak. Ha csiszolják. De nem csiszolják. Nem és nem és nem. Ilyen Rómain egy postamunka.

Azóta megvalósult az első közös űrrepülés.

Azóta hat toronyházat felépítettek a békásmegyeri lakótelepen.

A római-fürdői posta előtt csak annyi a változás, hogy reggelenként most már több nyelven sóhajtoznak a siratófal előtt. A kemping ugyanis óriási forgalmat bonyolít le. S a külföldi vendégek levelezni akarnak, különben ki hiszi el nekik, hogy Római-fürdőn üdültek?

Senki.

Hiszen ebben az egészben is van valami hihetetlen.

(P.)

CSAK NÉZNI

Kimentem a Domus-áruház rákospalotai raktárába, hogy szőnyeget vásároljak.

Nem kaptam.

Pedig volt ott szőnyeg bőven, nagy választékban. Olyan is akadt köztük, amilyenre futotta volna a keretemből.

De hát ezeket a szőnyegeket csak nézni lehetett. Mindent a szemnek, semmit a lakásnak.

— Tetszik tudni — hangzott az udvarias magyarázat —, a szőnyegeladás szünetel, mert a régi szakeladó már kilépett és az új szakeladó még nem lépett be.

Node udvarias magyarázatot csak nem teríthetek a szoba közepére!

Fábián György
Budapest
Benczúr u. 3.

Címzett: az Iparcikk Kölcsönző és Szolgáltató Vállalat

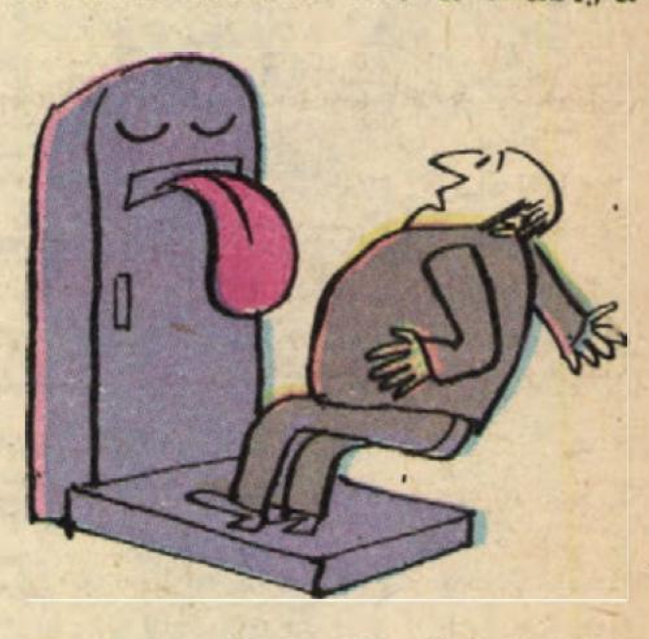
MÉRLEGEN A MÉRLEGEK

A Rókus kórháznál megpillantottam egy bordó színű mérleget és eszembe ötlött orvosom tanácsa: rendszeresen ellenőrizzem testsúlyomat.

Itt az alkalom! Felléptem a mérlegre, bedobtam a két húszfillérest és vártam. Vártam, hogy a mérleg nyelve kibillenjen és nem vártam hiába: a mutató imbolyogni kedett és a 25 kilogrammot jelző vonalkánál megállt. Hiába könyörögtem neki: nem mozdult. A mérleg tehát rossz. Még akkor is, ha elfelejtették ráírni.

Bosszúsan előkotorásztam zsebemből a szabott tarifát és a Lottó Áruháznál újra megmértem magam. Csekély pénzemért 78 kilogrammot mutatott a mérleg. Nem tartom magam ilyen „súlyos egyéniségnek", ezért elhatároztam, hogy nyakamba veszem a várost, és próbát teszek néhány mérleggel.

Az Otthon Áruháznál 73, a Boráros téren 77, a Thököly út 6. számú ház előtt 55 kilogramm voltam. A Lottó önkiszolgáló éttereménél 56, a Rákóczi út 50. számú háznál 90, a Bástya

mozi mellett 80 kilogrammot nyomtam.

Gyöngyöző homlokkal összegeztem a tapasztaltakat és megállapítottam, hogy a testsúlyom változó, a mérlegek pedig rosszak. De nem egyformán. Egyik rosszabb, mint a másik.

(f. i.)

BIOLÓGIA ÉS HUMOR

„És ugyanő ül saját maga mellett is! Andrea és Balázs ugyanis — egypetéjű ikrek."

Ezt olvasom a Ludas Matyi július 24-i számának 10. oldalán, „A mausdorfi kaland" c. kisregényben és nem győzök csodálkozni. A szerző világraszóló szenzációról számol itt be. Mert egypetés ikrek esetében egy pete termékenyül meg és az első osztódás után a két sejt szétválva, külön fejlődik, a megtévesztésig hasonló, majdnem azonos egyeddé. Az X, illetve Y kromoszómától meghatározottan a születendő ikerpár vagy két leány, vagy két fiú. E szabály a tulajdonságok bonyolult öröklődésében azon kivételek közé tartozik, amely alól nincs kivétel.

Vagyis a volánnál a csinos, pisze, szőke Andrea nem ülhet saját maga mellett Balazsként.

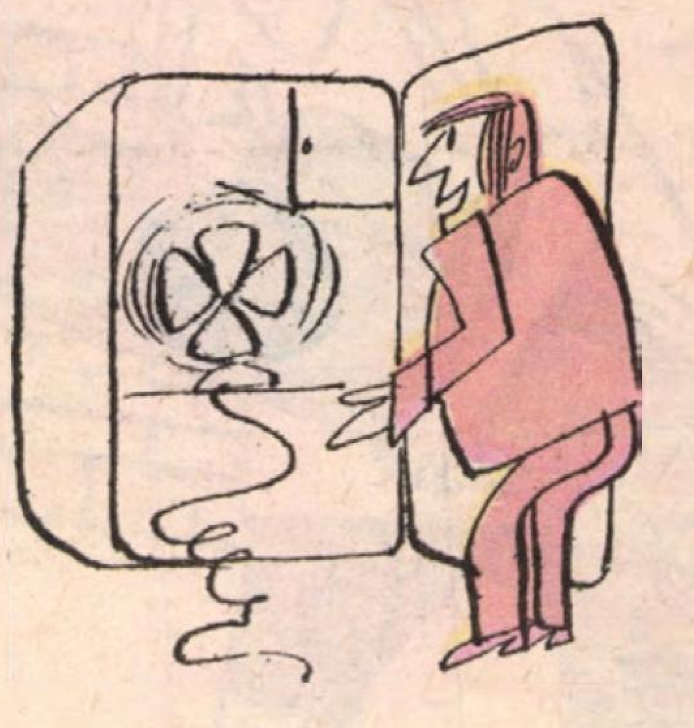
Még viccből sem.

Dr. Manninger István
kandidátus
Martonvásár

TÉLEN HŰT

Március közepén vettem egy 150 literes abszorpciós hűtőszekrényt, úgy gondoltuk, húsvétkor be is járatjuk, Szó, ami szó, majdnem ráfizettünk. A készülék képtelen volt a kellő hideget produkálni. Az ügyet — előírásos módon — április 2-án jelentettem a területileg illetékes szerviznél. Hamarosan ki is küldték a szerelőt. Ő megvizsgálta a hűtőszekrényt, majd kijelentette, hogy hatásköre csak az elektromosságra terjed, írjak egyenest a gyárnak.

Írtam egyenest a gyárnak, csakhamar kaptam egy értesítést a pesti márkaszerviztől, hogy a jövőben egyenest nekik írjak, majd telefonon értesítenek, ha jönnek a szerelők. Nos, jöttek a szerelők, de, minthogy idejük nemigen akadt,

megkértek, kapcsoljam maximumra a készüléket, figyeljem egy hétig a hűtőtérben elhelyezett hőmérőt s aztán meséljek, mit tapasztaltam.

Azt tapasztaltam, hogy semmi sem változott, a szerkentyű csepeg s a hőmérő a világért sem süllyed 7—8 foknál mélyebbre. Ez pedig éppen kétszerese az előírtnak. Sürgetni kezdtem az ügyet, hát július 2-án, vagyis a hiba bejelentését követő kilencvenedik napon el is vitték a gépet. Azóta már a százhuszadik napon is túl vagyunk, a nyár lassan elmúlik, de hűtőszekrényem nincsen. Már csak abban reménykedem, hogy a húsvétra vásárolt készülékem karácsonyig hazaér, mert utána ugyebár már minek? És javaslok egy új reklámszöveget a Lehelnek. „Hűtőszekrényét ősszel szerezze be, s akkor tavaszra tán használni is tudja". Nem túl hangulatos, de legalább igaz.

Cselényi János
Boldva,
Alkotmány u. 26.

A CÍMZETT VÁLASZOL

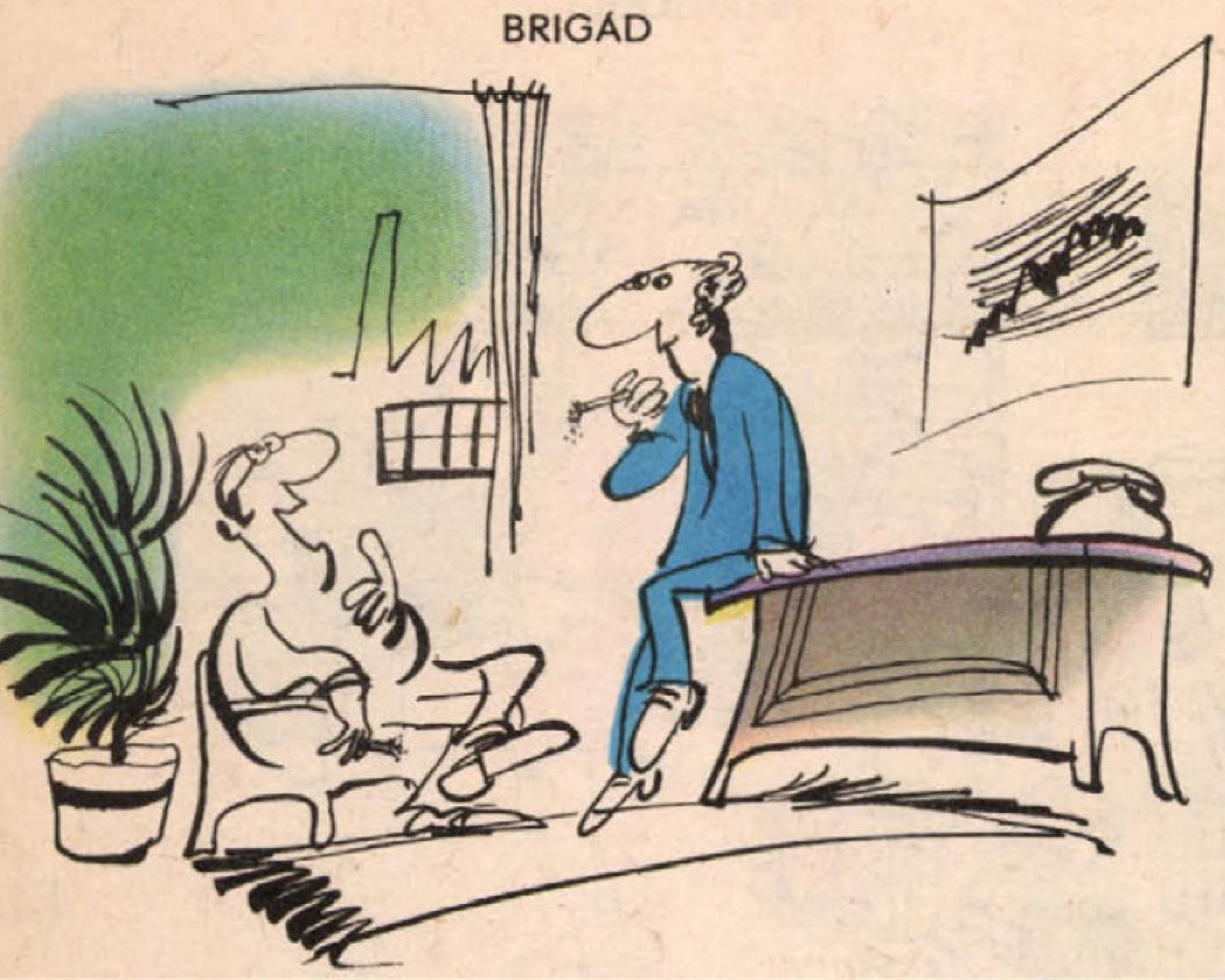
A IV. kerületi Tanács VB elrendelte a „Centrál" Lakáskarbantartó és Szolgáltató Szövetkezet feloszlatását. A szövetkezet felfüggesztett vezetősége Csizmár Istvánné (Fót, Kazinczy u. 34.) szövetkezeti tag részjegyét valóban nem fizette vissza. (Nem volt rá fedezet!) A szövetkezet fennálló tartozásait a felszámolási mérlegben sorolni fogjuk és azokat — köztük a szóban forgó részjegy-tartozást is — a rendelkezésre álló vagyon erejéig az előírások sorrendjében fogjuk kiegyenlíteni.

Losonczi Mihály
felszámoló biztos

Vándori István Eger, Csákány u. 13. szám alatti lakos arról panaszkodott, hogy az egri strandon a nyugdíjas-jegy árát 2,50 Ft-ról 4,— Ft-ra emeltük, ugyanakkor csak délután két órától latogathatja a strandfürdőt. A panaszos téved. Egésznapos nyugdíjas-jegy ára 4,— Ft, félnaposé (délután kettőtől) 2,50 Ft. Vállalatunk a nyugdíjasok számára rendkívüli kedvezményeket biztosít. Nem nyugdíjas-jegy (egésznapos) 7,— Ft, félnapos 4,— Ft. Hasonlóan magas kedvezmények nyugdíjasoknak csak kevés strandfürdőn találhatók hazánkban.

Kocsmár János
igazgató

BRIGÁD

– A munka még sehogy sem megy együtt a fiúknak, de biztató, hogy közösen lottóznak.

A VAKÁCIÓ VÉGNAPJÁN

– Úgy tűnik, hallucinálok: mintha a tanító bácsi hangját hallanám a partról.

Egészségügy

Mostan elmondom, hogyan lettem én alkoholista. Éppen én, akinek úgy kellett a szesz, mint sasnak a kovászos uborka, aki egy üveg pálinkát annyira becsültem, amennyit az üres üvegéért adott a közért!

Fogfájással kezdődött, alig öt napja. Vidéken ért el a kínzó fogfájás. gondoltam, leküzdöm a fájdalmat, míg — másnap — Pestre érkezem, s felkereshetem a fogorvosomat. Beléptem hát a vidéki patikába, fájdalomcsillapítót venni. Jó erőset kértem, mert a fájdalom már a fülemen gőzölgött kifelé.

— Sajnálom — mondta a patikus —, nagyhatású gyógyszert recept nélkül nem adhatok! Az erős gyógyszer ártalmas az egészségre!

A patikával szemben egy italbolt állt, akkor támadt az az ötletem, hogy egy kis pálinkát tartok a fájós fogamon — gyógyszer híján. Régi, bevált módszer. Három féldecit nyeltem fogfájás ellen, majd még valami goromba töményet, később énekeltem a sarokban, csak úgy, magamnak, mert mintha csillapodott volna a fogam. Egyébre nem emlékszem.

Hajnalban ébredtem fel a kocsmaajtó előtt, a földön. „Teljesen átfagytam" — állapítottam meg, mert köhögtem és lázasnak éreztem magam. Kész tüdőgyulladás! Alig vártam, hogy a patika kinyisson és kérjek valami antibiotikumot.

— Recept nélkül nem adhatok — sajnálkozott a patikus —, a gyógyszer nem reggeli. Tessék az orvoshoz menni, jelenleg a szomszéd községben rendel, hat kilométer mindössze.

Én azonban olyan gyenge voltam, hogy a kocsmáig alig tudtam elvonszolni magam, pedig harminc lépésre se volt ide, a gyógyszertárhoz. A kocsmában mindenki nagyon jóindulatú volt, azt ajánlották, hogy erős, fehér bort igyak tisztán, mert az a halottakat is talpra állítja.

Megittam egy liter muskotályt, majd szunyókáltam az egyik asztalnál, de senki sem bántott, mondom, itt mindenki nagyon szépen viselkedett velem. Csak később vettem észre, hogy a pénztárcámat kiemelték. Akkor kaptam a szomszédos ivócimborámtól azt a hatalmas pofont, mikor a pénztárcámat firtattam. Persze, joggal megbántódott, ha nem ő volt a tettes. Bocsánatot is kértem tőle és egymást átölelve tántorogtunk el a pályaudvarra. A vonatot már lekéstem, és különben sem volt meg a jegyem, mert az is a tárcában volt.

Reggel összetörve, de viszonylag tiszta fejjel ébredtem a váróteremben.

Határtalanul ideges voltam, hiszen már tegnap estére hazavártak, ma pedig a munkahelyemen kellett volna lennem. A zakóm zsebében volt némi aprópénz, átmentem hát a patikába és kértem a gyógyszerészt, adjon valami idegnyugtatót, mert a gyomrom is remeg, de a patikus felemelte az ujját:

— Az orvosság recept nélkül méreg! — mondta. — Nem adok önnek nyugtatót, mert hátha nem tesz jót önnek! Éppen elegen szednek manapság, pusztán divatból, mindenféle nyugtatót!

Azonnal besiettem a szemközti kocsmába, és lehajtottam két féldecit egymás után, mert annyian mondták már nekem, hogy idegesség ellen legjobb egy-egy féldeci, gondoltam, miért ne lenne jó nekem is. Mivel már aprópénzem sem volt, eladtam a zakómat egy törzsvendégnek, hogy legyen a hazautazásra is pénzem. Áldomást is ittunk a kabátra. Azt mesélik, hogy később verekedni akartam, de lefogtak, és igazán rendesen viselkedtek velem. Amikor megértettem, mi történt, nagyon szégyelltem magamat és húsz üveg sört rendeltem, hogy mindenkit kibékítsek. Záróra előtt felébresztettek, hogy menjek szépen haza. Csak egy vágy volt bennem: hogy legyen annyi erőm, amennyivel feljuthatok a vonatra és kikerüljek végre ebből a községből.

Elvánszorogtam a patikába és nagyon szépen kértem a patikust, adjon nekem valami serkentőt, amivel a fáradtságomon úrrá tudok lenni, de a patikus felháborodva nézett rám:

— Dopping-szert kér tőlem? Ez igazán nevetséges! Még jó, hogy nem mindjárt LSD-t, amitől úgy érzi, hogy repülni tudna! Ember! Hogy képzeli, hogy ilyen gyógyszert én kiadhatok magának! Ha saját maga nem tud vigyázni az egészségére, mi vigyázunk!

A gyógyszertár előtt szerencsére kaptam egy jó tanácsot: egy kis szesz úgy szétárad az emberben, hogy az csuda! És nem kell hozzá se recept, se patika!

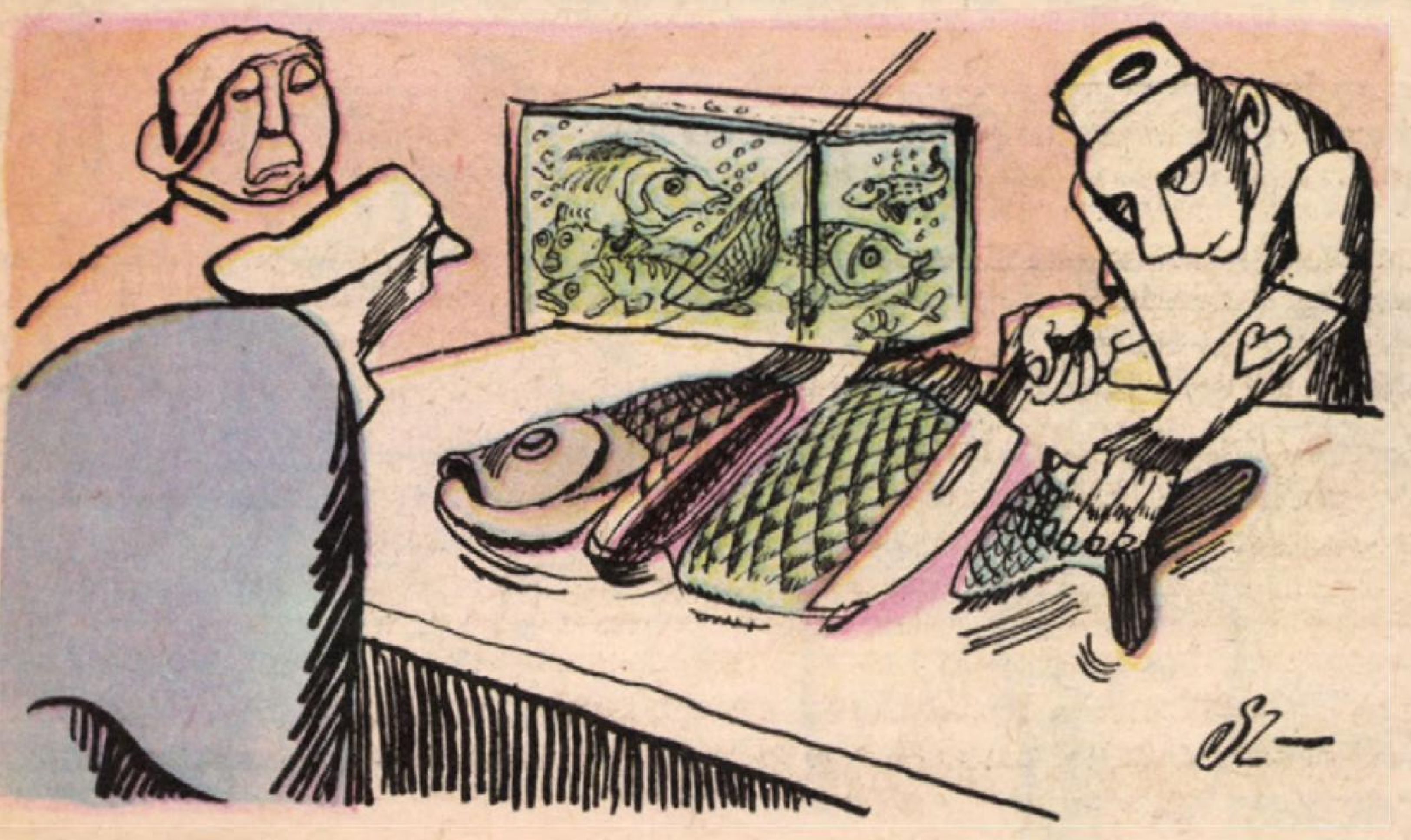
Most a detoxikálóban ülök és rettenetesen szorongok, hogy mit szól majd a családom, és mit szól a főnököm, ha megtudja, hová jutottam! Kértem szorongás ellen valami gyógyszert itt a doktor úrtól, de azt mondta: csak ne szokjak hozzá a gyógyszerekhez!

Alig várom, hogy kiengedjenek. Az első kocsmában lehúzok egy féldecit a szorongásomra!

Csakugyan! Minek az a mindenféle, egészségrontó gyógyszer! Milyen jó, hogy vigyáznak rám!

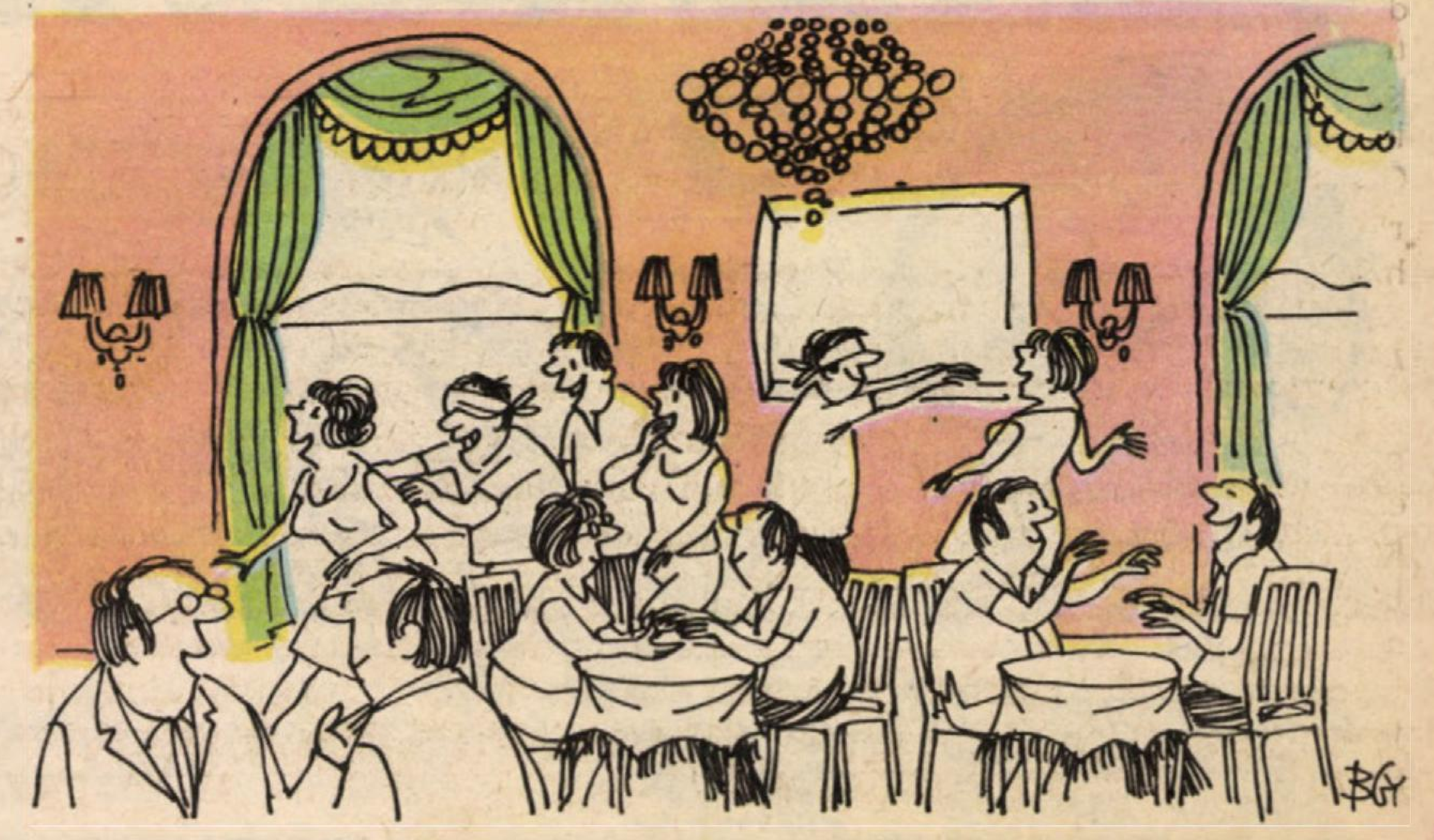
Somogyi Pál

CSARNOKBAN

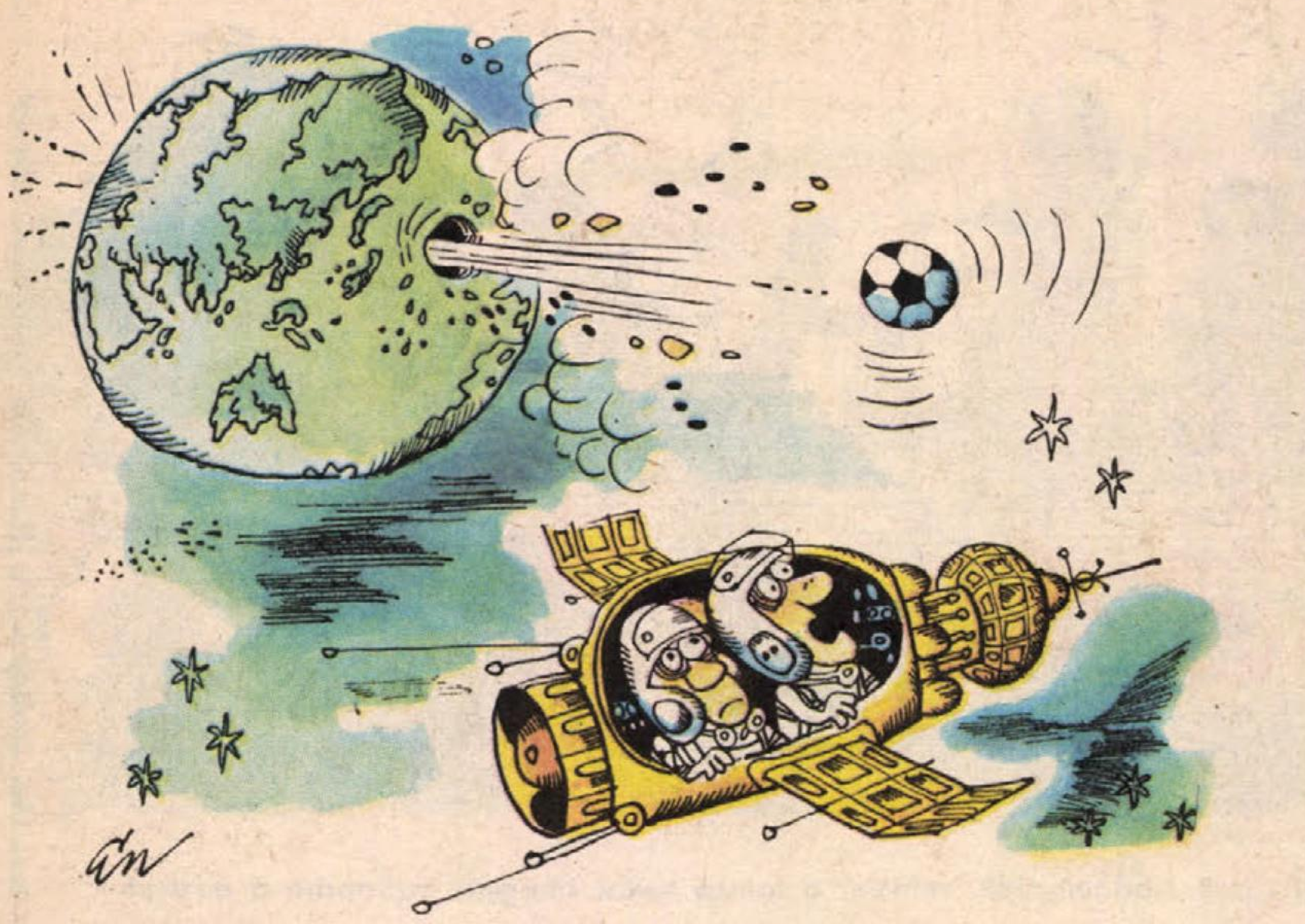
– Volt lelkük azt a keveset is kipusztítani?!

OSZTÁLYON FELÜLI HELY

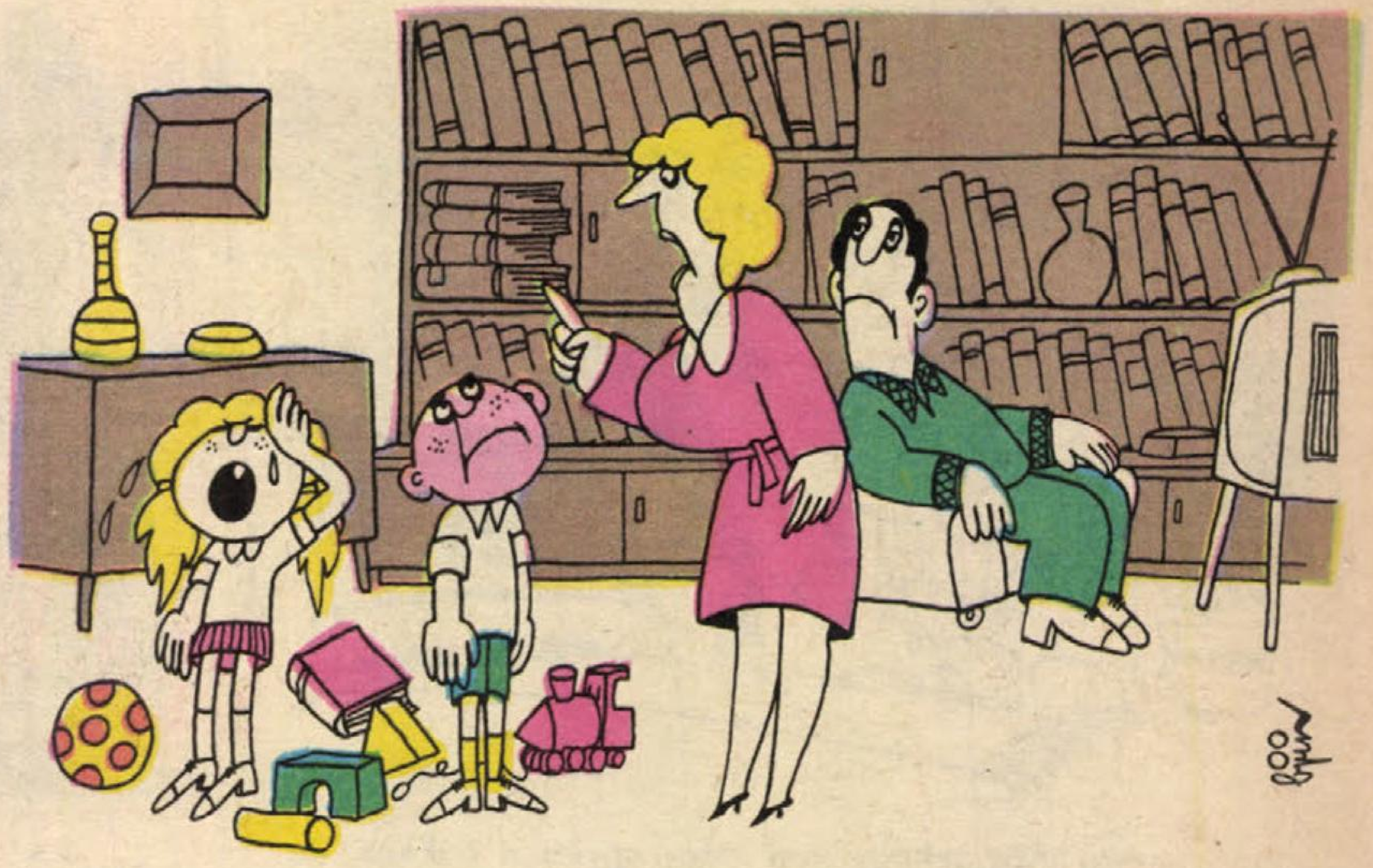
– Gondoltuk, miért ne lehetne a mi társadalmunkban játékkaszinó...?

A KOZMOSZBAN

– Valahol Európában, már megint mellérúgtak egy tizenegyest.

PEDAGÓGIA

– Kisfiam, ha továbbra is rosszalkodsz, nem mehetsz el vasárnap meglátogatni a régi apukádat!

Levélváltás a sörcsapolás technikájáról

Kedves Szerkesztő úr!

Hiába panaszkodom a Népi Ellenőrzési Bizottságnak, hogy a poharas kimért sörnél sok a visszaélés, a válasz elmarad. Ebből arra következtetek, hogy elmarad az ellenőrzés és a visszaélések megtorlása is. A korsós és a poharas sört úgy mérik ugyanis, hogy magasra emelve rázzák a gumicsővel megtoldott csapot és az amúgyis habosan folyó sör még jobban habzik. E művelet következtében a pohár sör pikolóvá zsugorodik, a korsó pedig pohárnyivá. A vendég kétharmadnyi sört és egyharmadnyi habot kap. Tessék kiszámítani, hogy ha egy óra alatt 300 pohár sört mérnek ki, akkor mennyi haszon marad nyolc órai nyitvatartás alatt. Miért nem szüntetik meg a visszaéléseket a sör körül?

Kedves Olvasónk!

Nem mondom, hogy mellékes témát vetett fel, de azért kiegészítem néhány más jelenséggel is. Mindenekelőtt leszögezem, hogy a népi ellenőrök megteszik a magukét, még akkor is, hogyha a sörügyben fennálló visszaéléseket nem tudták megszüntetni. Mást sem tudtak teljesen, de igyekeznek.

Gondoljon a számos leleplezett jogtalan haszonszerzésre és az ezt követő gazdasági bírságra. Sok millió forintokról van szó. Csak egyelőre még az a baj, hogy a vállalatot és ezen keresztül a dolgozókat sújtja a gazdasági bírság. Senki sem örül annak, hogy emiatt kevesebb lesz a nyereségrészesedése, viszont mindenki örülne annak, hogy ha a vezető, bármilyen szinten is, aki a gazdasági bírságot előidézte, néhány ezer forint bírságot fizetne a saját zsebéből a kárért, amit tudatosan vagy gondatlanságból előidézett.

Gondoljon például arra, hogy állandó ellenőrzés sem oldotta meg a cipők minőségének javulását. A hivatalos megállapítás szerint valamicskét javult a cipők minősége, de még mindig nem az igazi. (Szerintem a vevő sem mindig az igazi, mert ha az lenne, akkor némelyikük nem cserélné az általa gyakran gyári hibásnak álcázott cipőjét két-három havonként az állam terhére, visszaélve azzal, hogy erre a rendelet lehetőséget ad.)

Gondoljon továbbá a gyakori súlycsonkításokra, amelyekről a népi ellenőrzés időnként hírt ad, amikor jó néhány élelmiszer-, csemege- és szövetkezeti üzletben leleplezi, hogy ily módon is megkárosítják a vevőket.

Vagy gondoljon arra, hogy belkereskedelmi miniszter rendelete kellett ahhoz, hogy az eladók meglékeljék a dinnyét, pedig valamikor a konkurrencia kényszerítette a dinnyeárust a lékelésre, ahogy ma szakszerűen mondják, „a vevő szolgálatában.” Ehhez nem kellett népi ellenőrzés. Most kell, annyi bizonyos.

Visszatérve a sörügyre: egyszerűen azt mondhatnám, hogy ez nem egyéb, mint mennyiség-csonkítással járó árdrágítás. A sörcsalás azonban nem egyszerű csalás, hanem kvázi közérdekű csalás. Feltevésem szerint a csaposok ennek a fontosságát országos méretekben felismerték, többezer fős értekezletet tartottak és megállapodtak abban, hogy ha egyharmaddal kevesebb sört csapolnak a pohárba és a korsóba, akkor több embernek jut és miután a sörből soha sincs elég, importtal sem tudunk minden igényt kielégíteni, jön az *okos* csapolás. Valószínűleg, a csaposok nagy gyülekezetének tapasztalatcseréje eredményeként egyöntetűen megállapították, hogy:

1. gyors spriccelés, sok hab;
2. lassú spriccelés, kevesebb hab;
3. a plusz sört ki lehet mérni blokk nélkül;
4. tehát jobb a gyors spriccelés.

Ez ügyben szakembernek érzem magam, mert kizárólag a kimért sört szeretem, de csak füles pohárban, korsóban. Nyugodt lelkiismerettel osztom tehát az ön nézetét. Meg kell azonban mondanom, hogy egyetlen helyen, a balatonföldvári Utasellátó restijében, találkoztam egy olyan csaposnővel, aki lassan csapolta a poharakba a sört és amikor leülepedett a hab, utánatöltött. Tehát lassított tempóban csapolt, nyilván ismeri a gyors csapolás fizikai törvényét és nem volt szándékában a vevőt megkárosítani. Ám ekkor tanúja lehettem annak is, hogy a vendégek morogni kezdtek, hogy miért nem dolgozik gyorsabban, ők nem érnek rá kivárni, amíg a hab leülepszik. Nem vártam meg a zúgolódás eredményét, de el tudom képzelni, hogy azóta az a derék csaposnő is olyan gyors tempóban csapol, hogy a hab mennyisége elérje az országos átlagot.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

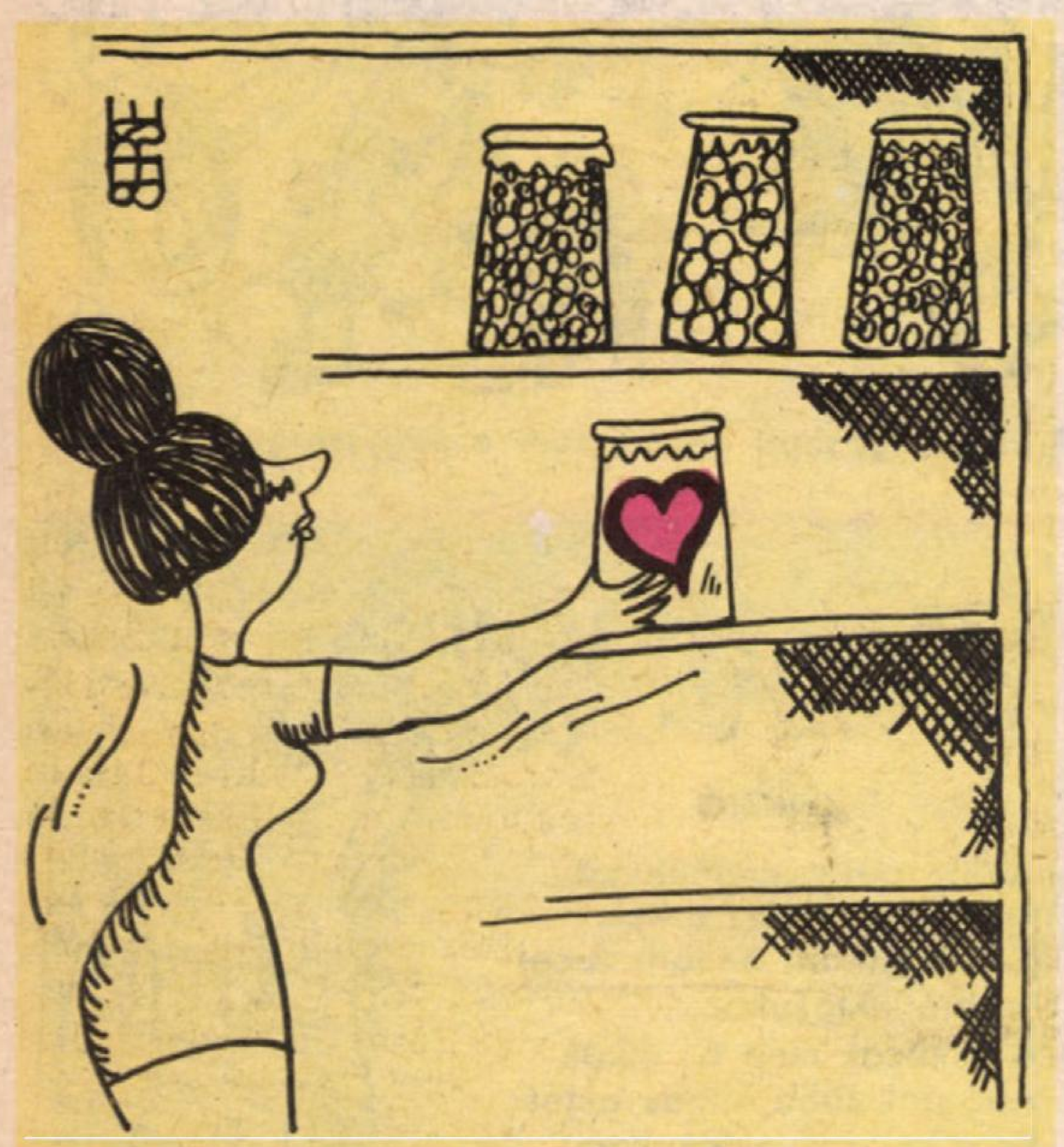

MAGYAR VIRTUS

– Amióta befizettünk a spanyolországi útra, nem lehet bírni vele!

BEFŐZÉS

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Végre egyszer nem én égtem le...

– Vajon hány kilométernél fárad ki egy magyar ügyfél?

– Van már új gépmester, de honnan szerez majd pótalkatrészt?

– Halló, itt Kovács Pistike beszél. Ki tudja, hol lakom?

A SZÉGYEN

Amikor az újságban elolvastam a hírt, tudtam, mit kell tennem. Oda kell mennem Verpelétihez. Régi barátságunk erre kötelez. A nehéz órákban mellette kell lennem.

A hírben ugyanis ez állt: „Verpeléti Ottót, az Arany Kutyatej étterem vezetőjét megbírságolták, mert a vezetése alat levő étteremben vizezték a konyakot és kisebb adagokat szolgáltak fel az előírtnál".

Elképzeltem, mit érezhet most. A neve a csalók között szerepel az újságban. Szegény, megtévedt fiú! Most biztosan félőrülten, borotválatlanul kószál a rengetegben, hogy ne kelljen az emberek szemébe nézni, és a lelkiismeret-furdalás kergeti, űzi, hajszolja. Szegény, megtévedt fiú csak megy, csak megy és nem törődik a tüskés bokrokkal, az arcába csapódó ágakkal...

Azonnal beszélnem kell vele. Felhívtam az üzletet és telefonhoz kértem a barátomat. Egy kellemetlen női hang azt mondta, hogy nincs benn.

— Nem tudják, hol van?

— Nem tudjuk.

Fantasztikus, milyen közönyösek az emberek! Lehet, hogy épp most, ezekben a percekben, számvetést csinál az életével: hol hibázta el, mi juttatta a lejtőre, ahol már nem volt megállás? Magam előtt láttam Verpelétit: a Duna-parton állt és nézte a vizet, a haragoszöld, kavargó vizet. Ottó, ne!

Valamit tennem kell! Újra felhívtam az éttermet.

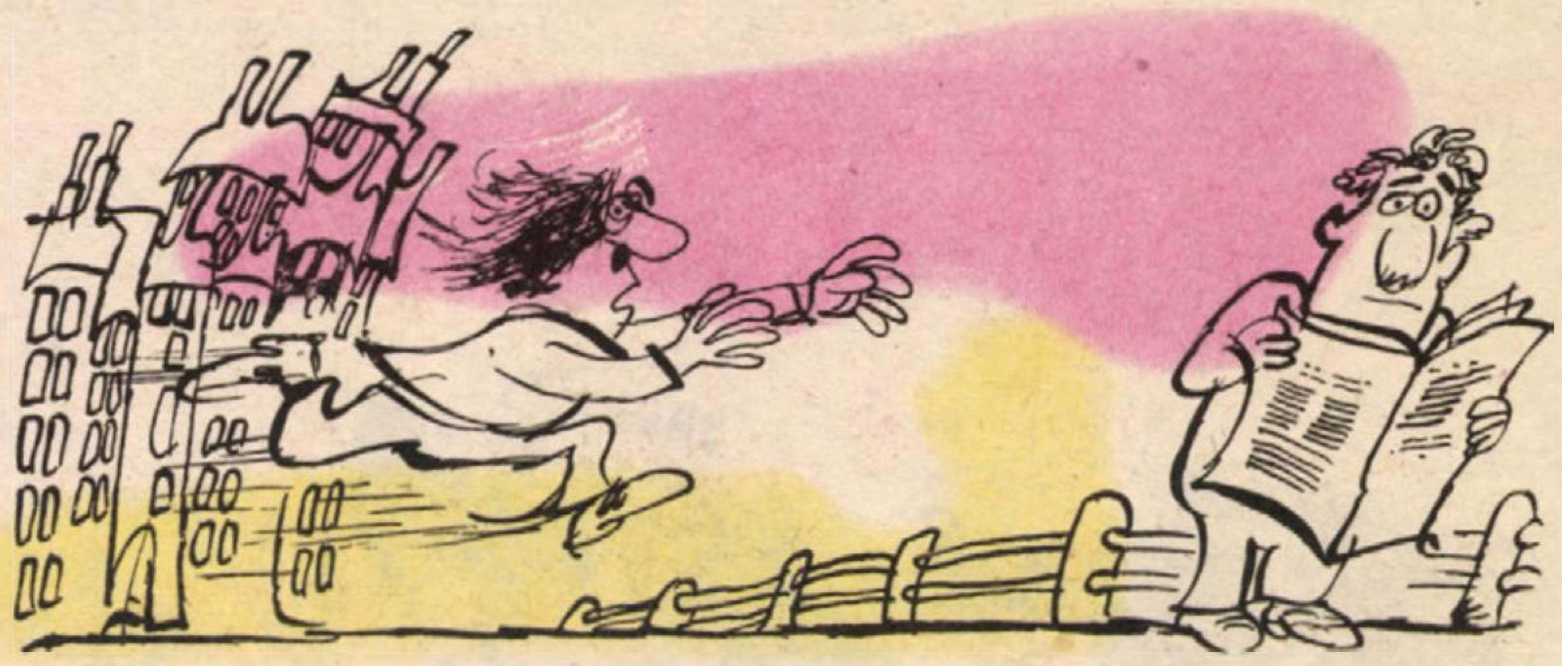
— Verpeléti Ottóval szeretnék beszélni!

— Nem tudjuk adni.

— Mikor jön be?

— Benn volt, de elment.

— Nem tudják, hova ment?

— Nem tudjuk.

Miért is tudnák? Ó, ez a közöny! Hát sohasem fogunk megváltozni? Benn volt, de elment. Lehet, hogy oda ment, ahonnan már nincs visszatérés. A csalók között emlegették az újságban és ezt a szégyent nem tudta, nem akarta elviselni. Hogyan is nézhetne a felesége, a gyereke szemébe? Egészen biztosan nem aludt éjszaka, álmatlanul hánykolódott az ágyában és most fáradtan, összetörten bolyong valahol, ahol nincsenek emberek. Talán egy erős faágat keres, amelyre... Ottó, ne! Még megtalálhatod az igaz utat!

Reszkető kézzel tárcsáztam az étterem számát.

— Halló! Arany Kutyatej étterem? Verpeléti Ottót keresem!

— Azonnal adom! — mondta az ismerős hang.

Végre megtaláltam.

— Ottó, te vagy? Mindjárt ott leszek nálad! Meg kell ígérned, hogy nem mégy sehova és nem csinálsz semmit! Megígéred? Feltétlenül beszélni akarok veled!

Taxiba ültem, hogy mielőbb ott lehessek nála. A kocsiban újra elolvastam a hírt. Vajon mit érezhetett, amikor meglátta a nevét? Valószínűleg elsápadt, az újság kiesett a kezéből és meg kellett kapaszkodnia valamiben, hogy össze ne rogyjon. Aztán megnézte magát a tükörben és útálkozva elfordult: egy csalót látott maga előtt. És később? Később mit csinált? Ha jól sejtem, odament a gyógyszeres szekrénykéhez, hogy valami nyugtatót keressen magának, mert a szíve váratlanul zakatolni kezdett... Uramisten, csak nem fogja megmérgezni magát?!

Végre megérkeztem. Berohantam az irodájába és azt kiáltottam:

— Ottó, ne! Ne csinálj butaságokat! Még nem késő!

— Miről beszélsz?

— Olvastam az újságot. Mindent tudok.

Verpeléti legyintett:

— Emiatt izgattad fel magad? Kár volt. Már kifizettem a bírságot...

Ez volt az a pillanat, amikor elájultam. Az izgalom, az aggódás teljesen kikészített. Amikor magamhoz tértem, Verpeléti belém diktált fél deci cseresznyét.

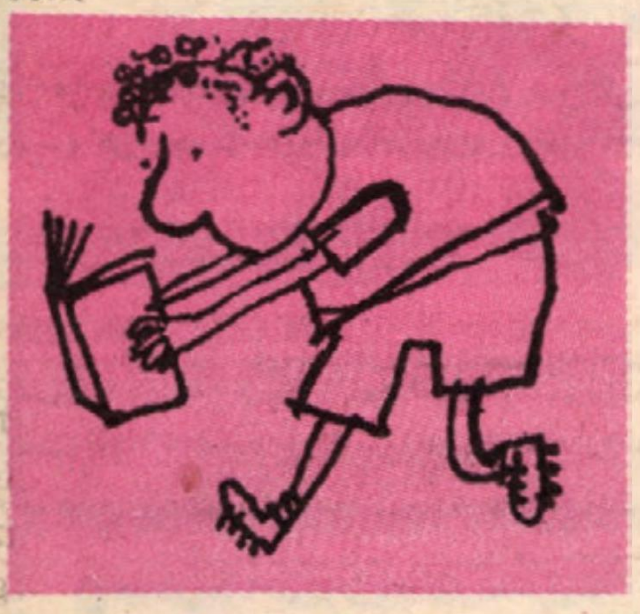
Ami vizezve volt.

Mikes György

TRIBUN

Ted Banks, az El Paso-i egyetem atlétáinak edzője megjelent Kenyában, hogy fényes ösztöndíjajánlattal a főiskolára csábítson két ifjú négyszázast, Stephen Chepkwonyt és Francis Musyokit. A helyszínen közölték vele, hogy az egyik fiú egy árva szót sem tud angolul. A mester csak a vállát vonta:

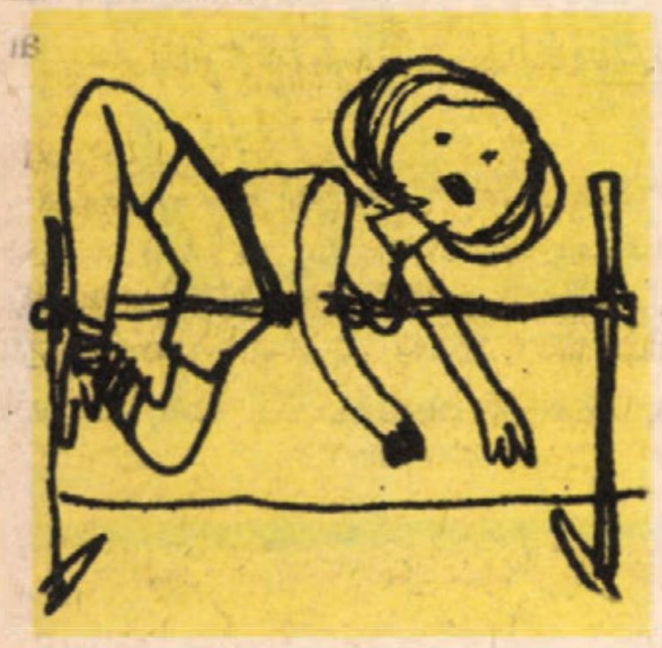
— Ha elég gyorsan fut, ezek az apróbb akadályok könnyűszerrel áthidalhatók.

Ulrike Meyfarthot nem vették fel a kölni Testnevelési Főiskolára.

— Az érettségi bizonyítványának átlaga csak 2,6 volt — mondta a rektor. — Éppen hat tizeddel alacsonyabb a kelleténél. Semmit sem tehetünk.

Ulrike Meyfarth egyébként a magasugrás olimpiai bajnoknője.

Toni Wyrsch, niederrohrdorfi lakos érdekes teljesítményre készül. Meg akarja javítani a százkilométeres hátrafelé-járás világrekordját.

Külföldön ez szenzáció. Nálunk — egész sportágak gyakorolják.

Az angol nők bálványa napjainkban egy kávébarna bőrű legény. John Conteh nagyon gazdag, módfelett elegáns és roppant jóképű. Amellett a félnehézsúlyú profiboksz világbajnoka. De ő egyelőre nem óhajtja lekötni magát. Azt mondja:

— Miért haragítsam magamra egy nő miatt az összes többit?

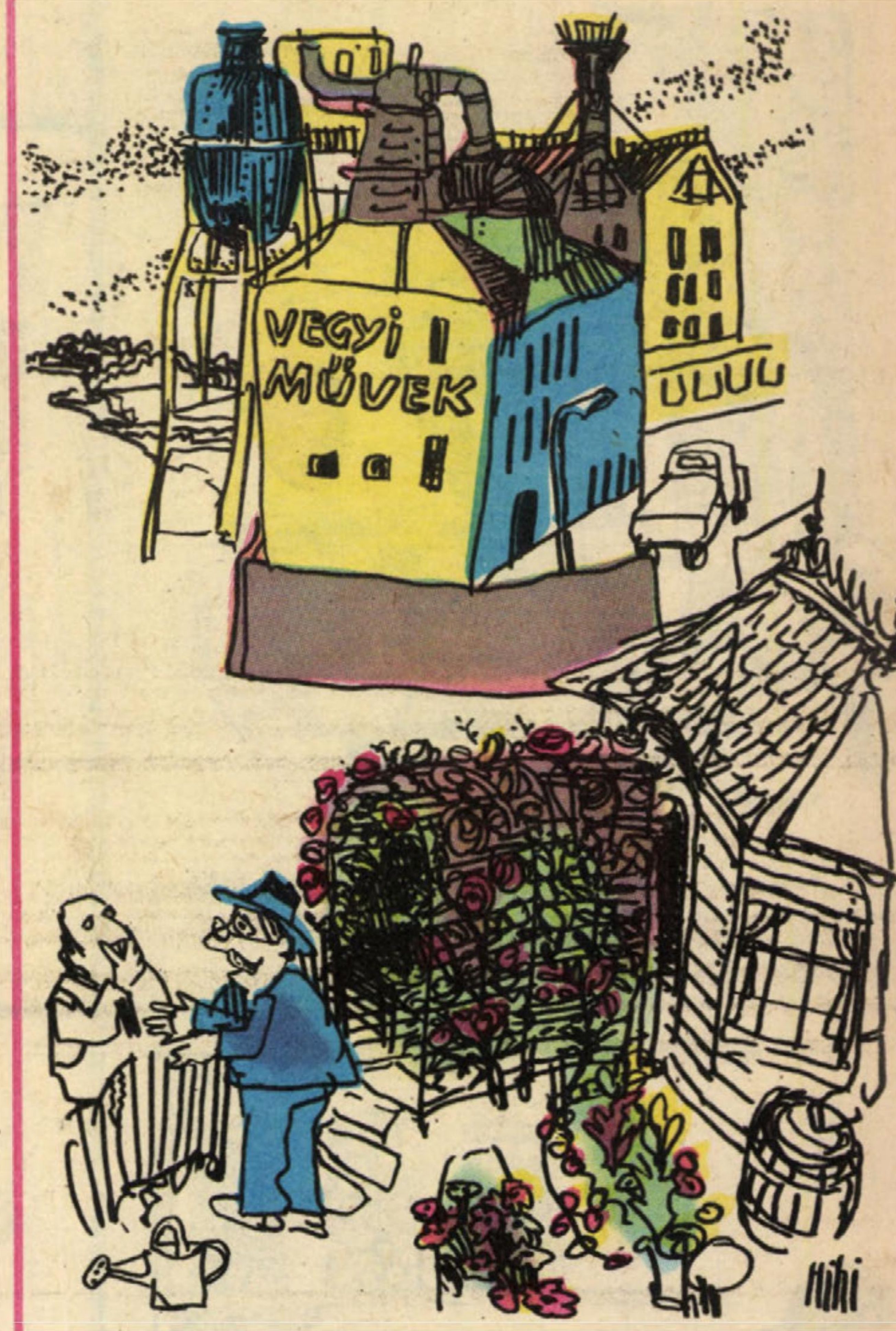
(p. p.)

NYÁRI JÓ TANÁCSOK

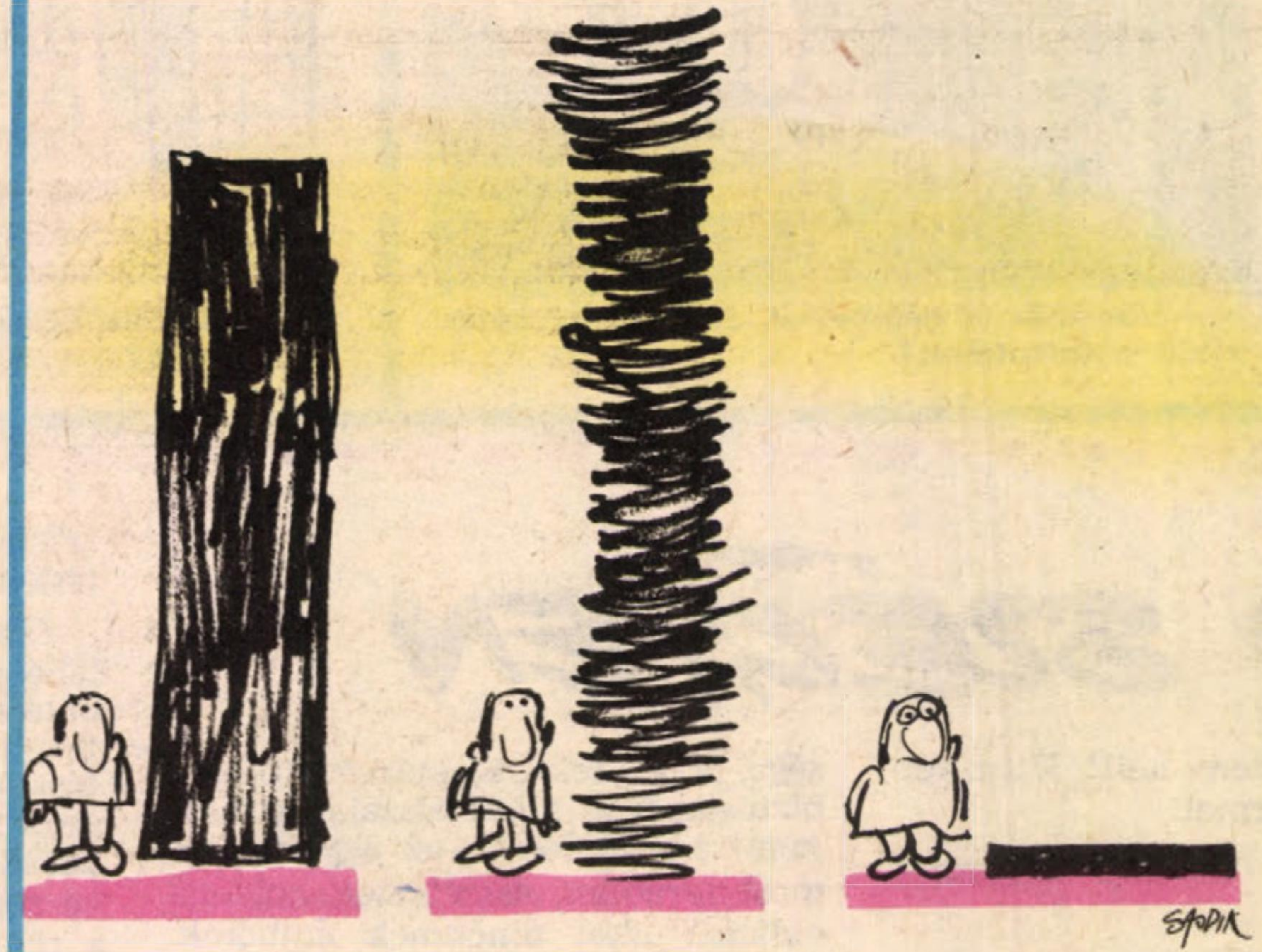
– A papa a szíve miatt nyaraljon Balatonfüreden, a mama a gégehurutjával a Mátrában, a nagymama reumájának Hévíz tesz jót, a nagypapát beutaljuk alkohol-elvonó kúrára. A kisfiú egészséges, ő maradhat Pesten.

KÜLVÁROS

– A rózsalugasban nem érzem a vegyszergyár illatát!

STATISZTIKA

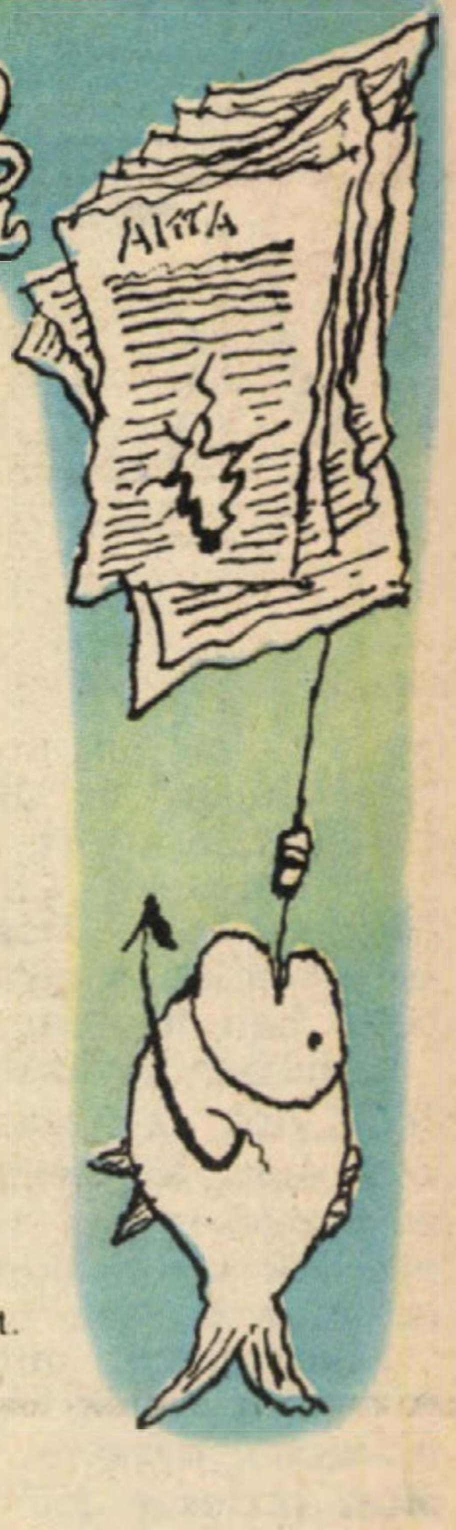

Ennyi az 1 főre eső szennyeződés, amely a Balaton vizébe jut.

Ennyi az 1 főre eső újságcikk, amely tiltakozik ellene.

Ennyi az 1 főre eső eredmény.

Versikék

REVÍZIÓ

Az irattárt nyitvahagyták,
Beszivárogtak az atkák
S bebaktatott néhány tucat
Iratirtó aktakukac.
A kukacok meg az atkák
Átrágtak több kupac aktát
És a sok-sok aktakukac-
tucatembert kikacagták.

MEGÉRTÉS

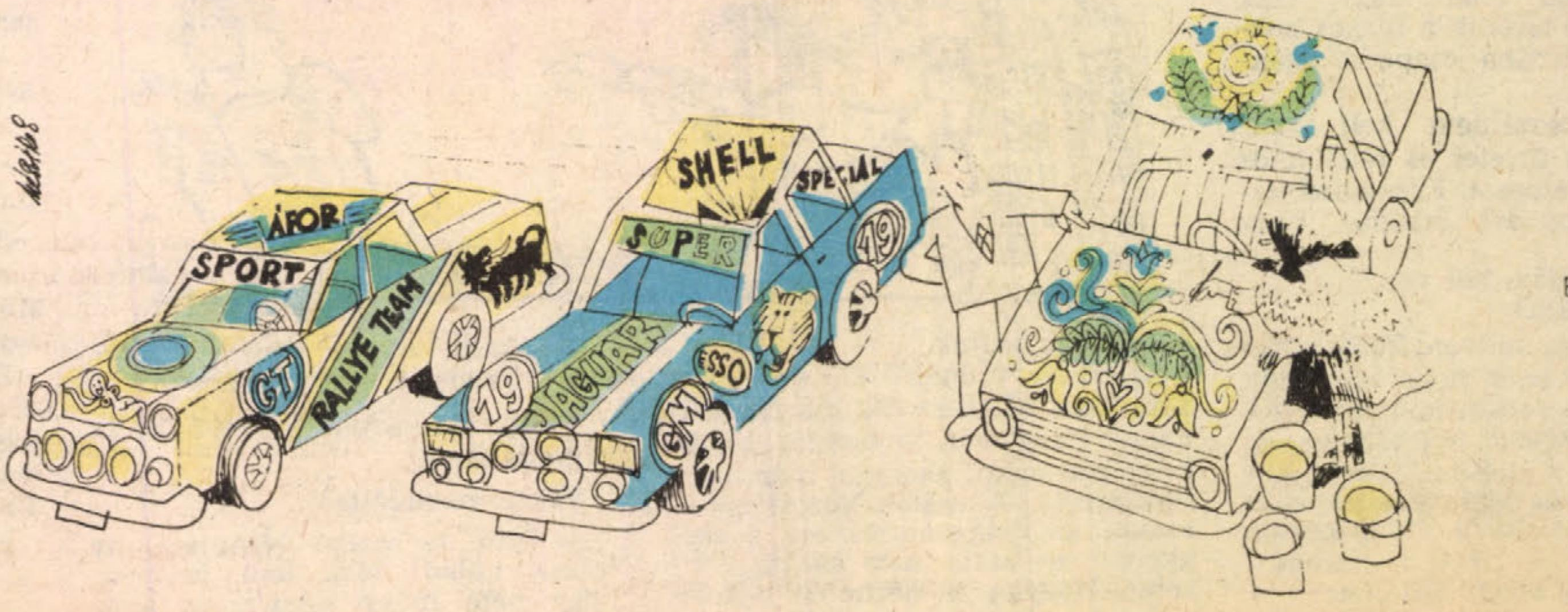
Csupausszony Csuka Alfonz,
Csip-csup csukák csacsi bátyja
Úgy lenyelt egy hármashorgot,
Hogy átfúródott a háta.

Csiki-csuki kopoltyúcskás
Kicsi neje kukucskált ott,
S nézte őt, ki zsinórvégen,
Dülledt szemmel, kukán rángott.

„Nahát, ilyen suta tuskót!"
– S a csukanej bőszen tátog
„Tönkretetted az ünneplő
Csukaszürke nagykabátod!"

Szilvási Csaba

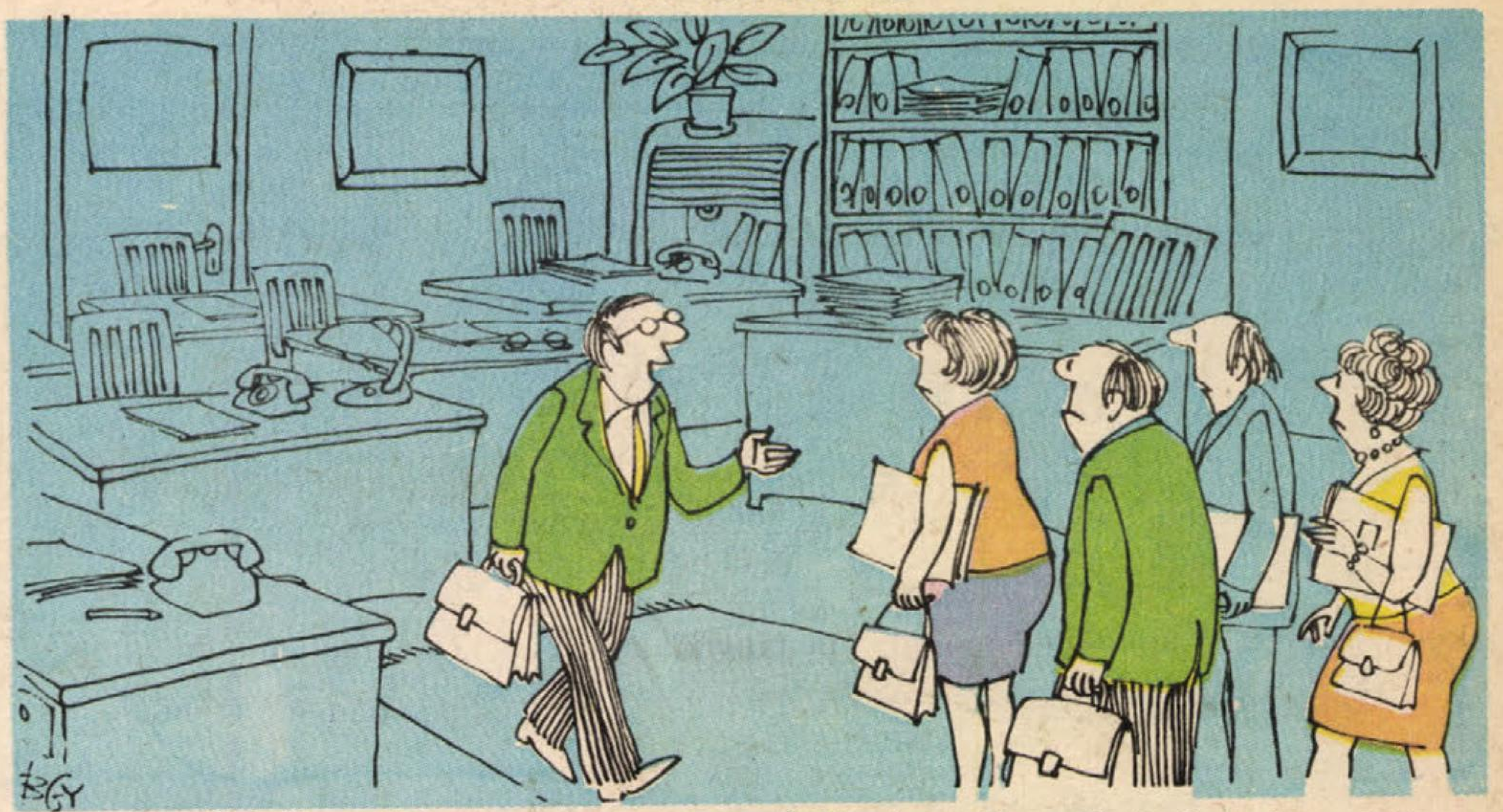
EGYÉNISÉG

PSZICHOLÓGIA

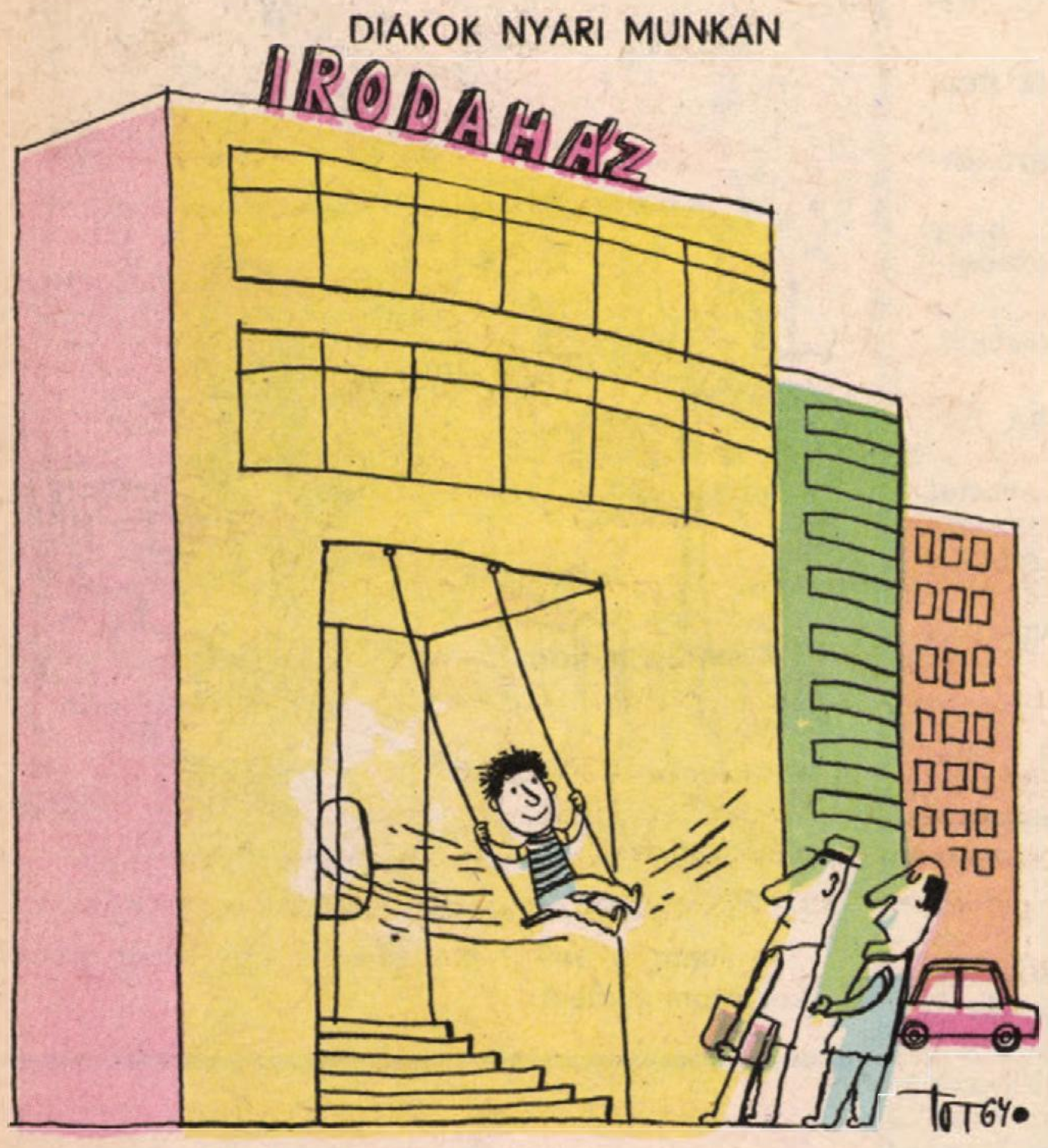

DÉLELŐTTI FÉLFOGADÁS

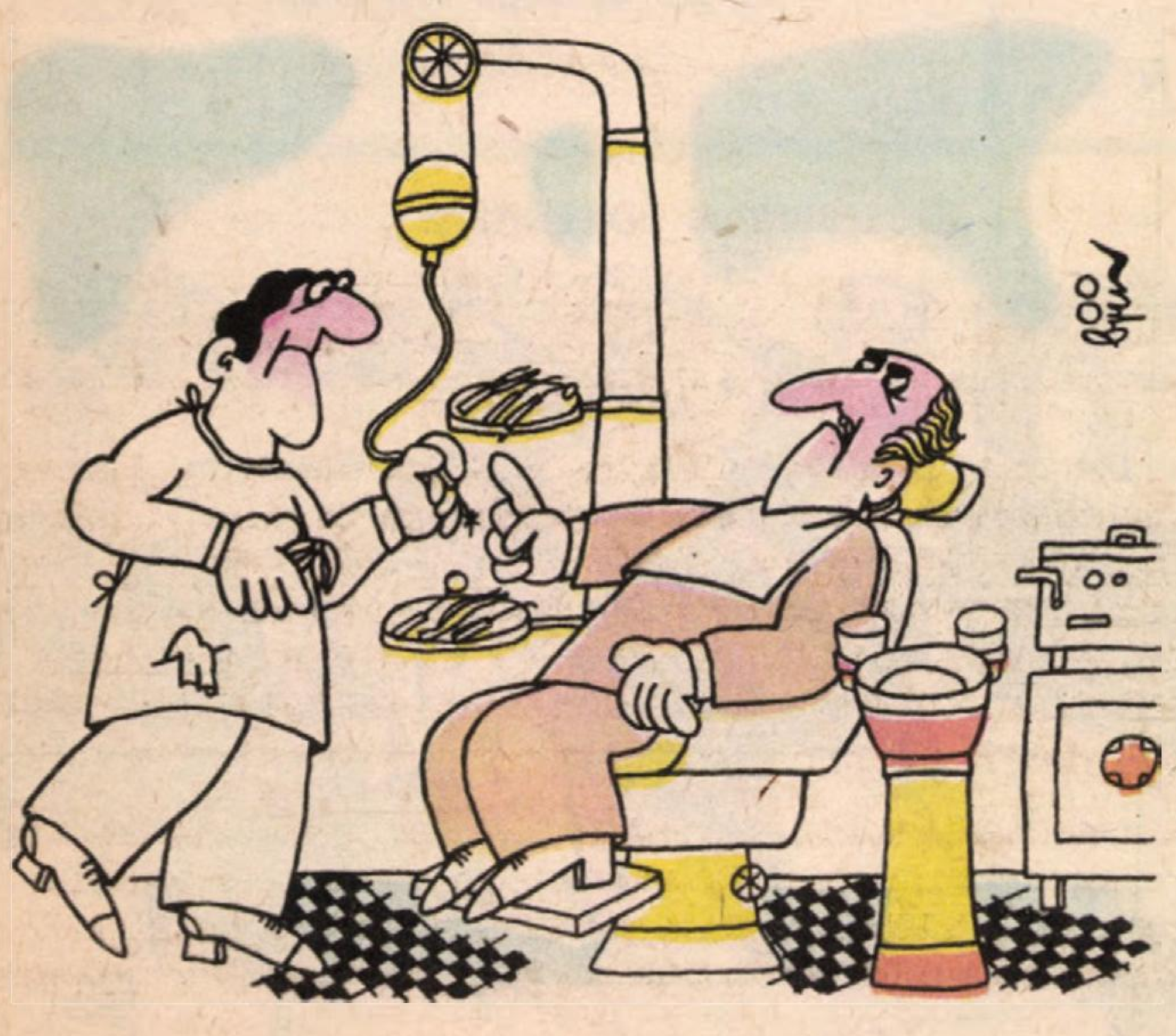
– Sajnálom, el kell mennem, én is csak ilyenkor tudom elintézni az ügyes-bajos dolgaimat . . .

DIÁKOK NYÁRI MUNKÁN

– A főnökünk kisfiának még mindig nem találtunk alkalmas munkakört!

BIZALMATLAN PÁCIENS

– Sajnálom, doktor úr, csak írásbeli utasításra vagyok hajlandó kinyitni a számat.

GOMBA

Nézd csak, kinyitotta a szemét. Hát gratulálok, Pipitér bácsi, ismét túl van az életveszélyen.

— A jó isten áldja meg a főorvos úr kezeszárát. Jelzem számítottam rá. Mondom is mindig a feleségemnek: „Anyjuk, valahányszor gombát főzöl, utána csakis a Löwenbräu főorvos úr osztályára fuvaroztass, mert annak aranyból van a keze, eddig még mindig visszapofozott az élők sorába."

— Azért ez mégiscsak rémes, Pipitér bácsi. Maga már negyvenhatodszor van nálunk, heveny gombamérgezéssel . . .

— Bizony, bizony, főorvos úr, múlik az idő. Még négy gombamérgezés, és jubilálunk. De csapok itt akkora bankettet, hogy még a baleseti sebészeten is pezsgőtől perdülnek táncra.

— Mondja, Pipitér bácsi, hogy van ez magánál? Valahányszor kirándulni megy, mindig gombát szed?

— Hát mit szedjek egy kiránduláson, kérem? Beléptidíjat nem szedhetek.

— És legalább meg tudja különböztetni a jó gombát a rossz gombától?

— Meg se próbálom, kérem. Elvi ellensége vagyok mindenfajta megkülönböztetésnek. Én kérem, nem ismerek jó gombát és rossz gombát. Nekem egyik gomba annyi mint a másik. Különben sincs rossz gomba, csak hátrányos környezet. És ha szerencsétlen gyermekkora volt annak a gombának? Vagy, ha teszem azt, elvált gombák sarja? Egy gombát nem kritizálni kell, kérem, hanem megérteni, felkarolni, nevelni . . .

— Próbáljon most egy kicsit aludni, Pipitér bácsi. Magának még sok pihenésre van szüksége. Hunyja be a szemét.

— Dehogyis hunyom, kérem. Nem ettem bolondgombát. Jobban mondva, éppenhogy azt ettem. Szóval, nem vagyok én álmos, csak egy kicsit még hülye vagyok.

— Pipitér bácsi, magát már negyvenhatszor hozták ide gombamérgezéssel. Mégsem tanult belőle. Mégis szedi, mégis eszi. Miért?

— Nézze főorvos úri én egy szolíd szitakötő vagyok . . .

— Aludjék mégis egy kicsit, Pipitér bácsi. Kap nyugtatót. Hiszen összevissza beszél. Méghogy szitakötő . . .

— Igenis szitakötő vagyok. Háztartási szitákat kötök kérem. Prézli-szitát, gríz-szitát, gipsz-szitát . . . szó, ami szó, nem valami izgalmas mesterség. Amellett nem iszom, nem kártyázom, hát valami szórakozás csak kell az embernek. Miért? Egy földhözragadt szitakötőnek nem lehet szenvedélye? Vagy vessem magam az elidegenedés karjaiba? Hát nem . . .

— Inkább legombázza magát az eszméletlenségig.

— Óh, a gombák csodálatosak, főorvos úr. Múltkor például találtam egy nagy, ragadós, lila gombát a szerveshulladék között. Tessék csak elképzelni, amikor leszedtem, belekapott az ujjamba. Aztán alig ettem belőle pár villával, hirtelen rózsaszínű fényben kezdett izzani az egész testem, a fülem meg duplájára nőtt. Nemsokára elvesztettem az eszméletemet, de addig csupa móka, kacagás volt minden. És ez még semmi, mert legutóbb, amikor azt a fehérpettyes piros kalaposat fogyasztottam, akkor . . .

— Úristen, az légyölő galóca lehetett. Nem félt?

— Miért féltem volna? Nem vagyok én légy!

— Pipitér bácsi, a lapok állandóan figyelmeztetik a közönséget, cikkeznek a kérdésről . . .

— Óh, a lapok annyi mindent irkálnak összevissza.

— Én magam külön kiselőadást tartottam a tévében.

— Azt láttam. Amikor olyan jópofán tetszett cvikkolni a szemöldökével. Ki is kurjantottam az asszonynak: „Gyere, anyjuk, kezdődik a Hóvégi hajrá."

— Pipitér bácsi, az isten szerelmére, a közértben annyi jó gombát kap, amennyit csak akar. Potom pénzen. Négy forintért már olyan gombapaprikást kanyaríthat magának a felesége, hogy a füle is kétfelé áll. Pipitér bácsi . . . ígérje meg nekem. Nézze, leteszek ide az éjjeliszekrényre négy forintot és . . .

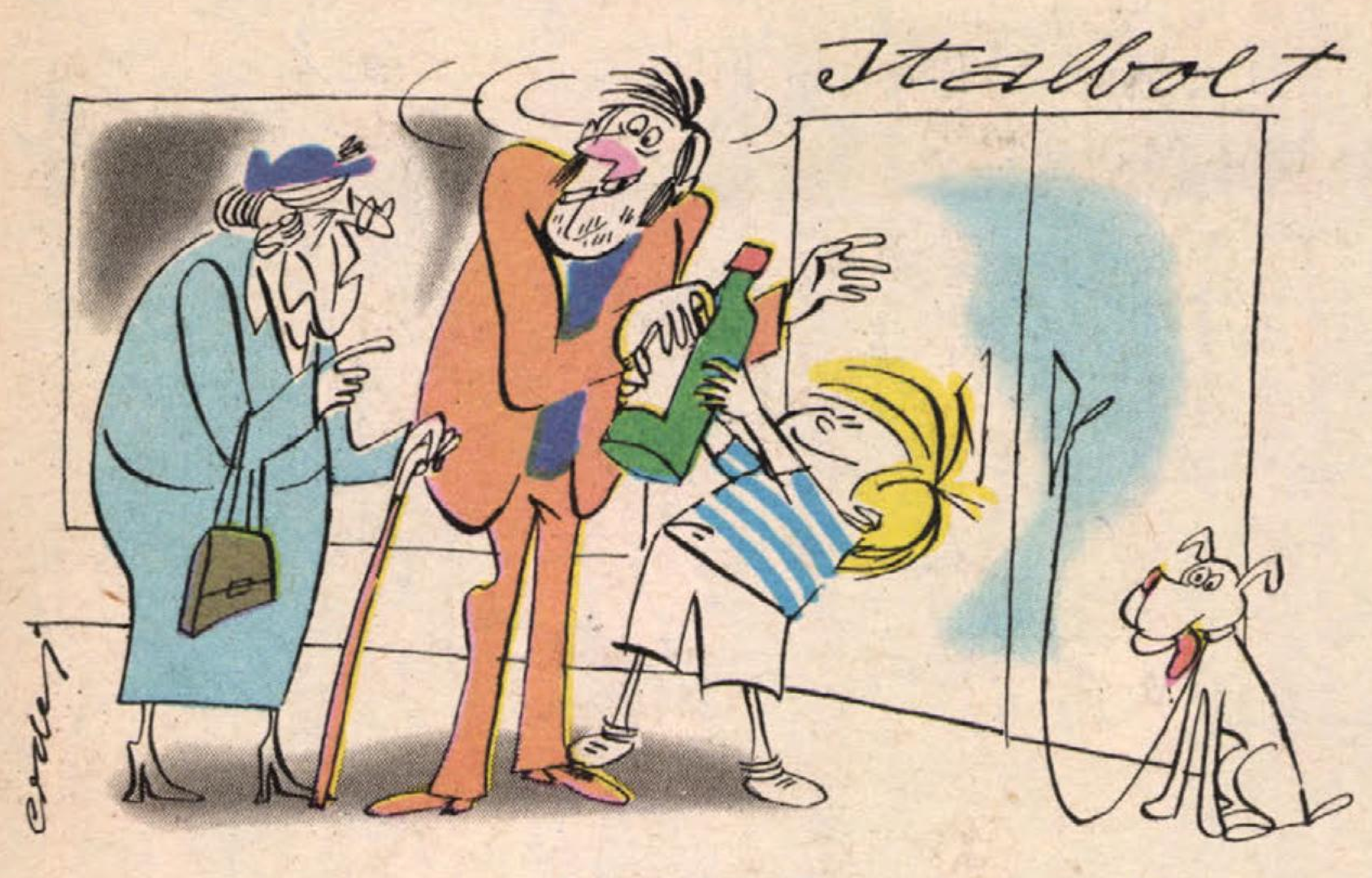
— Nem kell. Isten őrizz. Tessék rögtön visszavenni. Segítség.

— Na, de miért?

— Miért, miért? Mert utálom a gombát!

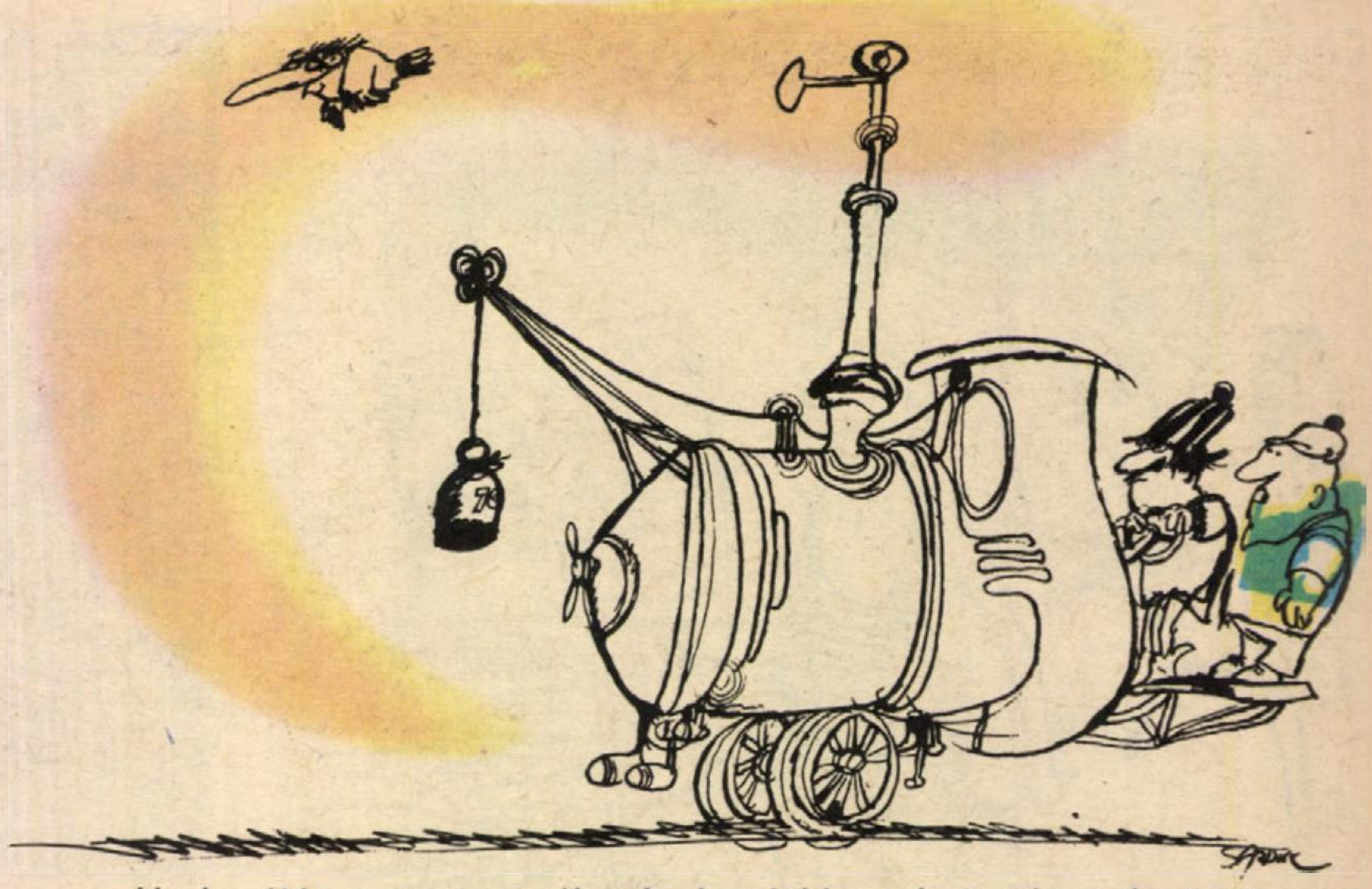
Peterdi Pál

DERÉK APA

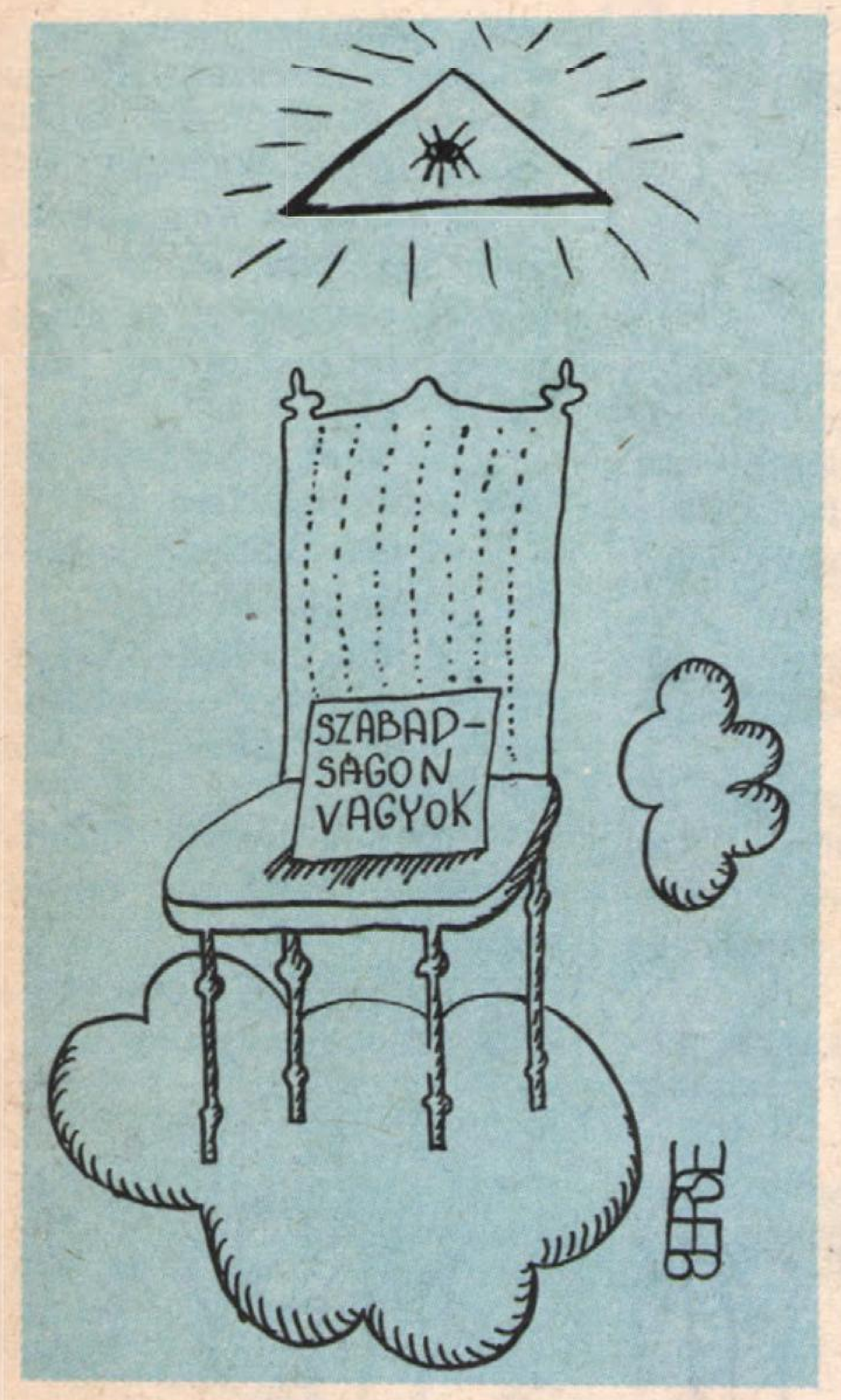
– Nem szégyenli magát? Gyereket italért küldeni?
– Mit tegyek, ha részeget nem szolgálnak ki?

TAKARÉKOSSÁG

– Ha beválik ez az egyensúlyozás, legalább nyolc kereket takarítunk meg mozdonyonként.

AUGUSZTUSBAN

DEZINFORMÁCIÓ

— Kalauz úr, kérem, ez a vonat megy Szombathelyre?

— Dehogyis, ez Kaposvárra megy.

— Jaj, nagyon köszönöm, kis híján elhibáztam. Viszontlátásra...

— De ember! Ne szálljon fel, mondom, hogy ez nem megy Szombathelyre. Nem hallotta?

— Hallottam, de engedje el a karomat! Mit erőszakoskodik?

— Nem erőszakoskodom, de nem engedem, hogy rossz vonatra szálljon. Ez a vonat nem megy Szombathelyre.

— Köszönöm. Ezzel maga megtette a kötelességét. Menjen a pokolba.

— Hohó... Még gorombáskodik is? Hiszen, ha hagyom, maga elutazna Kaposvárra.

— No és? Én azért kérdeztem, hogy ez a vonat megy-e Szombathelyre, mert én máshová akarok utazni.

— Akkor miért nem úgy kérdezte? Hogy melyik vonat megy máshová?

— Jó, hát akkor úgy kérdezem. Igen tisztelt vasutas úr, melyik vonat megy máshová?

— Hová máshová?

— No látja, hogy nem érti. Mindegy hová, csak máshová.

— Izé... Hát Szombathelyre csak az az egy megy a hatosról. A többi mind máshová megy!

— Ez az! Köszönöm! Érti már?

— Nem!

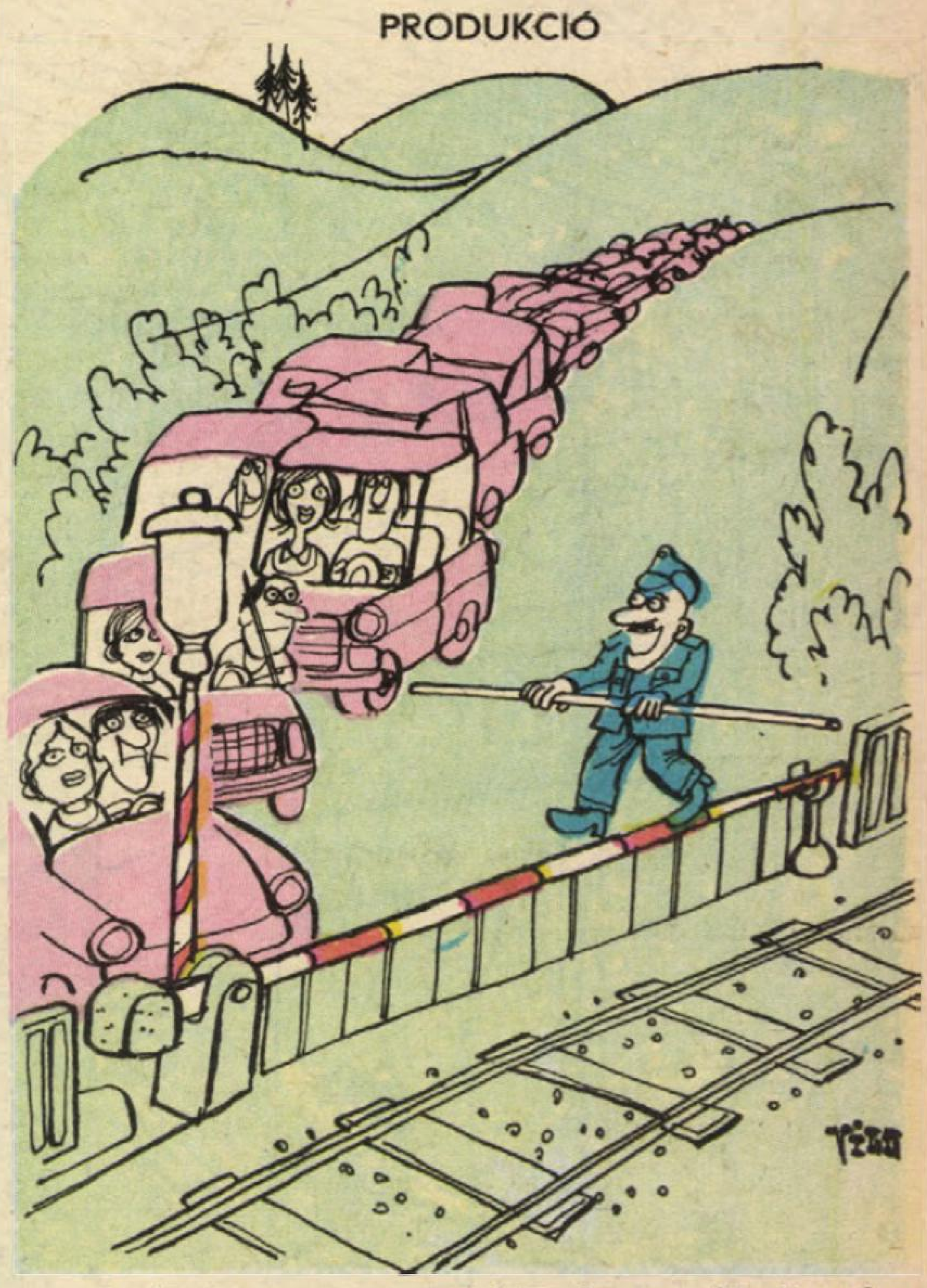
— Nos, én nem Szombathelyre akarok utazni, hanem Szombathelyre nem akarok utazni. Én egy olyan vonatot keresek, ami akárhová megy, csak Szombathelyre nem. Mert ott lakik valaki, akivel nem akarok találkozni. Tehát nekem nem azt kell kérdeznem, hogy ez a vonat Kaposvárra megy-e, vagy Szekszárdra, vagy Jászberénybe, vagy Hongkongba, mert az nekem tökéletesen mindegy. Nekem egyről kellett meggyőződnöm, hogy Szombathelyre megy-e vagy sem. Kérdésem csupán erre irányult, világos?

— Ide figyeljen! Tudja kivel szórakozzon! A kedves nénikéjével.

— Hogyisne. Ő lakik Szombathelyen.

N. S.

PRODUKCIÓ

– Amíg a vonat megérkezik, egy kicsit szórakoztatom önöket...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Mit csinálsz péntek este? — kérdi Kovács a barátját.

— Amit mindig.

— Éspedig?

— Széttépem a lottószelvényeimet.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Megvettem az ön új verseskönyvét — mondja egy hölgy az ifjú költőnek. Mire a poéta:

— Á, szóval maga volt az?!

KORSZERŰ FODRÁSZAT

– Pista hívja a hármast... Pista hívja a hármast... Nincs nagyon meleg a burában?

IDŐSEBBEK IS ELKEZDHETIK

– Keresel valamit, anyu?
– Dehogy, csak nem tudok felegyenesedni...

Megkérdeztük rajzolóinkat:

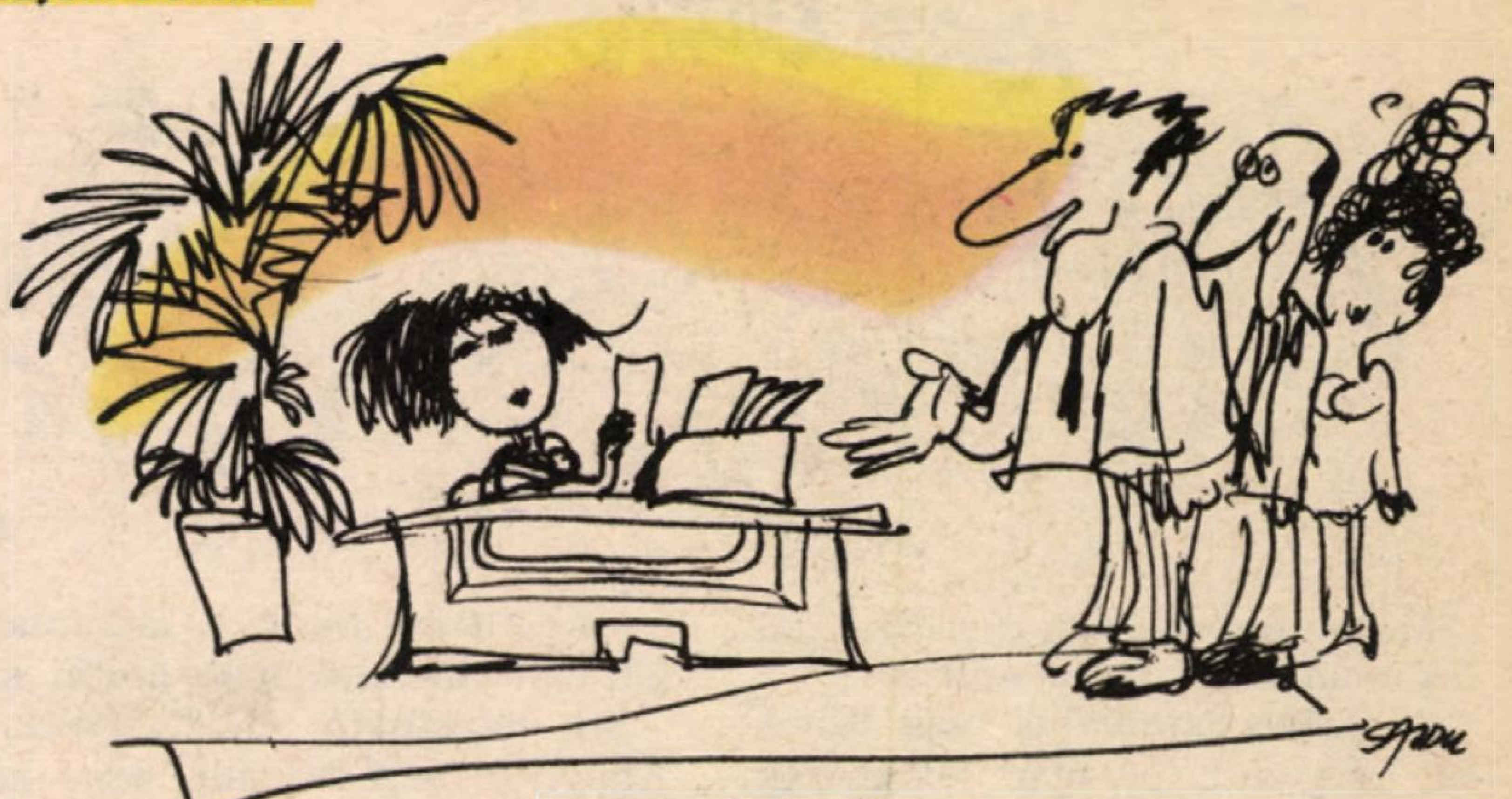
MIT ADNÁNAK INGYEN?

Balázs-Piri Balázs:

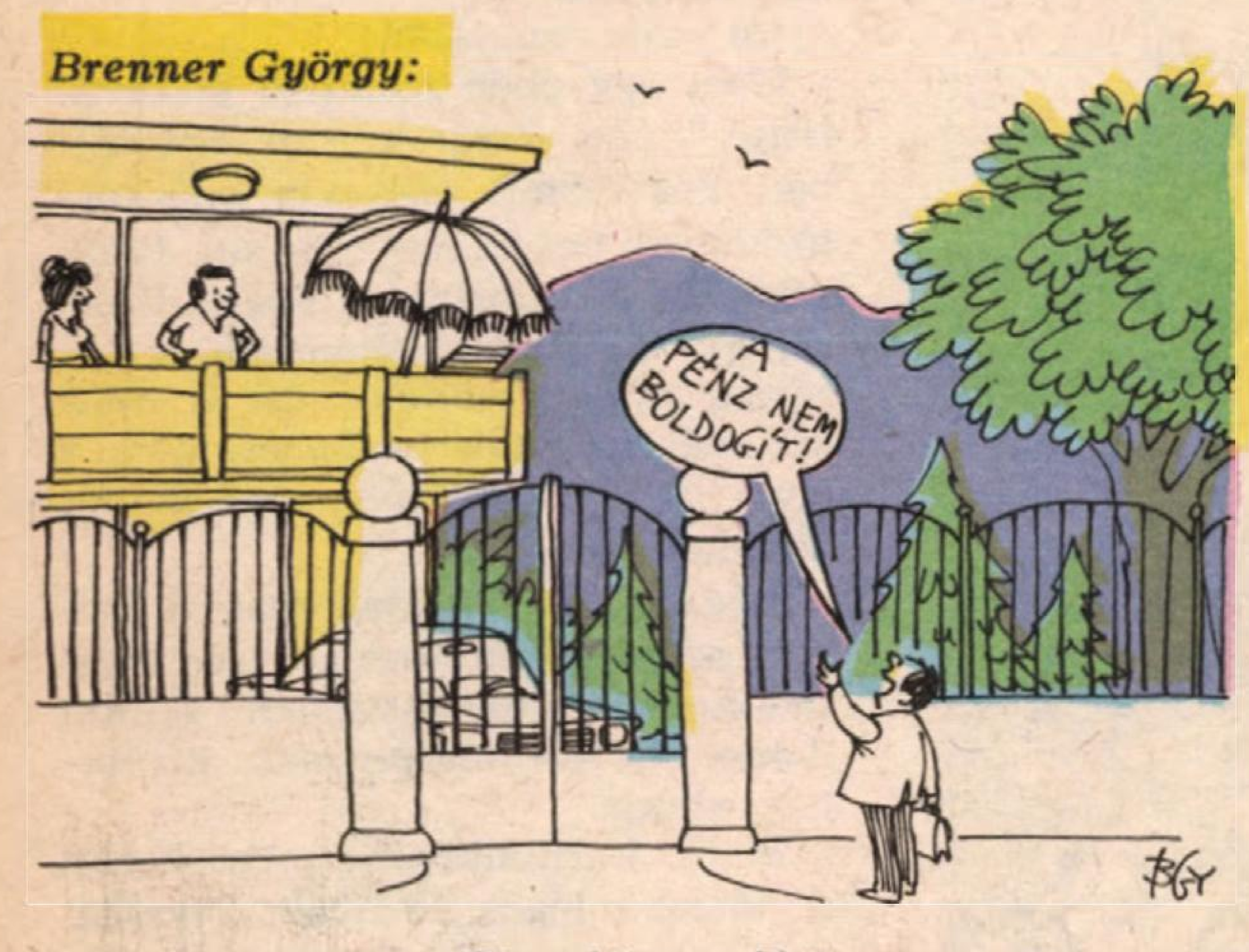
– A butaság elleni védőoltást. Csak még fel kellene találni...

Sajdik Ferenc:

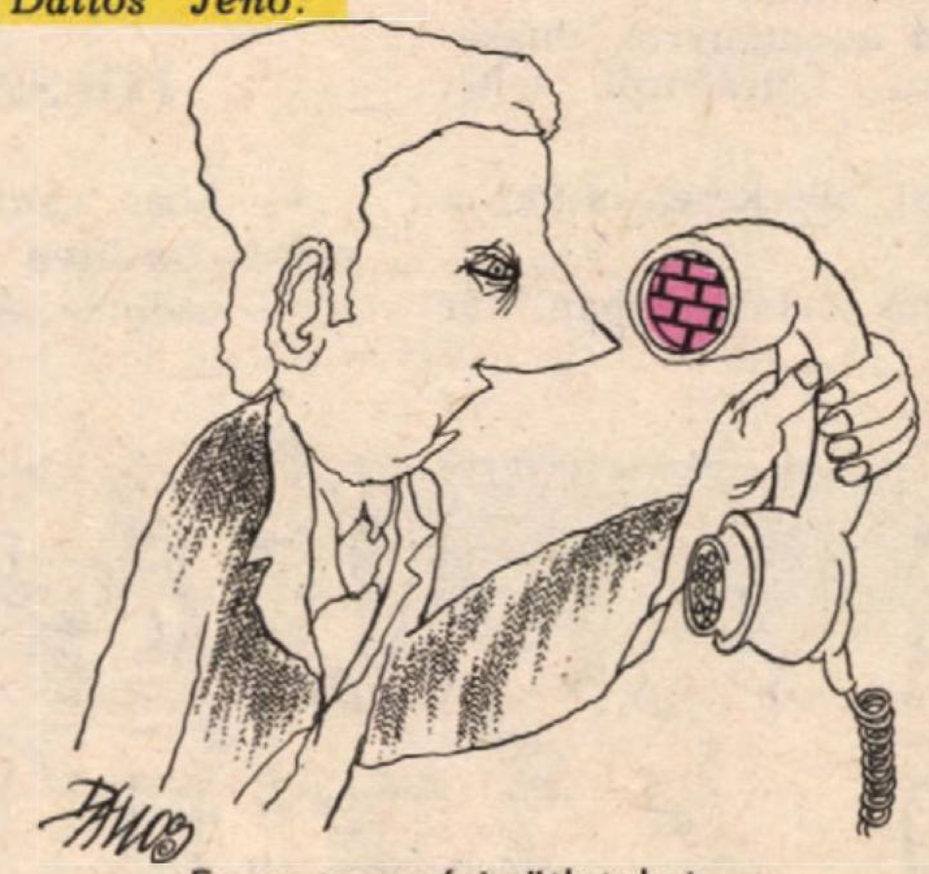
– A fizetést.

Brenner György:

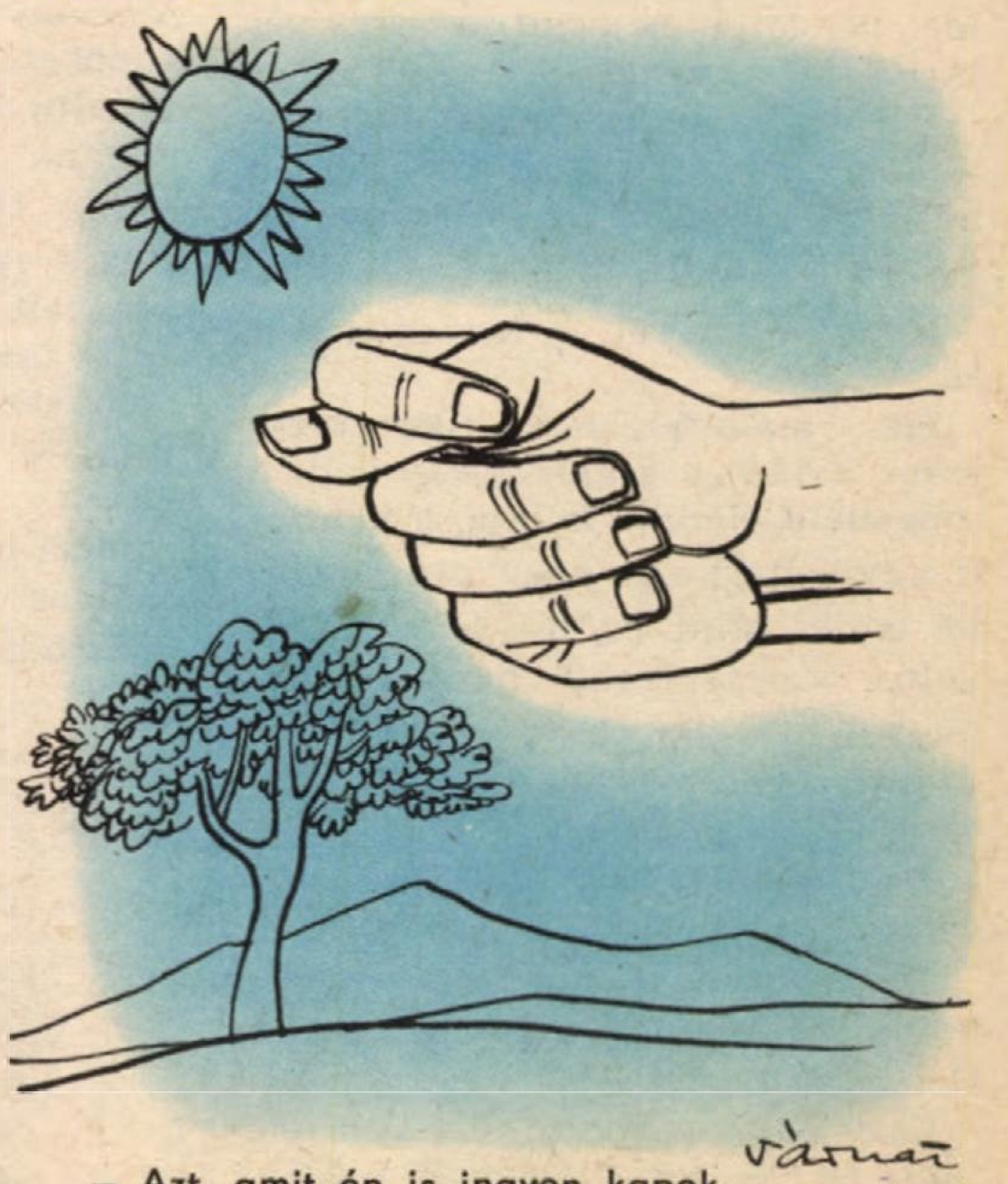
– Okos közmondást.

Dallos Jenő:

– Formatervezési ötleteket.

Varnai György:

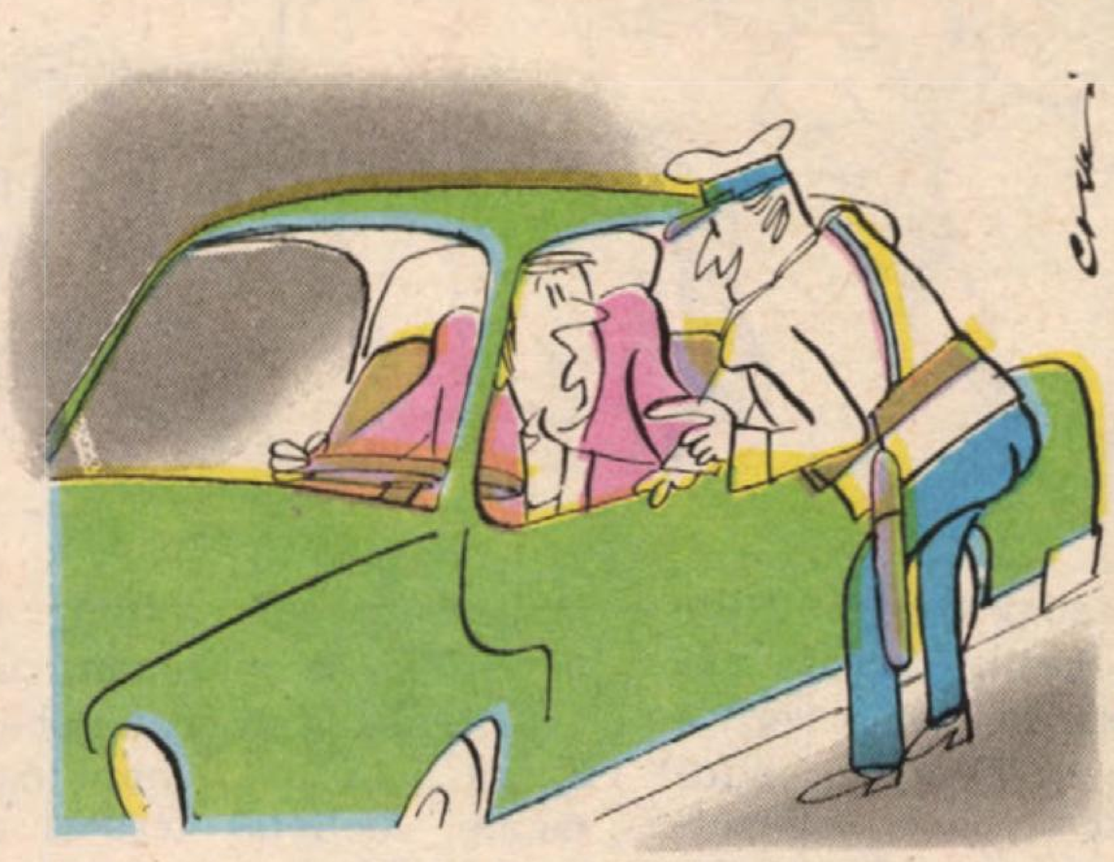
– Azt, amit én is ingyen kapok.

Lehoczki István:

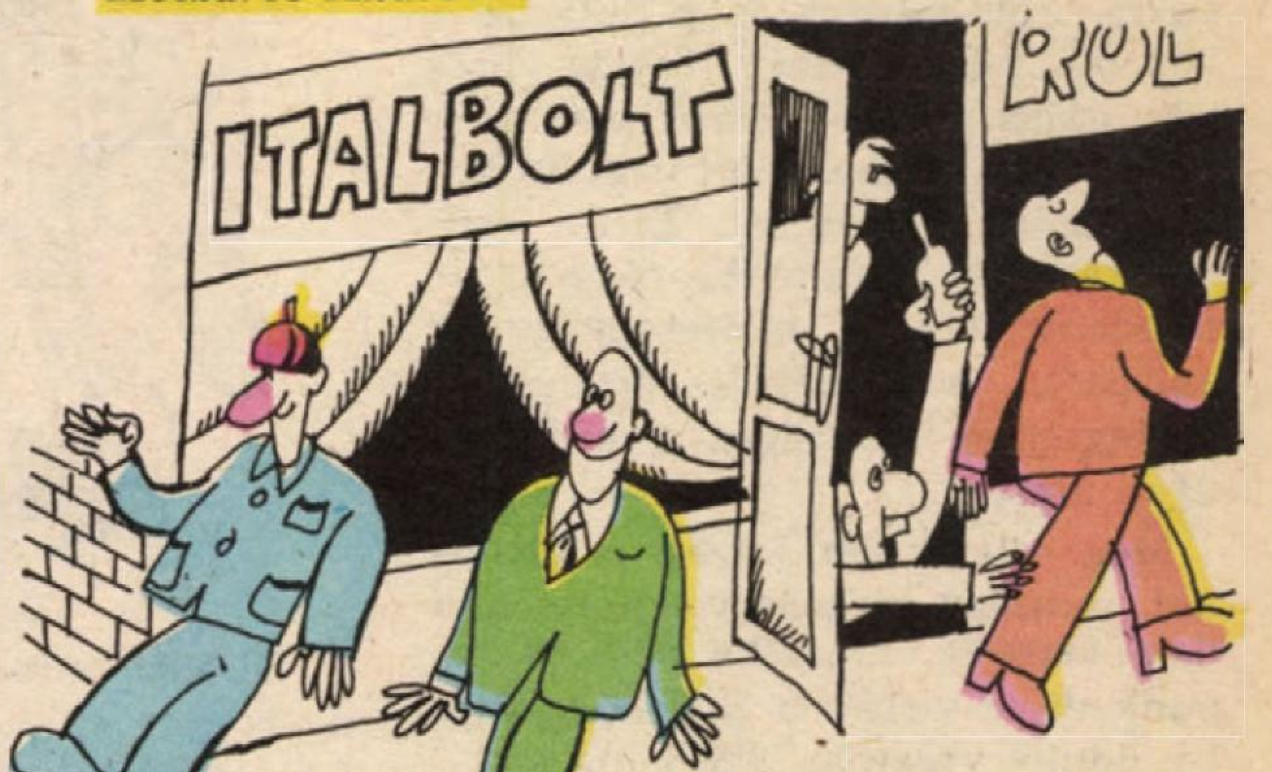
– Egyes hivatalnokoknak hallókészüléke

Erdei Sándor:

– A rendőri kioktatást.

Mészáros András:

– Az alkoholt. Több akkor sem fogyna.

SZILÁNKOK

ILYEN IS VAN

— Feleségül vettem egy húszéves lányt. Sajnos, folyton vitatkozik a harmincéves lányommal.

TITOK

— Kollégám, tud titkot tartani?

— Tudok.

— Akkor jó. Mert nem szeretném, ha napvilágra kerülnének a vásárlók jogai — mondta a kereskedelem egy illetékese.

ÉLELMES PINCÉR

— A sörünk momentán kifogyott. Ajánlhatok helyette egy jó marhapörköltet.

ŐSZINTE REKLÁM

EZ AZ ÁRU CSAK NÁLUNK KAPHATÓ! TOVÁBBÁ EZERÖTSZÁZ MÁS HELYEN.

DERÉK SZÜLŐ

— Fiacskám, mielőtt szabálytalanul mennél át az úttesten, légy körültekintő és ellenőrizd; nem jön-e valami jármű?

TÉVÉ-TORNA

Z. igazolást hozott a feleségének, hogy fel van mentve tévé-torna alól.

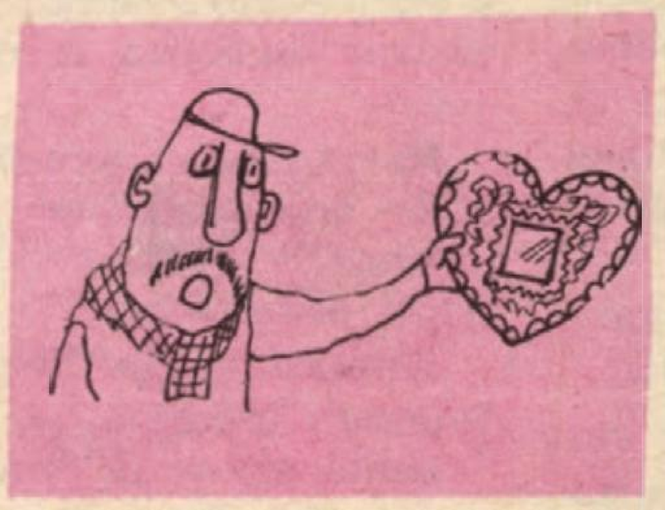
A MARKÓ UTCÁBAN

— Siess haza, drágám!

— Legkésőbb öt év múlva, este nyolckor otthon vagyok.

BÚCSÚBAN

— A mai fiatalokat sajnos, nem érdekli a szív — mondta rosszkedvűen a mézeskalácsos.

FLANC

— Nekem nincs kocsim, sem maszek, sem vállalati. De egy saját sofőrt szeretnék. Az olyan mutatós...

A SZOKÁS HATALMA

— Tizenöt éve ugyanaz a titkárnőm. Már nagyon megszoktam a helyesírási hibáit. Most keressek egy másikat, új hibákkal?

SIKER

L.-nek rendkívül sikeres élete van. Méltatlanság, hogy a nagy sikerre való tekintettel nem ismételheti meg.

G. Sz.

KÜRTI ANDRÁS:

A MAUSDORFI KALAND

5

Minimum. Mert ha egy olyan kelekótyának sikerül a húszas...

A Cirbus famíliából csak Koloska hiányzott, őt már lefektették.

Ezen az éjszakán nyugodtan alhatnak a halak is a nádasban, Falvay Tivadar főtechnológust is ide vonzotta nejestül a nagy és biztos nyeremény.

Peákék is teljes létszámmal vonultak fel, a golyófejű atya, a beosztós mama, a két jól sikerült, helyes gyerek.

Biztos tippjével — Kovenda Károly.

Sőt, valamiféle telepatikus megérzés hatására szexis kisestélyiben megjelent Nellike is, hja, a nemzeti együvétartozás nagy centripetális ereje! Mint ha mi sem történt volna, rámosolygott honfitársaira, megpuszilta férjét és kérte, hogy vegyen neki zsetont, ő is játszani akar.

Mintha már nem játszott volna eleget!

Még Diósdi doktor sem csinált külön programot erre az estére Helga Würzl-lel.

Csak Kutruc Bandi nem volt látható itt — fogadalmának megfelelően.

Mint kányasereg a baromfiudvarra, úgy csaptak le a bufások a három rulettasztal fekete-vörös posztójára, amint először pörgették meg a kiszámíthatatlan végcélú golyócskákat a krupiék. Elemi erővel kerítette hatalmába őket a játékszenvedély, a nyereségvágy, a kapzsiság, a vetélkedés ördöge.

Megremeg az írógép a krónikás ujjai alatt...

Még e lelketlen jószág is följajdul, mintegy megérezve előre, ami most leíratik. Mert ha nem is honunk dísze-virága a BUFA néhány itt üdülő vezetője, azért mégis...

Habsburg-uralom, Metternich, Bécsújhely, Haynau, Bach-korszak, e számunkra gyászos emlékezetű nevekhez most még egy újabb csatlakozik: Mausdorf!

És egy dátum: 1975. június 6-a.

Pontosabban a hatodikáról hetedikére virradó éjszaka.

Ez több volt, mint egyszerű és általános tönkremenés!

Mert példának okáért Kovenda Károly és Kovendáné Nellike nemcsak a saját költőpénzüket veszítették el az utolsó fillérig, hanem a személygépkocsik és a mikrobusz benzinellátására kiutalt devizát is, amely a szállítási főosztályvezetőnél volt megőrzésre, rendeltetésszerű felhasználásra.

Tehát a társulat még csak haza sem szökhet, legfeljebb gyalog.

Nem maradt egy huncut vas Peákék zsebében sem, sőt, Andrea arany karperece, Balázs pecsétgyűrűje, a vezérigazgató Doxa zsebórája, Peák Emilné szépmívű nyaklánca is zálogként egy vállalkozó szellemű kaszinói alkalmazott kis páncélkazettájában kötött ki.

Mi mondható el Falvayékról? Annyijuk sem maradt, hogy másnap este a főtechnológus beetesse a halakat.

Még talán a Budapesti Faipari Vállalat kereskedelmi és reklám főnökét, Diósdit érintette nem csontig hatóan a vesztesége. Nem mintha e világfinak nem úszott volna el szintén az utolsó schillingje is, de neki itt van Helga, aki feltehetően kihúzza a bajból.

És talán nem csak őt?

Persze, nem adományról, dugsegélyről, csakis kölcsönről lehet szó.

Mert öntudat, büszkeség is van a világon!

Cirbusék sem jártak jobban, bár a BUFA munkaügyisnője eleinte nyert pár száz schillinget. Ha akkor megáll, első helyen végez a szétzilált seregben. Dehát ő felfokozott szenvedéllyel, vadul kísértette meg a sorsot, vesztő-szériába került és már hiába taktikázott, tartott szüneteket, aprózta tétjeit, a végzet órá is lecsapott.

Tehát Cirbusné már nem szivarozhat, Kovenda nem ihat több rumot, Falvay nem pecázhat, Peákné nem hogy eredeti bevásárlási terveiből semmit sem valósíthat meg, de még azt a minimális zsebpénzt sem biztosíthatja Andreának és Balázsnak, amivel az ikrek a telep aranyifjúságának szórakozásaiban továbbra is részt vehetnének.

És még hátra van hét egész nap! És hogyan jutnak haza?

Hogyan váltják vissza zálogba adott ékszereiket?

Kilátástalan a helyzet, teljes a társulati csőd.

Sehol egy pisla reménysugár!

Itt állnak idegen földön, barátok nélkül.

Még ha egyikük-másikuk agyában fel is villant az ötlet, hogy hiszen itt ez a valutával most degeszre kitömött Kutruc gyerek, őt kellene sürgősen megpumpolni, konkrét tennivaló, határozott terv alakját ez az elképzelés nem öltötte, nem ölthette fel.

Nemcsak azért nem, mert külföldön turista magyartól turista magyarnak valutát kölcsönkérni a legnagyobb galádság, ezen talán még túltették volna magukat.

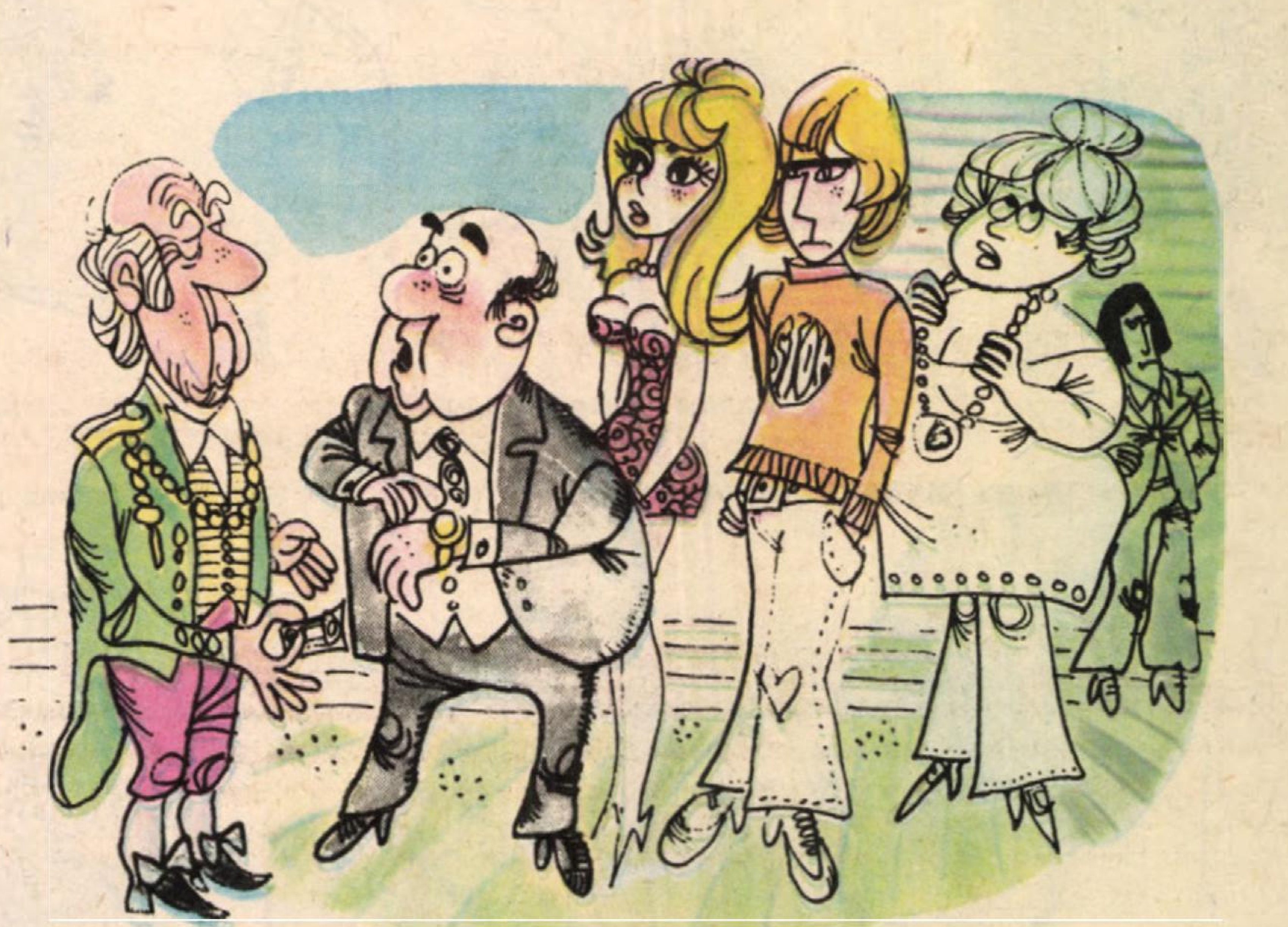
Inkább csak azért nem, mert mi lesz, ha ez a Hajasbaba aztán elfecsegi otthon, hogy mi történt? Rajtuk röhögne az egész BUFA, sőt az egész faipar és a kooperáló szakmák. Ekkora tekintélyromlást aligha úsznának meg ép bőrrel.

Ha valakinek, hát elsősorban a mikrobusz csámpás kis sofőrjének nem szabad értesülnie ennek az éjszakának tragikus eseményeiről! Még szerencse a szerencsétlenségben, hogy épp ő nem tartózkodott ez alkalommal a Casinóban.

VI. FEJEZET

FÖLSZÍVÓDÁS

— Aber geh! — mondta arcát oldalt fordítva Helga Würzl doktor Diósdinak, aki a csinos osztrák

lakberendezőnő vállát, lapockáit dörzsölte be finoman napolajjal.

Alig-alig fürdőruhájában hasalt Helga a strand homokján, a tűző napon, mellette térdelt a BUFA kereskedelmi és propaganda osztályának vezetője.

— Aber geh! — ismételte meg Würzl kisasszony és bár mosolygott hozzá, ez kemény mosoly volt.

— Persze, hogy van pénzem, de én elvből nem adok hazárdjáték adósságra kölcsönt.

— Tisztelet az elveidnek — jelentette ki a doktor. — Felejtsd el, hogy egyáltalán megemlítettem neked ezt a dolgot. És természetesen, ha ez az elv a barátaimra, a honfitársaimra, a munkatársaimra érvényes, érvényesnek kell lennie rám is.

— Jó, akkor neked sem adok, nehogy még selyemfiúnak érezd magad, kedves — tért volna napirendre az egész ügy fölött az osztrák nő, de a szeme sarkából észrevette, miként komorul el a barátja tekintete. Megsajnálta, rövid tűnődés után felvillanyozódva fordult a hátára.

— Hoppá! — mondta. — Eszembe jutott valami. Egy tisztességes lehetőség a ti számotokra. Ami mellékesen nekem sem jönne rosszul.

Felült, részletes magyarázatba kezdett, Diósdi hümmögött, el-elhúzta a száját, túlzott volna az állítás, hogy önfeledten lelkendezett az ötlet hallatán.

— Talán járható út — mondta végül. — De előbb természetesen meg kell beszélnem velük. Mind vezető állásban levő, fontos ember, nem is mai gyerekek, lehet, hogy...

A másik magabiztosan vonta meg szép, gömbölyű vállát.

— Muss ist eine harte Nuss!

Ami magyarul azt jelenti, hogy a muszáj az egy kemény dió.

Pestiesen: „Eszi, nem eszi, nem kap mást!"

. . .

Nagyjából úgy töltötték el ezt a napot a mausdorfi magyarok, mint az előzőeket.

De csak nagyjából!

Mert egy éber szemlélő észrevehette volna, hogy három óra tájban Peák Emil elhagyja vízi tartózkodási helyét és bevonul faházába. Rá sem pillant a négy ultizóra, aki ezúttal történetesen a vezérigazgatói verandán üti a blattot, mégis rögtön felfüggesztődik a parti és a kártyások követik főnöküket.

Még be sem csukták maguk mögött az ajtót, amikor a 17-es bungalóhoz vezető ösvényen feltűnt doktor Diósdi teniszruhás, kisportolt alakja.

Majd karikalábain megérkezett a főtechnológus, Falvay Tivadar. És mintegy véletlenül arra sétált Kovenda Károly, oldalán megtért nejével, Nellikével és ha már arra vezetett útjuk, hát bekukkantottak a faházba ők is.

Bezárult mögöttük az ajtó.

Kinyúlt egy kéz és egymás után behúzta az ablakszárnyakat.

Talán húsz perc sem telt el és ismét kinyíltak az ablakok, kitárult a nagyszoba ajtaja.

Peák Emil visszaballagott kedvenc gödrébe, az ultizók visszaültek az asztal köré a verandán, Cirbusné bemondott egy piros betlit.

. . .

Megérkezett a teniszpályára Diósdi is, Helga közönyösen megkérdezte:

— Alles in Ordnung?

Diósdi bólintott, igen, minden rendben.

. . .

Falvay a titkos tanácskozás után nem feküdt le, hogy jó kondíciót szerezzen az éjszakai horgászathoz, hanem nagy műgonddal látott hozzá, hogy értékes botjait, csodálatos orsóit, speciális villogóit, csalijait szétszerelje, szakszerűen elcsomagolja.

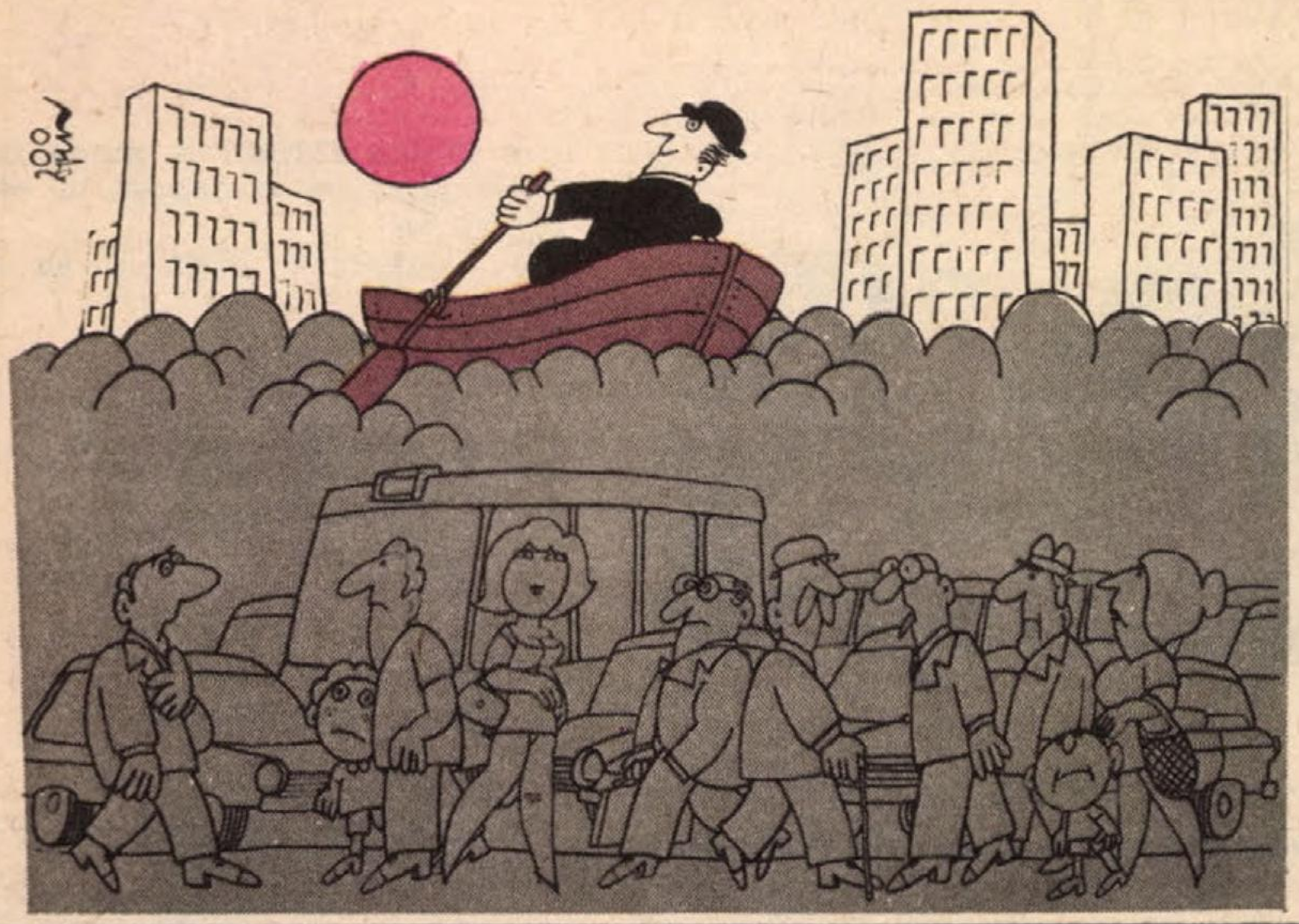
Mint aki a hátralevő napokban már nem kél új párviadalokra a Tangerteich potykáival, márnáival.

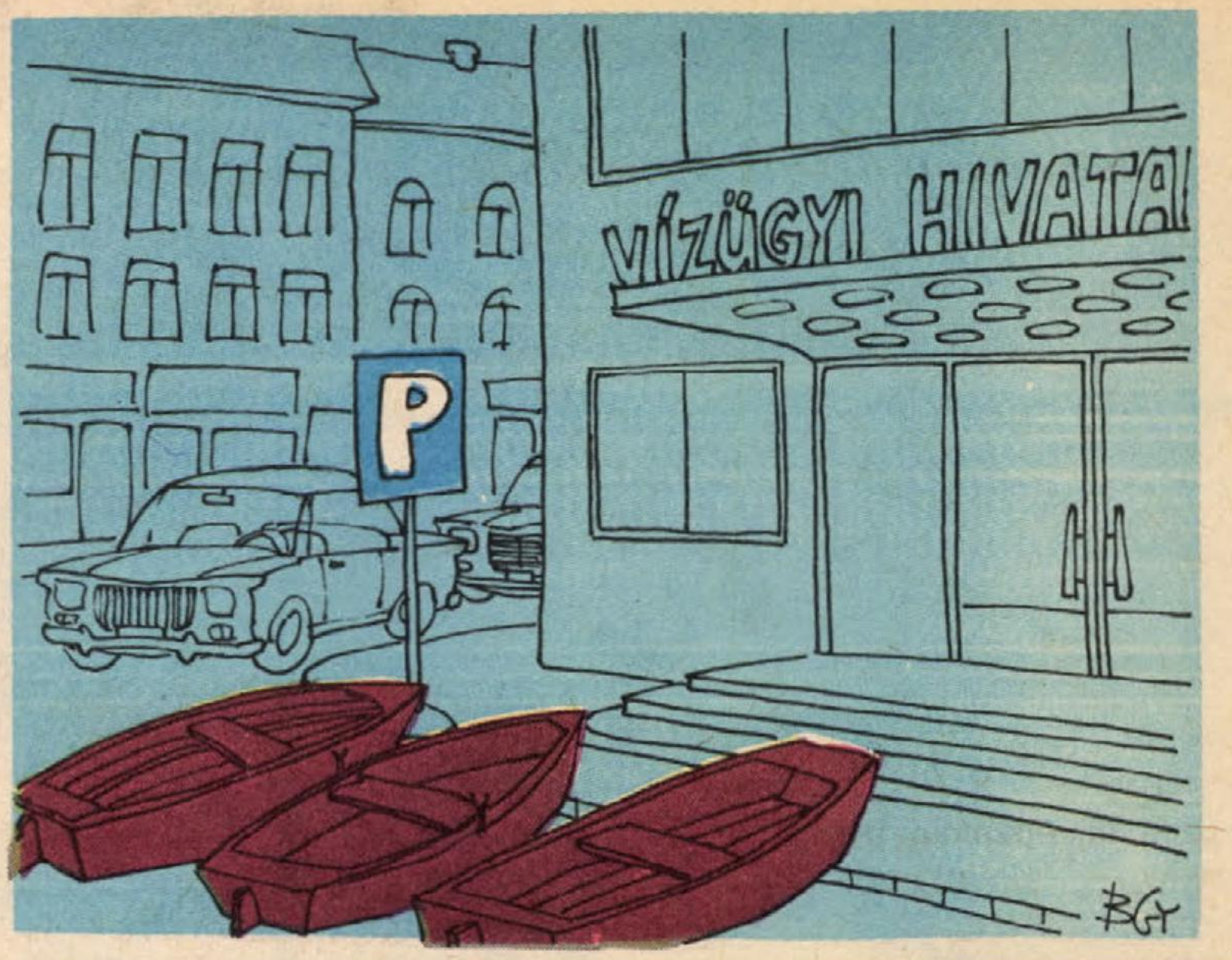
. . .

Belefeledkezve olvassa Saint-Exupéry kis hercegét a móló mellett, a gyepen Kutruc Bandi.

Árnyék vetődik a könyvre, hősünk fölnéz, Kovenda Károly áll ott, Nellikével.

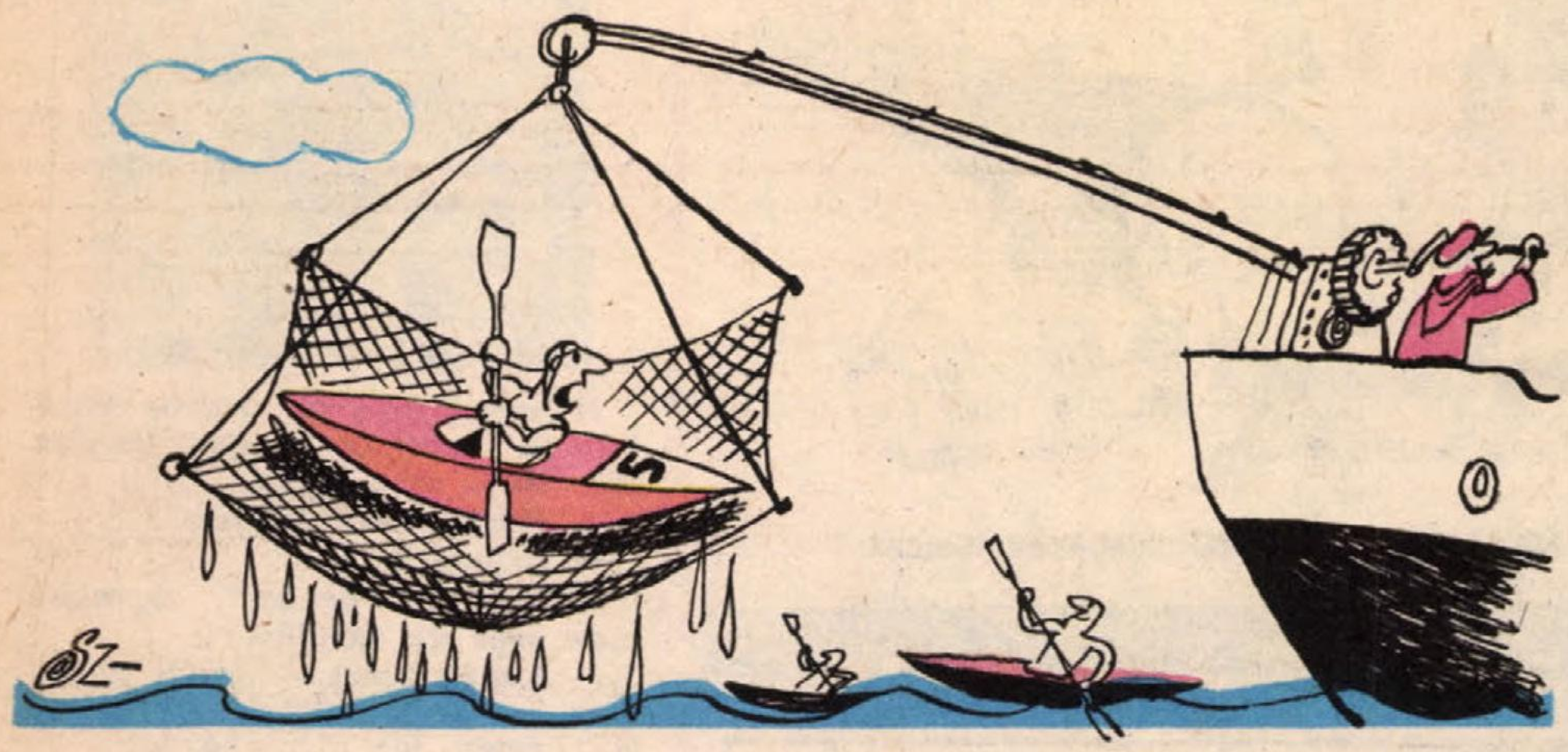
(Folytatjuk)

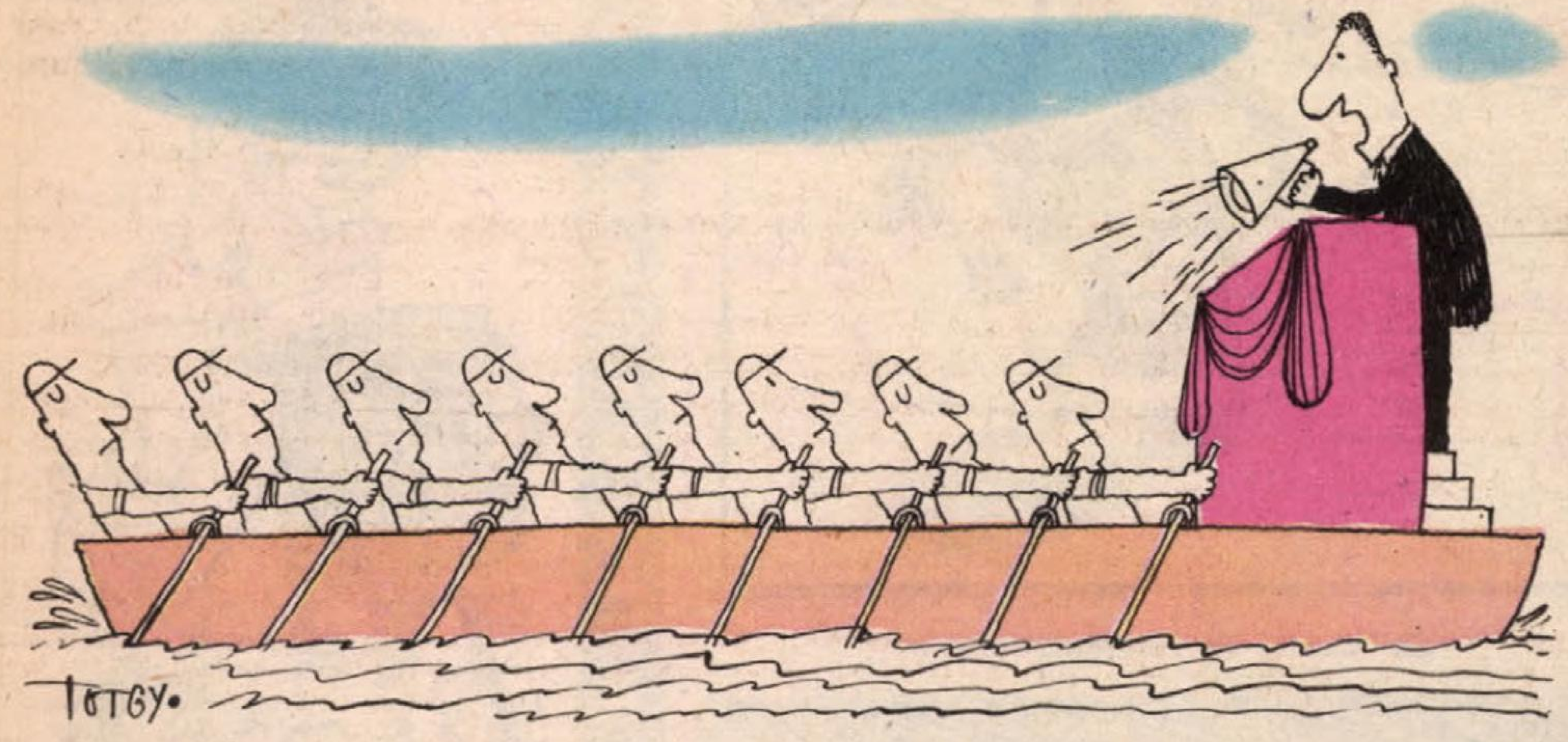

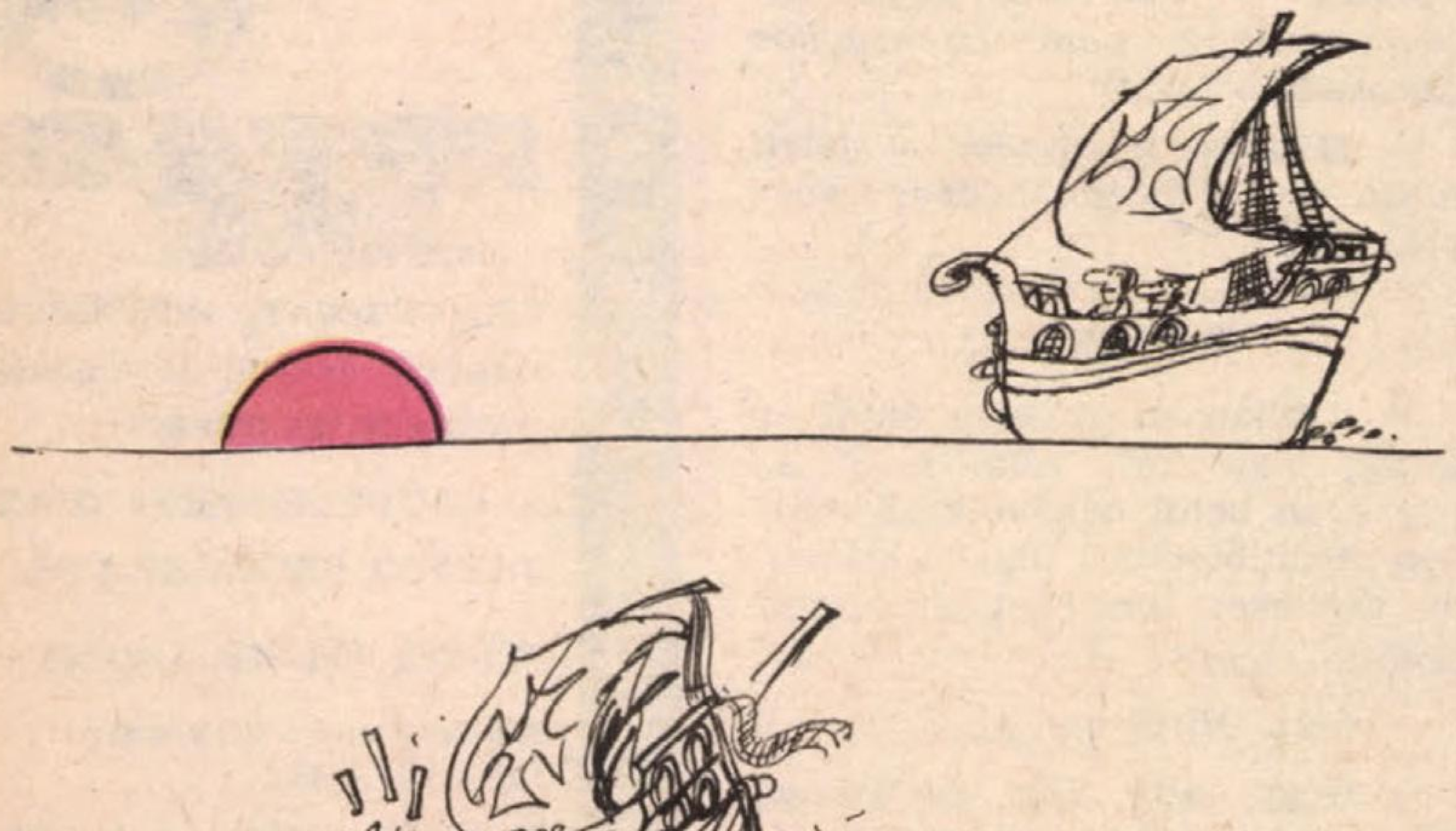
CSÓNAK

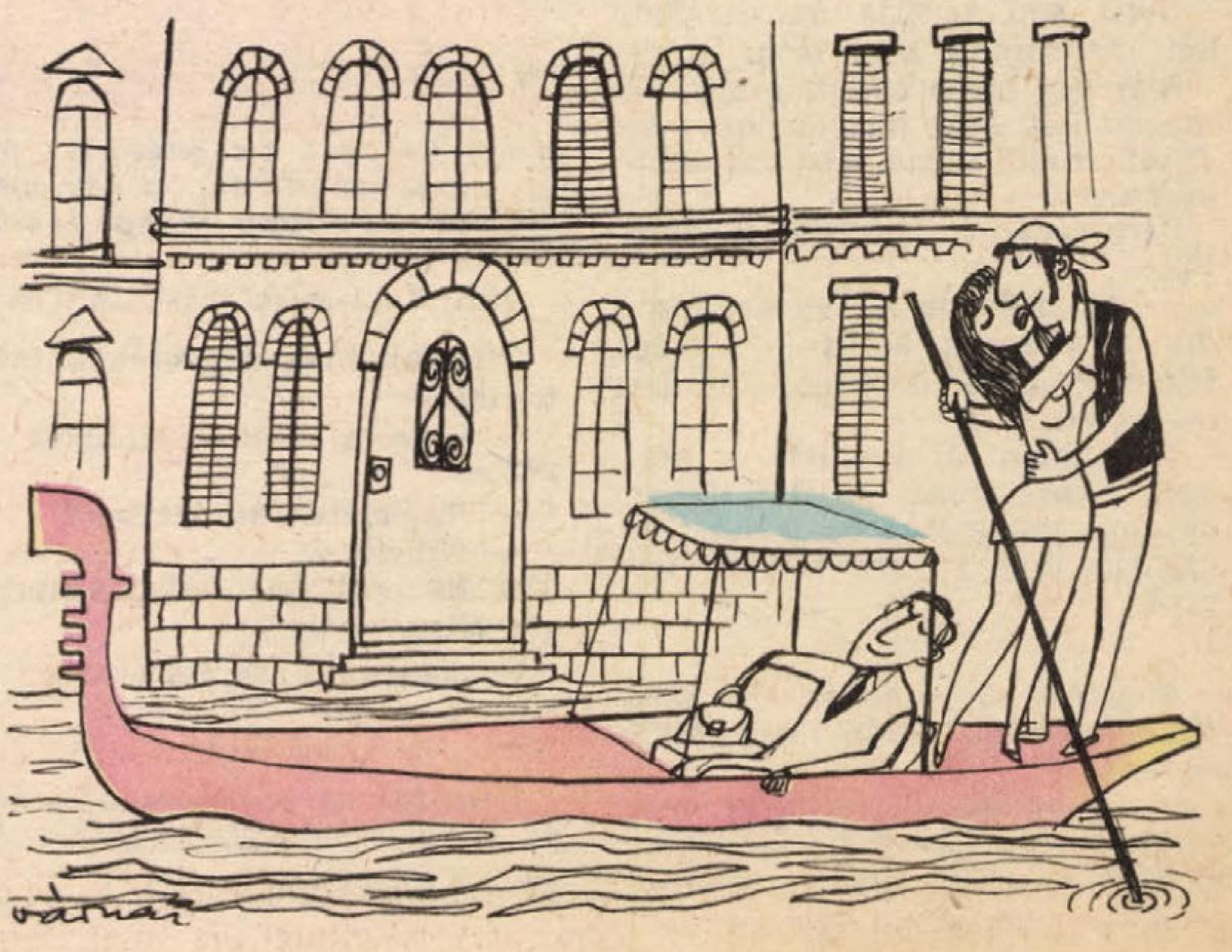
BALÁZS-PIRI
BRENNER
SZŰR
TÓT
LEHOCZKI
SAJDIK
VÁRNAI

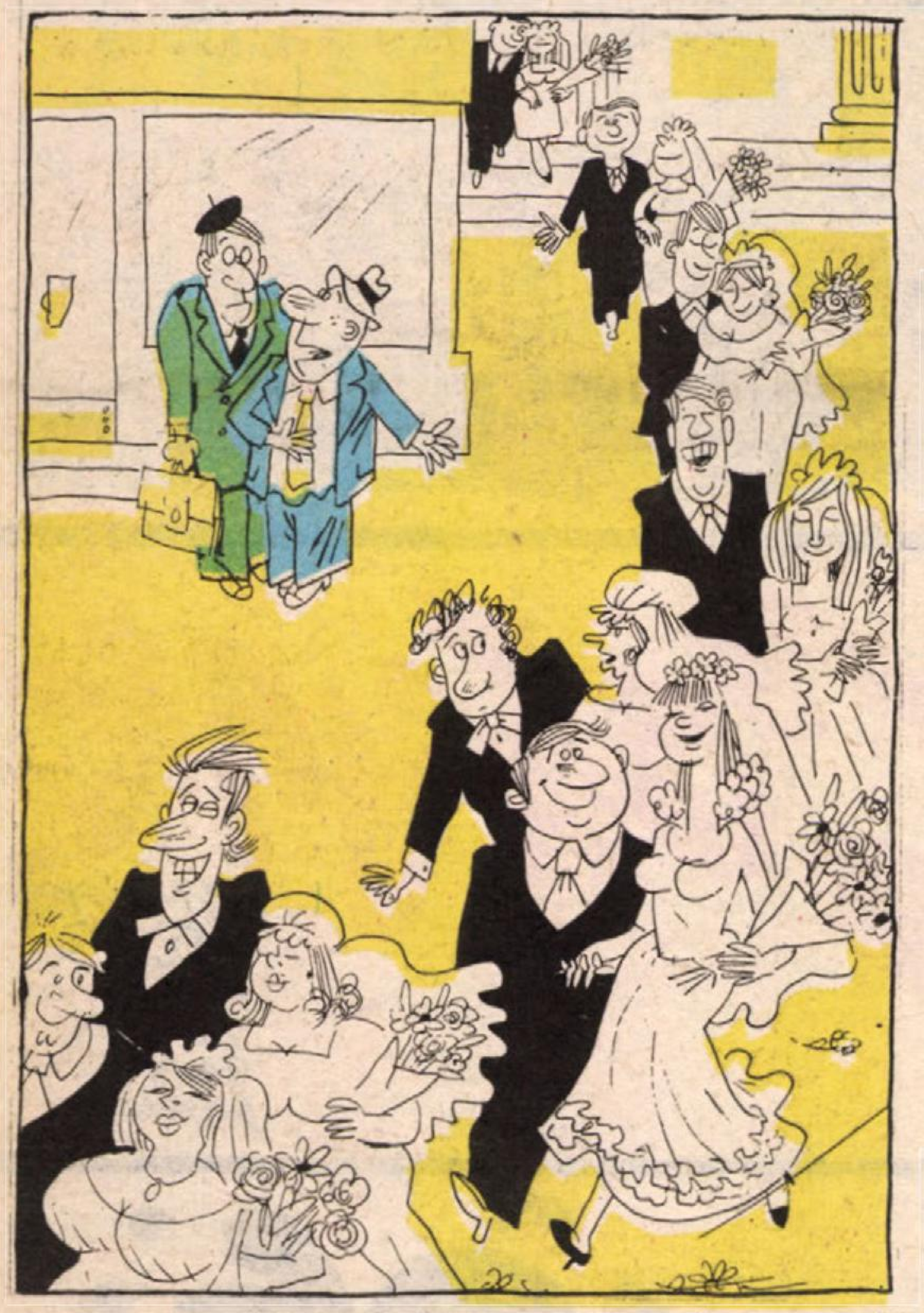

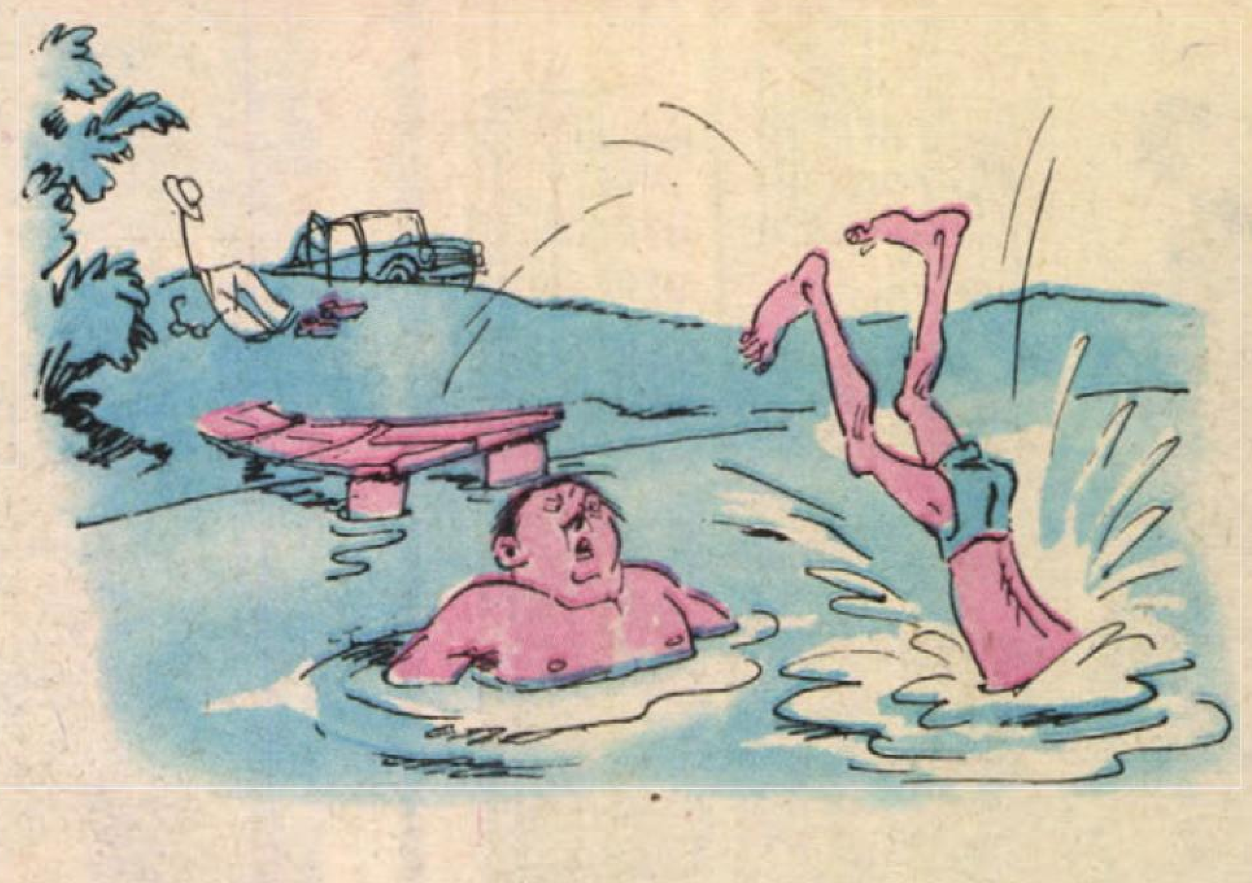

IMPORT HUMOR

(Rajzok a moszkvai Krokodilból)

– Az udvariassági hónapban az összes eladónőnk férjhez ment...

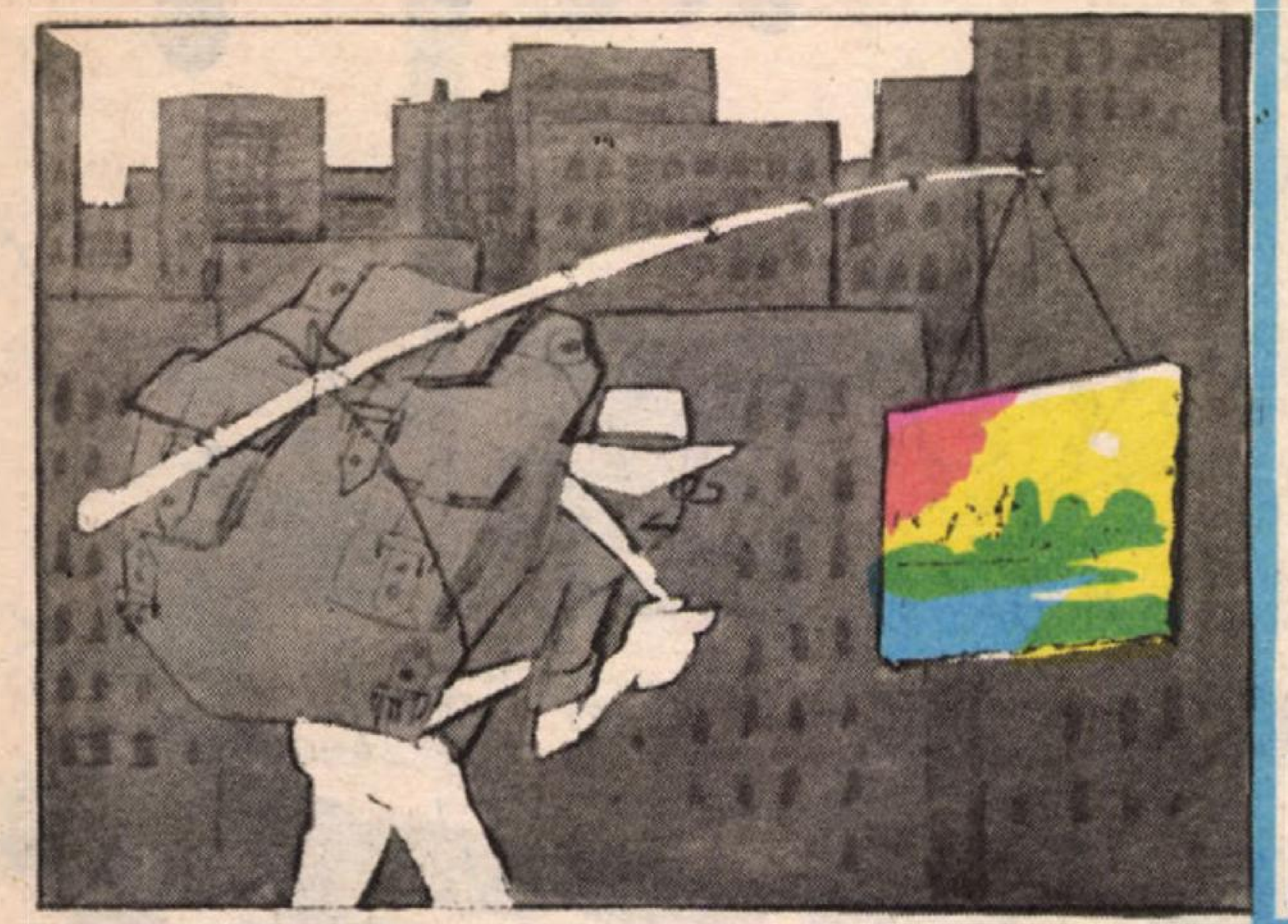

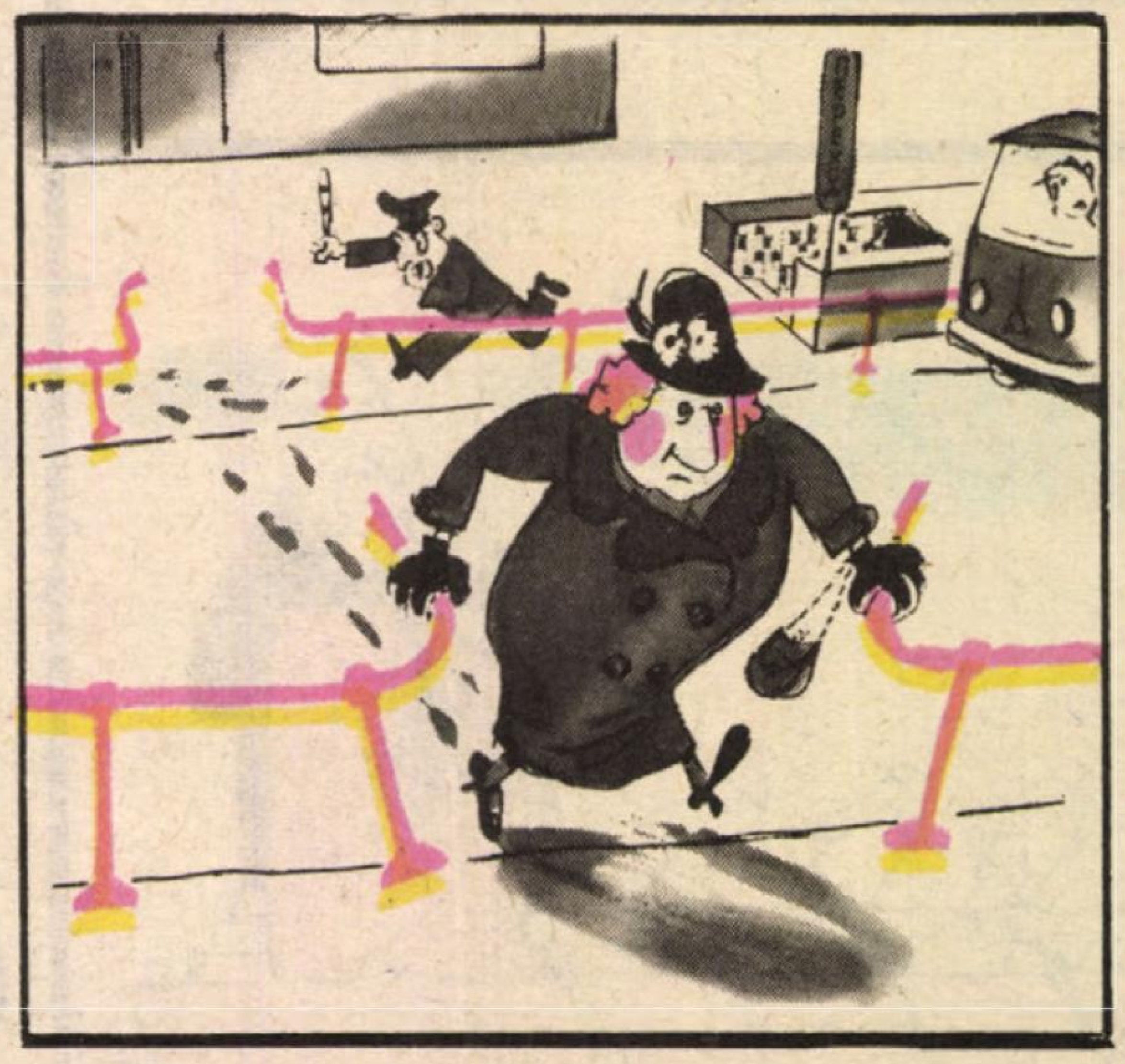
– De kartársam! A főnökség feje felett?!

– Na, most kényelmesen megebédelhetünk...

A TERMÉSZETIMÁDÓ

– Én mindig itt szoktam átmenni...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Drága Ildikó! A maga kedvéért szívesen elmegyek a világ végére is!

— Nagyszerű, Pistuka! És mikor indul?

Bíró a vádlotthoz:

— Remélem utoljára látom itt, a vádlottak padján!

— Csak nem tetszik nyugdíjba menni? — kérdi a vádlott.

Kelemen este tíz órakor kirohan a kocsmából. Egy barátja megállítja az ajtóban:

— Hova sietsz ennyire?

— Színházba.

— Este tíz órakor? Ilyenkor már vége az előadásnak.

— Éppen ezért — feleli Kelemen. — A feleségem megígérte, hogy értem jön a színházba!

MINI MOSOLY

VAN INDOK!

Sűrű köd borítja az utcákat, két méternyire sem látni előre. Már egy órája cammog egymás mögött két autó, hirtelen hevesen fékez az elöl menő, a másik nekikoccan.

Kimásznak kocsijukból a vezetők.

— Az ördögbe is! — szitkozódik a második autós. — Miért fékezett ilyen hevesen, minden ok nélkül?

— Minden ok nélkül?! — kérdezi vissza amaz. — Hát akkor, kérem, tapogatózzék körül, én ugyanis már a garázsomban vagyok.

HA

Megnézi a számlát a skót, vakbéloperáció után nyújtották át neki.

— De az isten szerelmére, professzor úr! — kiált föl kétségbeesetten. — Ön ilyen rengeteg pénzt kér hat kis öltésért?! Milyen árat számítana, ha egy egész öltönyt varrattam volna önnel?!

ISKOLAI KIRÁNDULÁSON

Odaszaladnak a gyerekek tanítójukhoz.

— Kovács Peti beleesett a vízbe!

— Remélem, kihúztátok?

— Kihúztuk.

— És alkalmaztatok mesterséges lélegeztetést?

— Akartunk, de elszaladt.

HÁLA

Kitekint az ajtón az apa, látja, hogy az udvarló ölelgeti a lányát a küszöbön.

— Fiatalember! — mondja szigorúan. — Felhívom figyelmét, hogy nálunk pont tizenegykor lámpaoltás lesz!

— Hálásan köszönöm — feleli a fiú —, ez igazán kedves önöktől, várok.

GARANCIA

— Amikor megvettem öntől az autót, biztosított róla, hogy az egy éven belül bekövetkező minden meghibásodást ingyen kijavít, az esetleges töréseket díjtalanul pótolja, igaz?

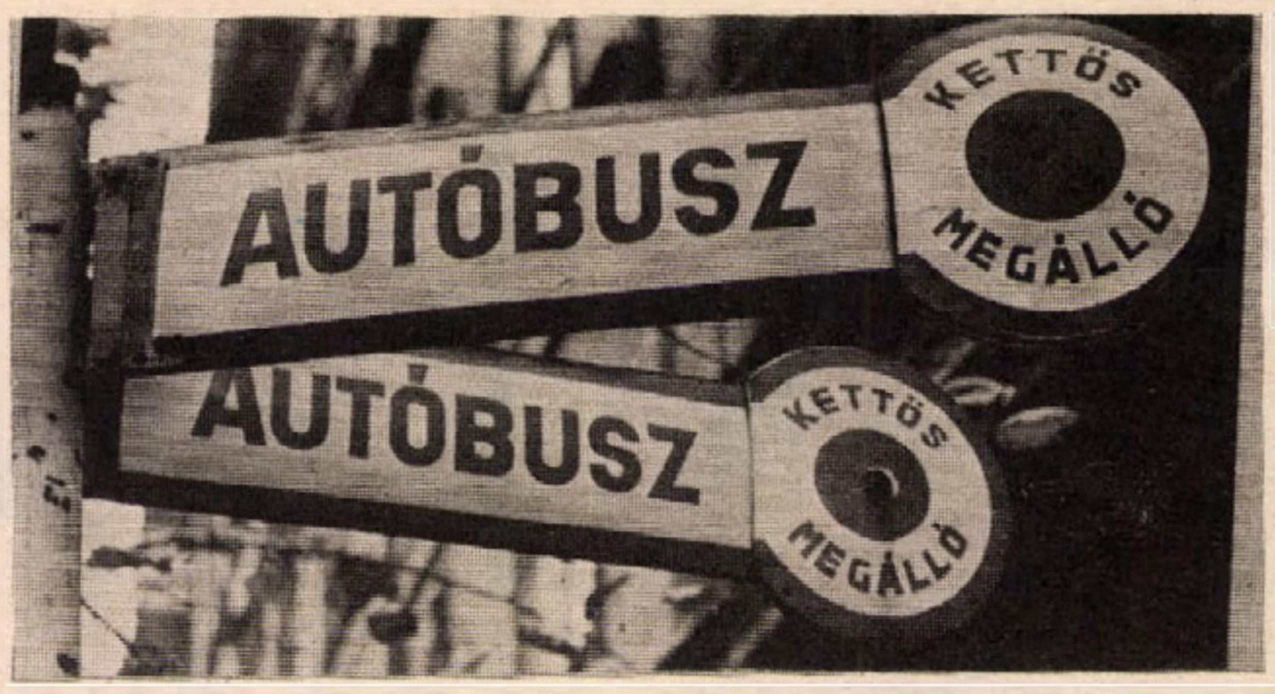
— Igaz. Miről van szó?

— Négy alsó fog pótlásáról, két új bordáról, egy sípcsontcseréről.

(A Krokodilból fordította: K. A.

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

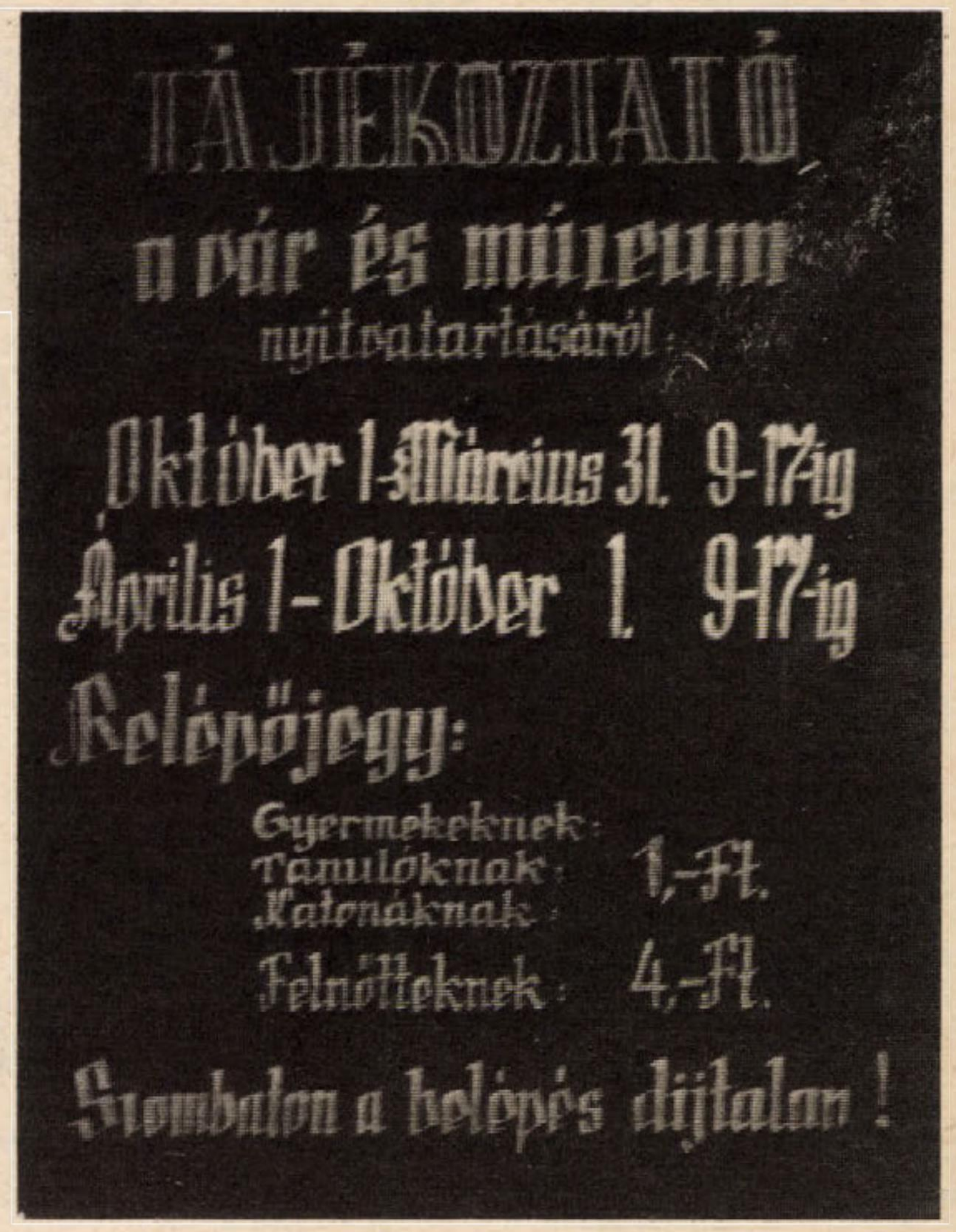
Megálló ennél kettősebb már nem is lehetne.

(A Múzeum körúton fotózta Mertz Loránd)

Lehet, hogy e követelmények szigorúnak tűnnek, de nem szabad megfeledkezni arról, hogy milyen veszélyes lehet a ködben való vezetés bizonytalanul működő lámpa nélkül.

Gondolj a biztonságodra: bizonytalanul működő lámpa nélkül ködben egy lépést sem!

(A Délmagyarország c. lapban észlelte Sisák Bernát, szegedi olvasónk)

Ezzel szemben szökőévekben 9—17-ig, rendes években viszont 9—17-ig tart nyitva a múzeum. Ez alól csupán a százzal osztható évek kivételek, amikor is nyitvatartás 9—17-ig.

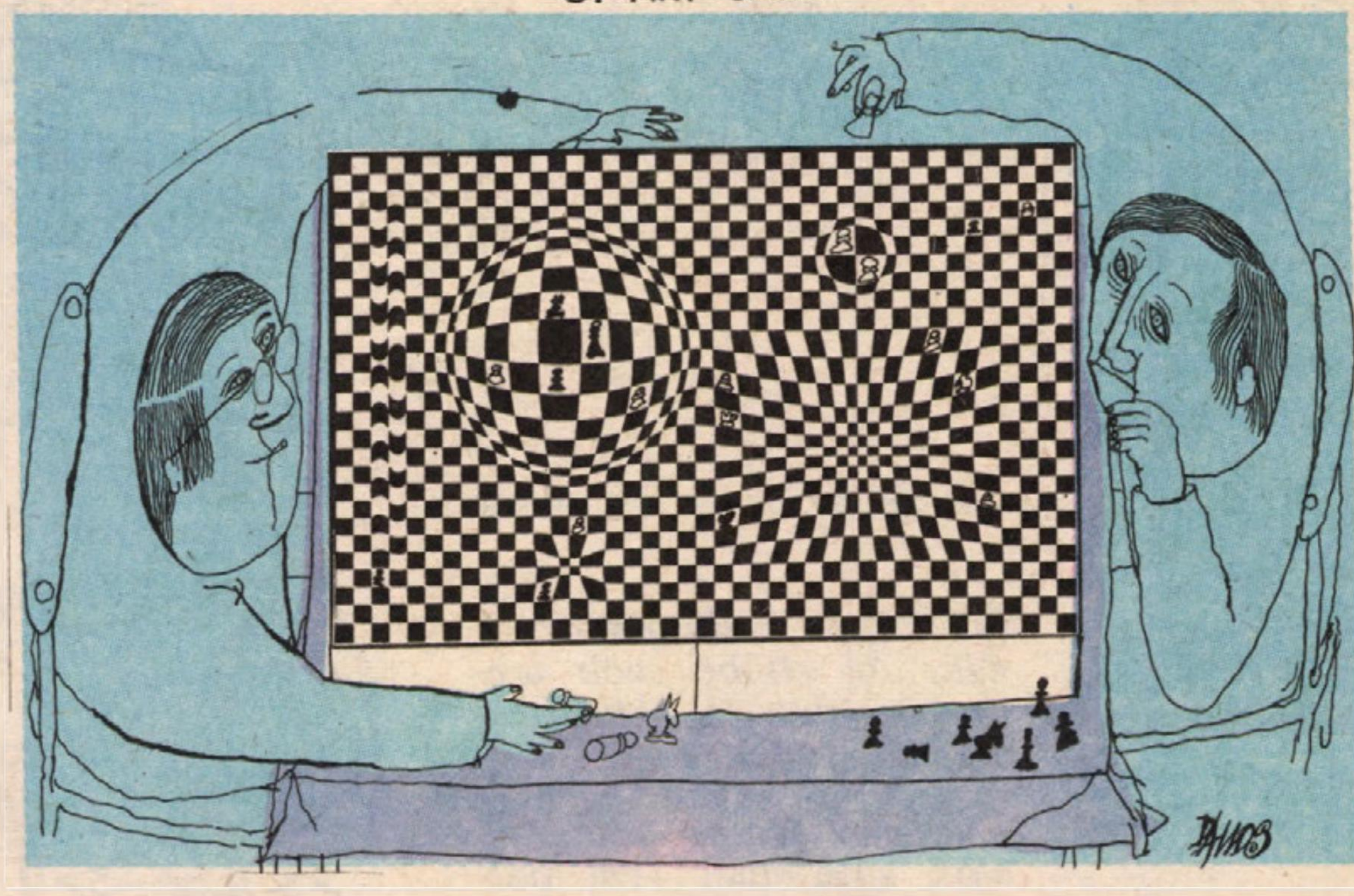
(Kőszegen észlelte Zsiday Béla, dunaújvárosi olvasónk)

Márpedig, ha futva nem győzi valaki, mégis csak ez lenne a legjobb megoldás.

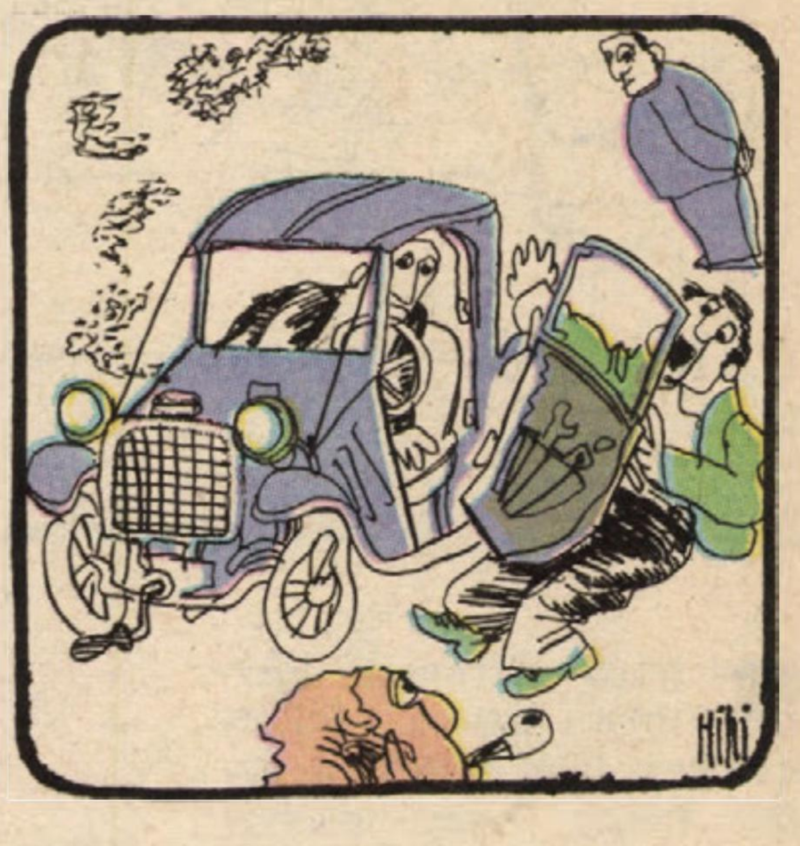
(Badacsonyban fényképezte Mayer Károly, tapolcai olvasónk)

OP-ART SAKK

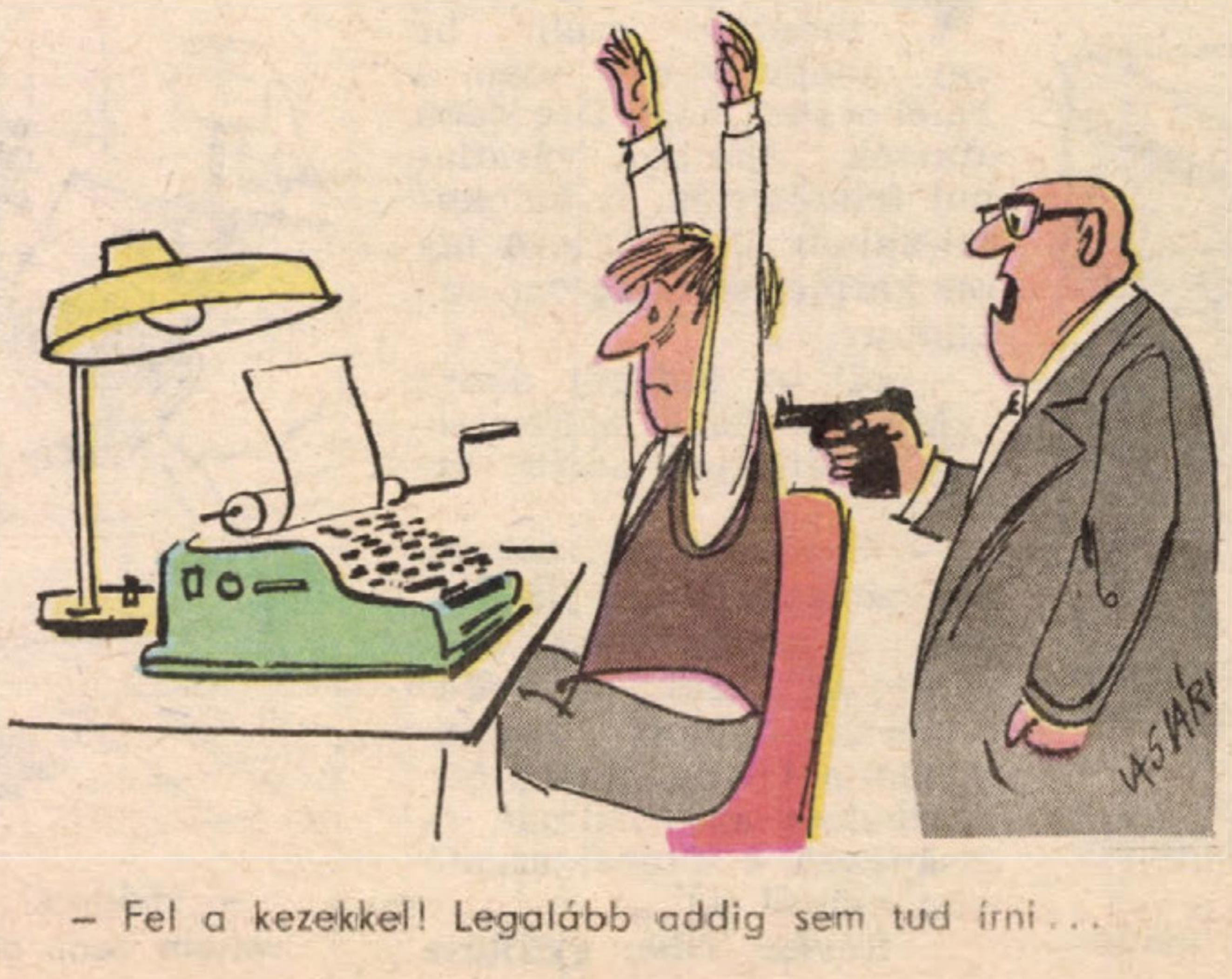

AUTÓBÖRZE

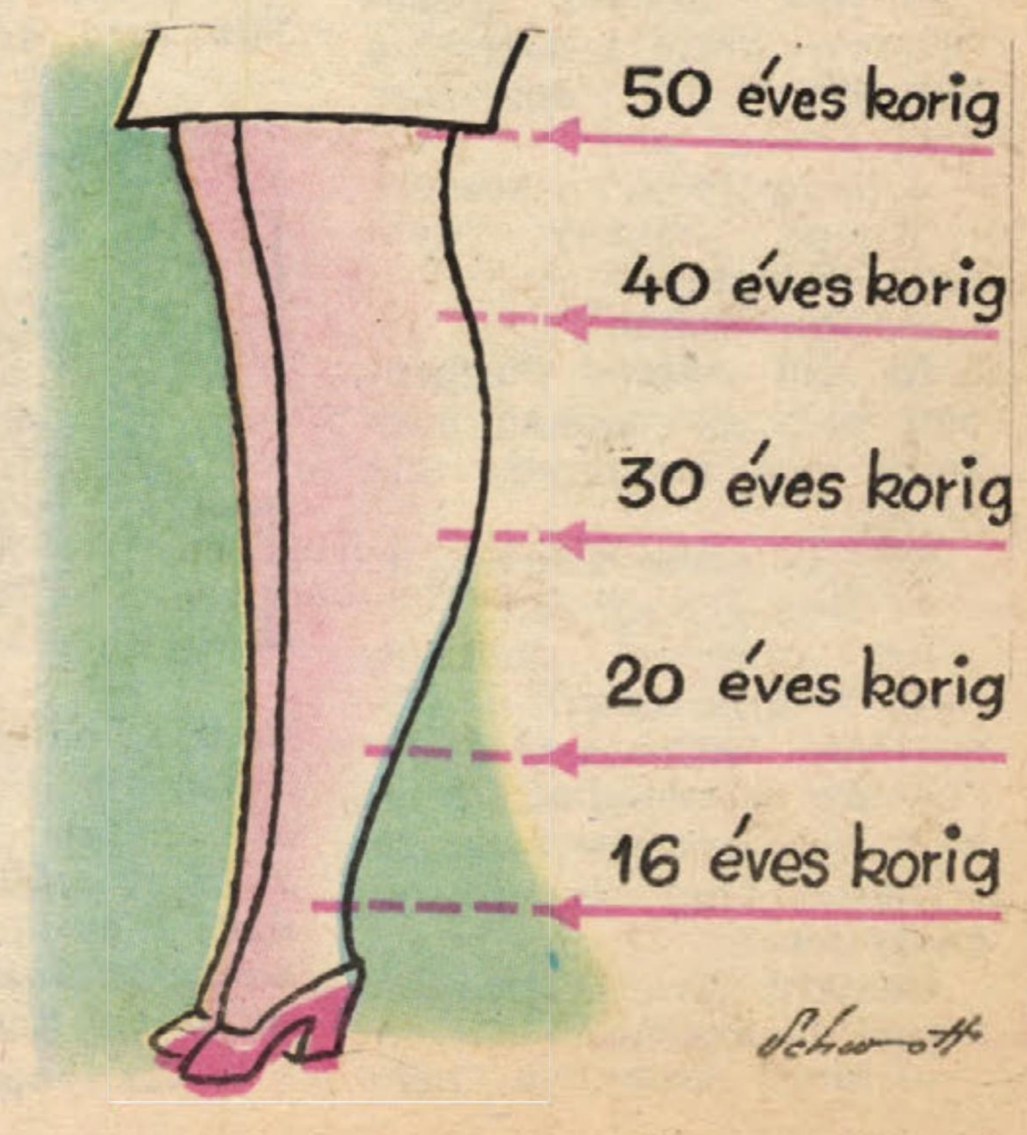
– Ez magának most volt generálozva?

KRITIKA

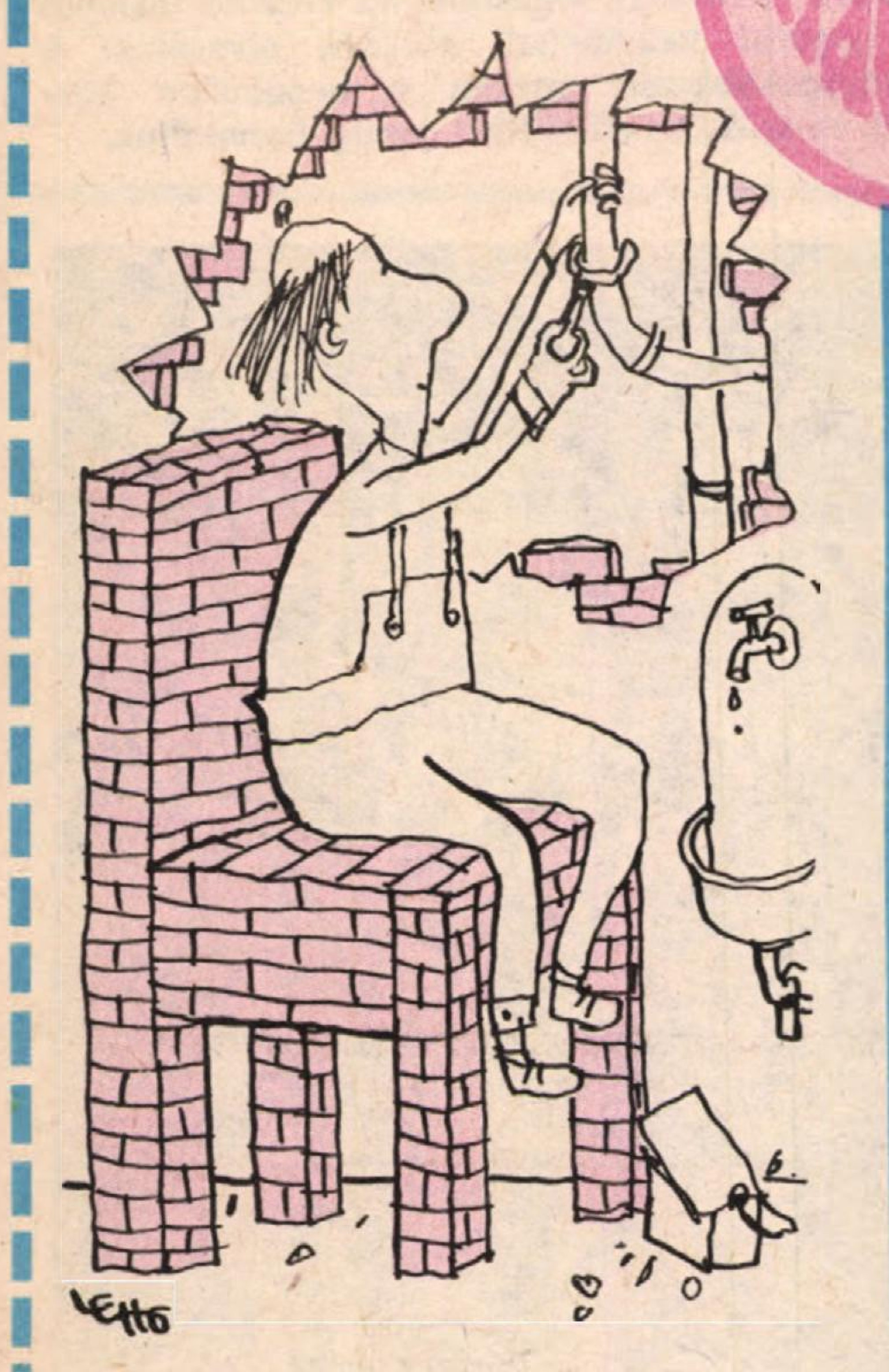
– Fel a kezekkel! Legalább addig sem tud írni...

SZOKNYADIVAT

Csak fiatalokról

KÉNYELEMSZERETET

IRÁNY: A MEGGAZDAGODÁS

LAKÁSRA GYŰJTENEK

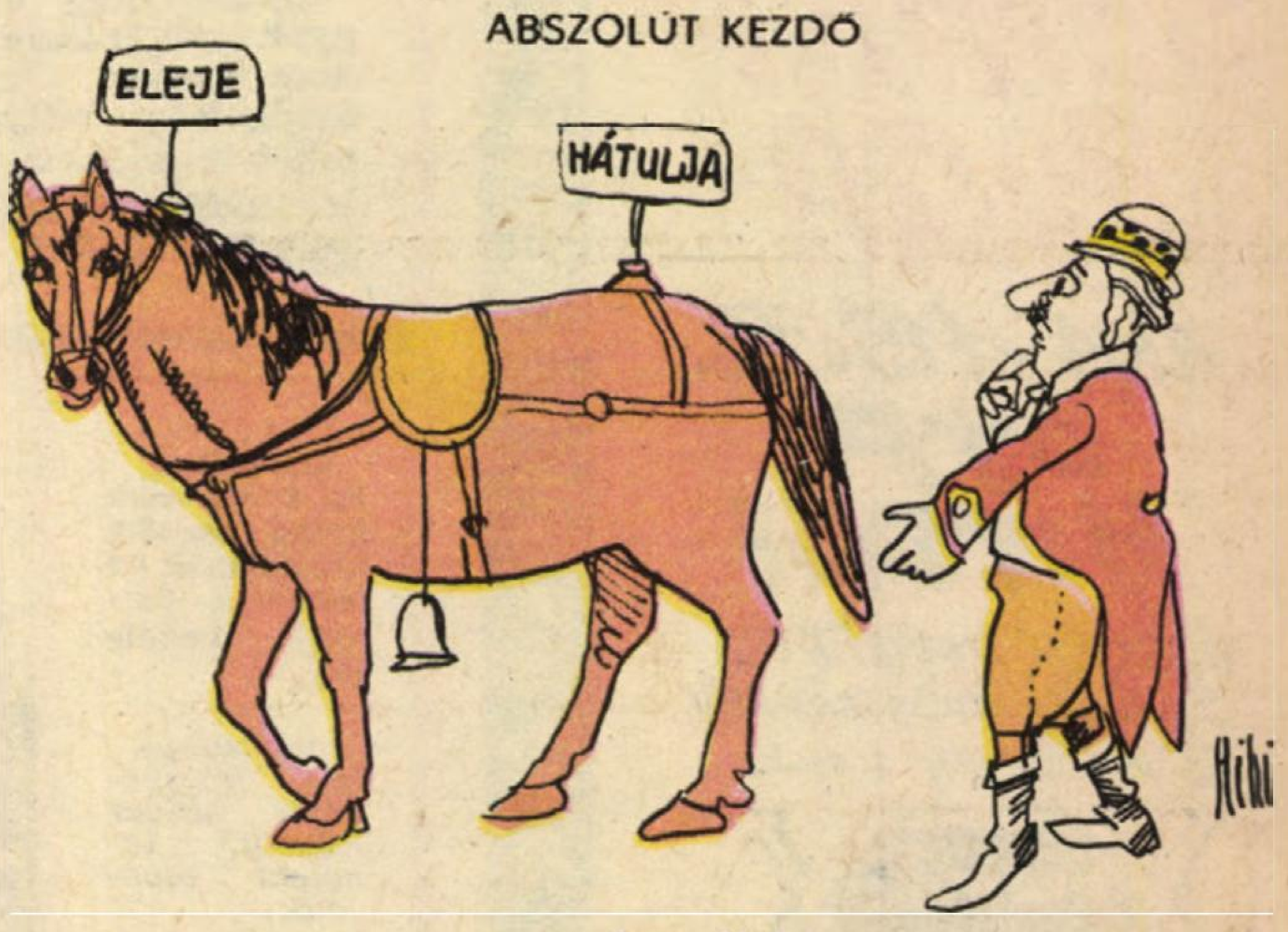
Lehoczki, Tót, Ballos

HAZAÉRKEZÉSKOR

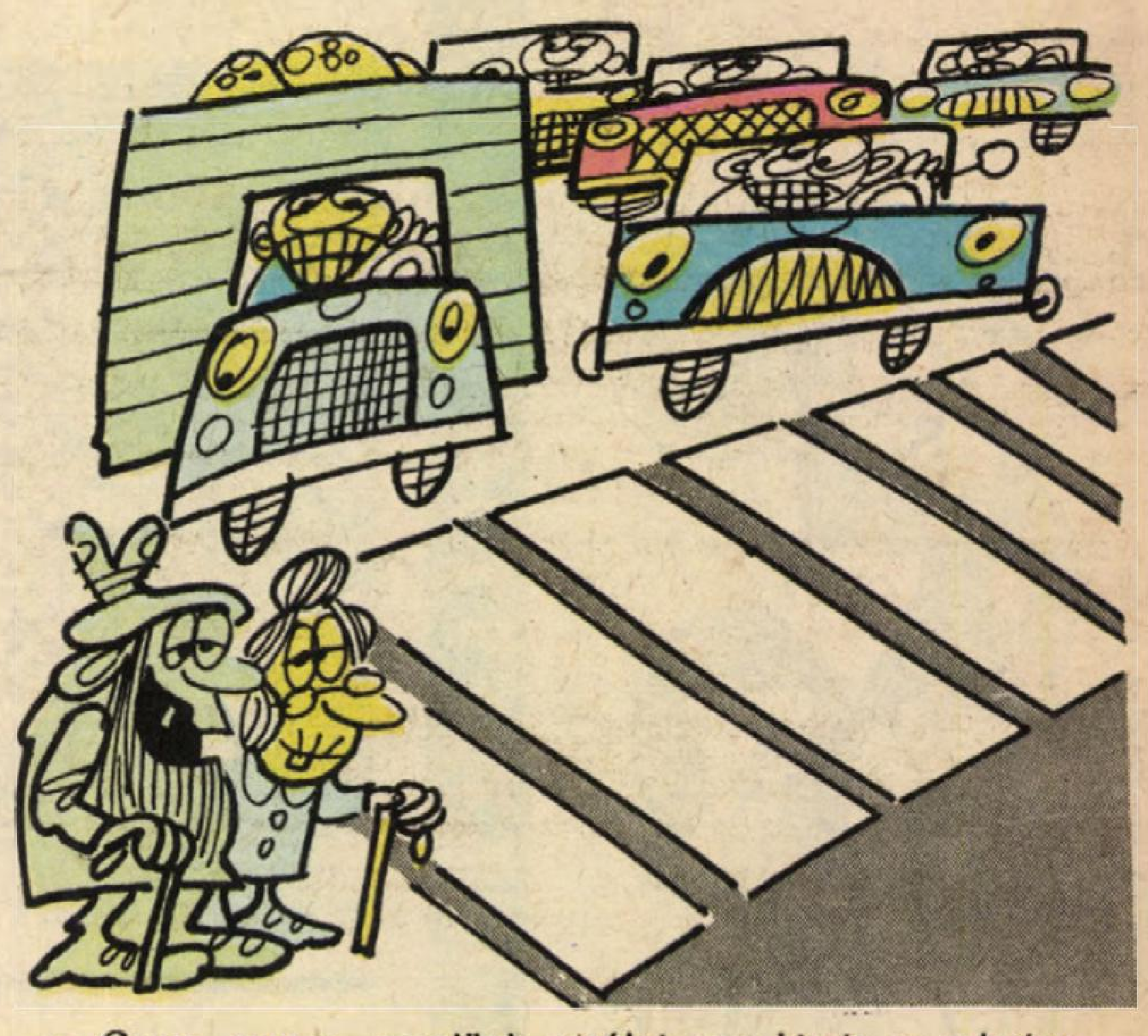
– Az az érzésem, fiam, hogy a szomszédasszony túlsa gosan meglocsolta a virágainkat!

ABSZOLÚT KEZDŐ

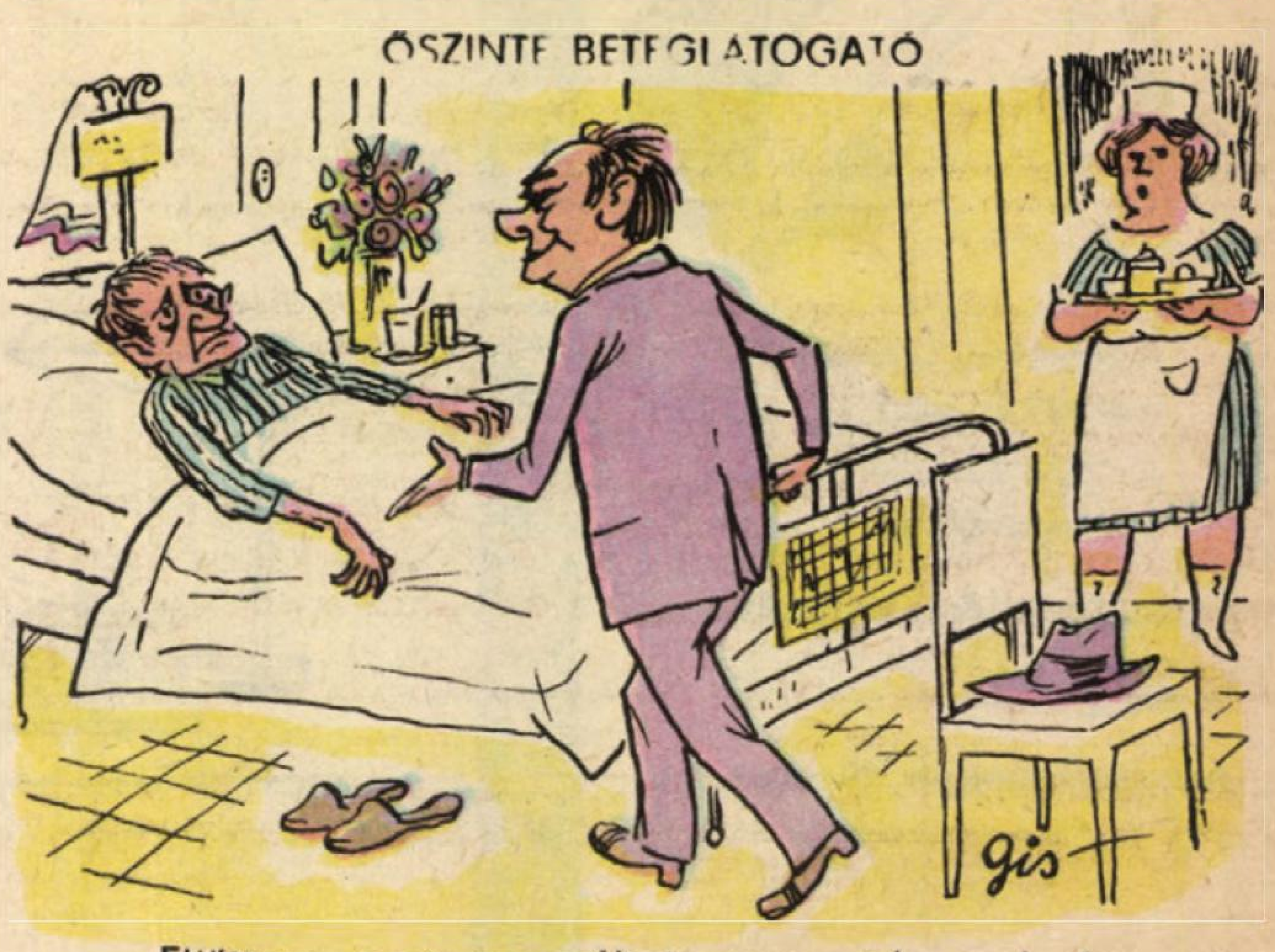
. . . a lovaglásban

NYUGDÍJASOK

– Gyere mama, menjünk sétálni egy kicsit a zebrára . .

ŐSZINTE BETEGLÁTOGATÓ

– Eljöttem, mert megszóltak, hogy már csak én nem voltam benn nálad . . .

ANEKDOTÁK

Richard Strausst Berlinben egyszer felkereste egy ifjú, vidékről érkező hölgy, hogy próbaéneklését a mester meghallgassa. Strauss már az első hangoknál felismerte, hogy látogatójának hangja egyáltalán nem alkalmas operaéneklésre.

— Nos, kedves asszonyom — kérte a hölgyet a komponista —, énekeljen még néhány áriát.

A hölgy énekelni kezdett. Strauss néhány ütem után közbeszólt:

— Gyorsabban!

Az ifjú asszony megpróbált még gyorsabban énekelni, már amennyire tőle tellett.

Strauss ismét közbeszólt:

— Még gyorsabban!

Az énekesnő megállt, hogy kifújja magát, és panaszosan jegyezte meg:

— Ezt a melódiát lassan kell énekelni! Miért akarja a mester, hogy oly gyorsan énekeljem?

Richard Strauss ártatlan arccal magyarázta:

— Mert különben nem éreti el a vonatát, amely háromnegyed óra múlva indul!

***P**aderewskit, a híres lengyel zongoraművészt, egy varsói társaságban arra kérte egy fiatal*

hölgy: hallgassa meg a zongorajátékát. Paderewski udvariasan beleegyezett. A hölgy leült, játszani kezdett, s amikor befejezte, a zongoraművész lekötelező mosollyal így szólt:

— Asszonyom, az emberek három osztályra oszlanak. Az elsőbe azok tartoznak, akik jól játszanak, a másodikba azok, akik rosszul játszanak, a harmadikba pedig mindazok, akik egyáltalán nem tudnak játszani. Ön, kedves asszonyom, már eljutott a második osztályba . . .

Fritz Busch halálosan fáradtan szállt be egy hangversenye után a hálókocsiba, hogy Drezdába utazzék. Éjfélkor váratlanul felköltötték. A hálókocsi-kalauz állt előtte. A híres karmester mérgesen rákiáltott:

— Mi az ördögöt akar?

Mire a derék hálókocsikalauz ártatlan arccal azt felelte:

— Bocsásson meg nekem, főzeneigazgató úr. Drezdában, a koncerteken, ahol vezényelt, csak a hátát láthattam. Most azután, gondoltam magamban, felhasználom az alkalmat, és megnézem a főzeneigazgató urat elölről is! . . .

Révész Tibor gyűjtése

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

FOGDIVAT

Egy San Franciscó-i fogorvos, név szerint dr. Robert Wachtel meglepő újítást alkalmaz a fogpótlás során. Az új korona többé nem fehér, illetve fogszínű, hanem különböző színű zománcminták, jelek, esetleg betűk díszelegnek rajta. A fogorvos az Associated Press tudósítójának erről a következőképpen nyilatkozott. „Egyik fiatal páciensem unalmasnak találta két új fogát, amelyeket akkor ültettem be neki, amikor egy verekedés során a két igazi fogát kiverték. Arra kért, hogy az új koronára vörös zománccal égettessem rá monogramját. Azóta se éjjelem, se nappalom. Már egy külön műhely dolgozik nekem. A legnagyobb divat a felkelő nap, a különböző színű csillagok, valamint az állatöv jegyei. Vannak azonban, akik repülőgépet vagy horgonyt követelnek. Ez utóbbiak persze leginkább pilóták vagy tengerészek. Az üzlet remekül megy. Egy dolog azonban aggaszt. Néhány hét óta megszaporodtak a halálfejes fogakra vonatkozó igények."

BÍRÓI BÖLCSESSÉG

Coventry városban az illetékes bíróság másfél évi elzárásra ítélte a 42 éves Robert Wight hirdetési ügynököt. Alfred Jones, elnöklő bíró a Daily Telegraph közlése szerint a következő szó szerinti indokolást fűzte az ítélethez: „Szerencséje van, uram, hogy a bűn, amit elkövetett, a sértettnek csak viszonylag könnyű sebesülést okozott. Így is rendkívül súlyos hibát követett el. Gondolja csak meg: Anglia utcái tele lennének hullákkal, ha a bíróságok eltűrnék, hogy egy féltékeny férj gépkocsijával bőszülten nekihajtson felesége szeretőjének".

ÁTÁLLÁS

Hirdetés a nyugatnémet Frankfurter Neue Presse című lapban: „Eladok Bibliát, veszek Mein Kampfot. Ajánlatokat DP 2435 számra a kiadóba kérek."

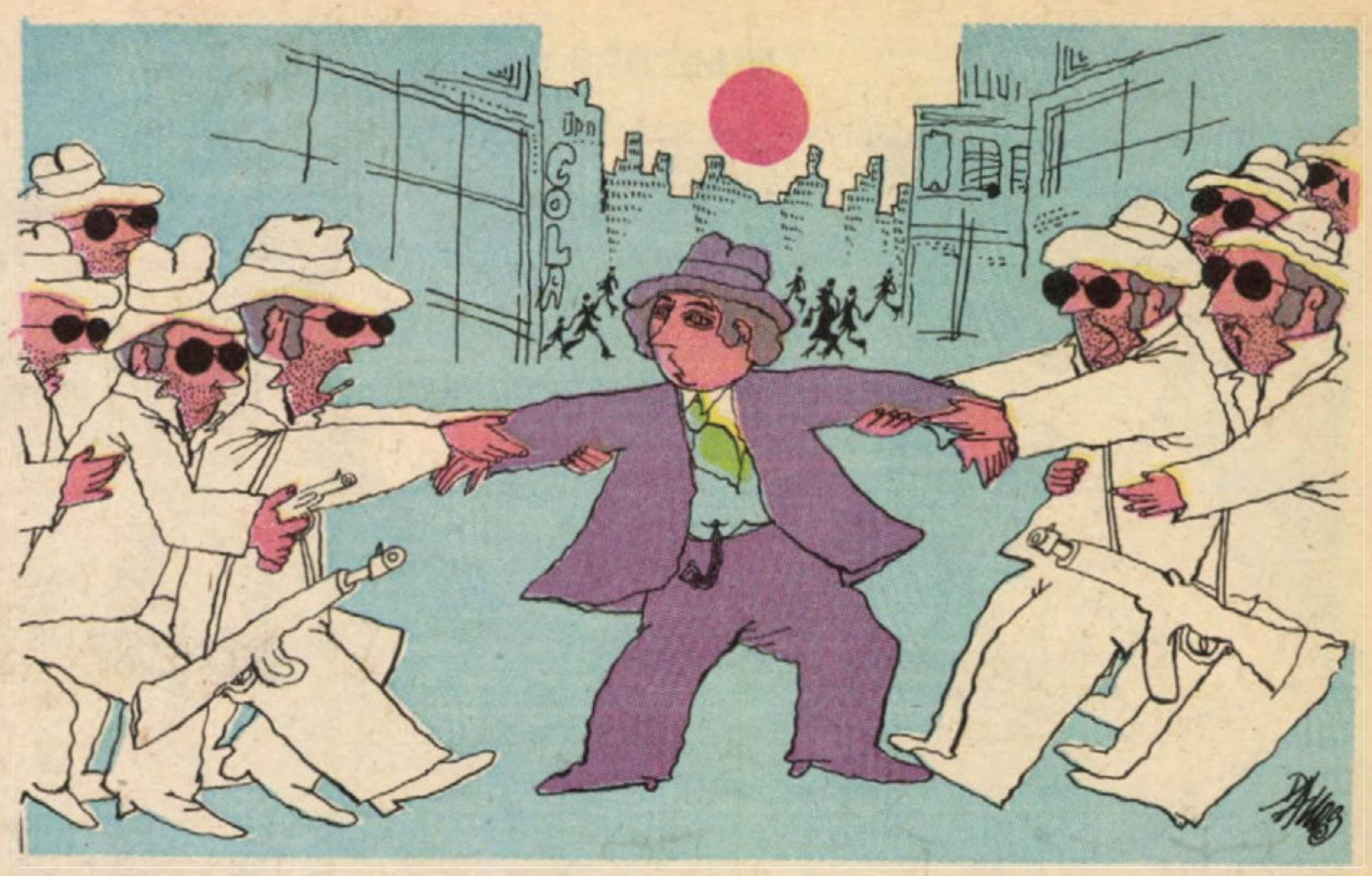
GALAMB-SZEX

Bécsben nagyon elszaporodtak a galambok. A városi hatóságok elhatározták, hogy „fogamzásgátló pasztillákat" szórnak szét a szárnyasok között. Így — vélték — humánus módszerrel meg lehet akadályozni a további galambinváziót. A „pasztilla" a valóságban különleges vegyi anyaggal preparált búzaszem, amely hat hónapig fogamzásképtelenné teszi a galambot. Mint a bécsi városi tanács képviselője a Kurier című lap munkatársával közölte — a kísérlet egyelőre eredménytelen maradt. „Vizsgálatot folytattunk és megállapítottuk: Bécs lakossága és a turisták olyan mennyiségű kenyérmorzsát szórnak a főváros többszázezer galambjának, hogy azok a köztisztasági hivatal emberei által alkonyatkor szétszórt fogamzásgátló búzaszemekre már ügyet sem vetnek.

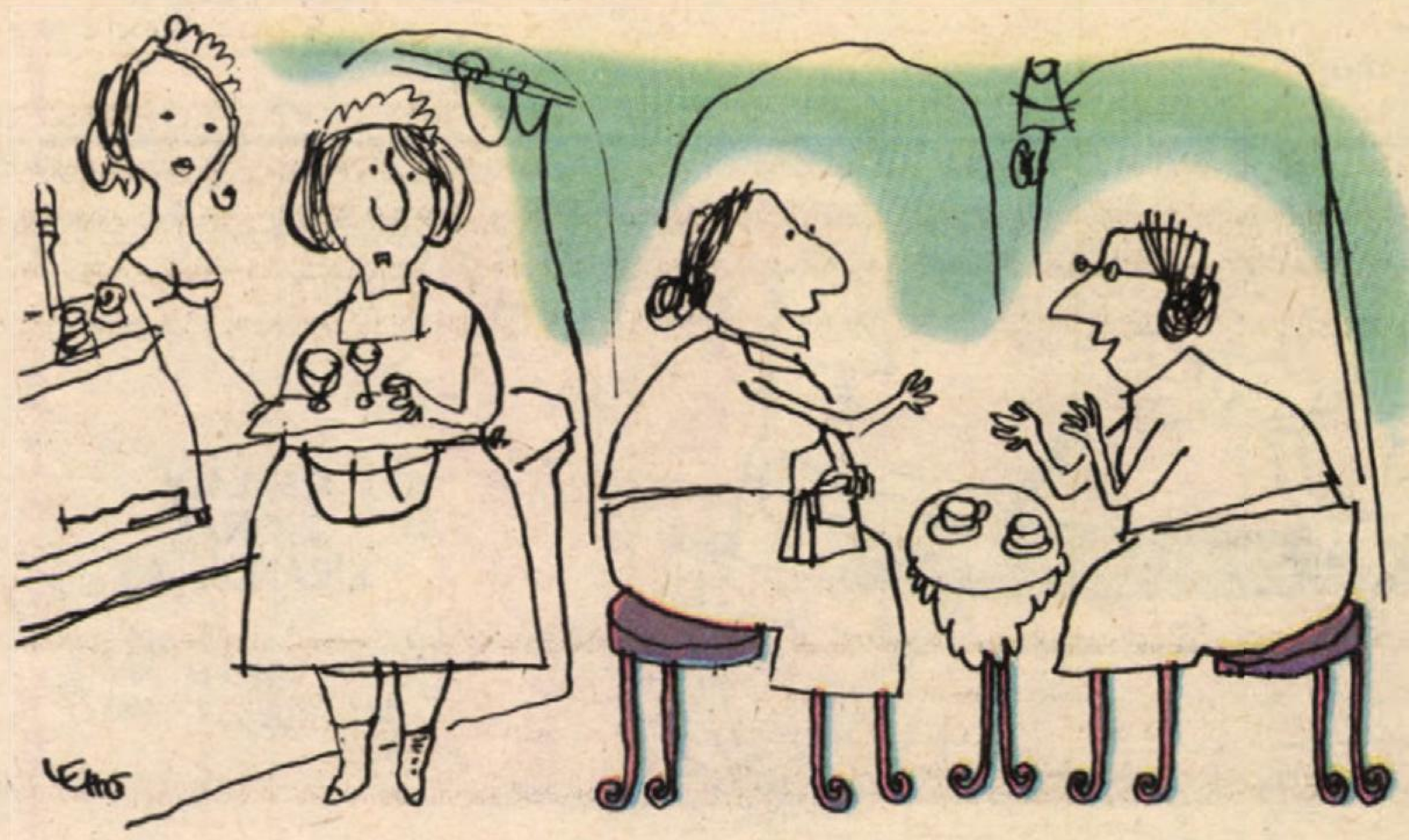
EMBERRABLÁS OLASZ-ORSZÁGBAN

— Ezt mi raboljuk el, mi jöttünk előbb . . .

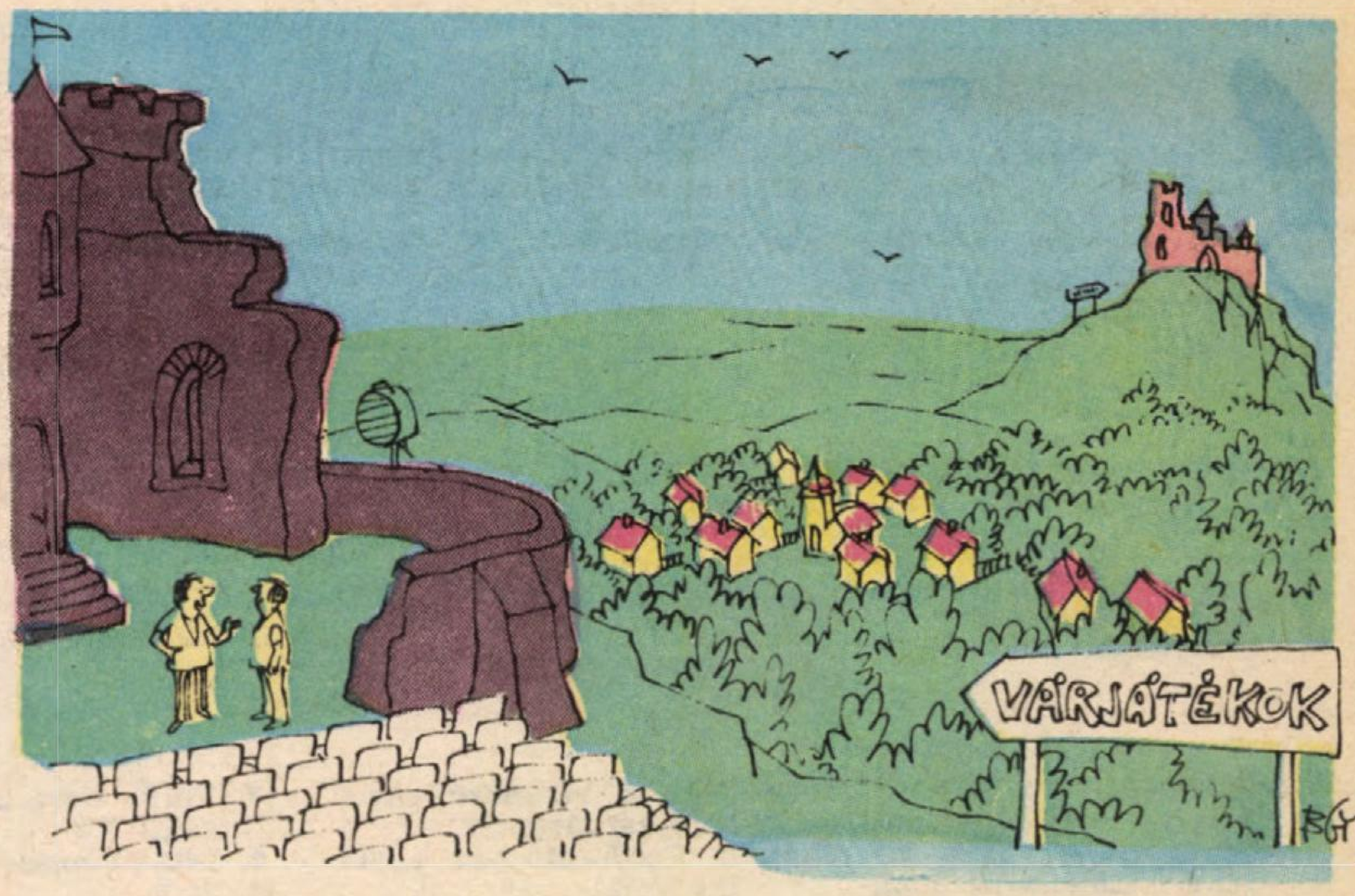
RÉGI BÚTOROK

— Reggel óta itt ülnek egy kávé mellett!

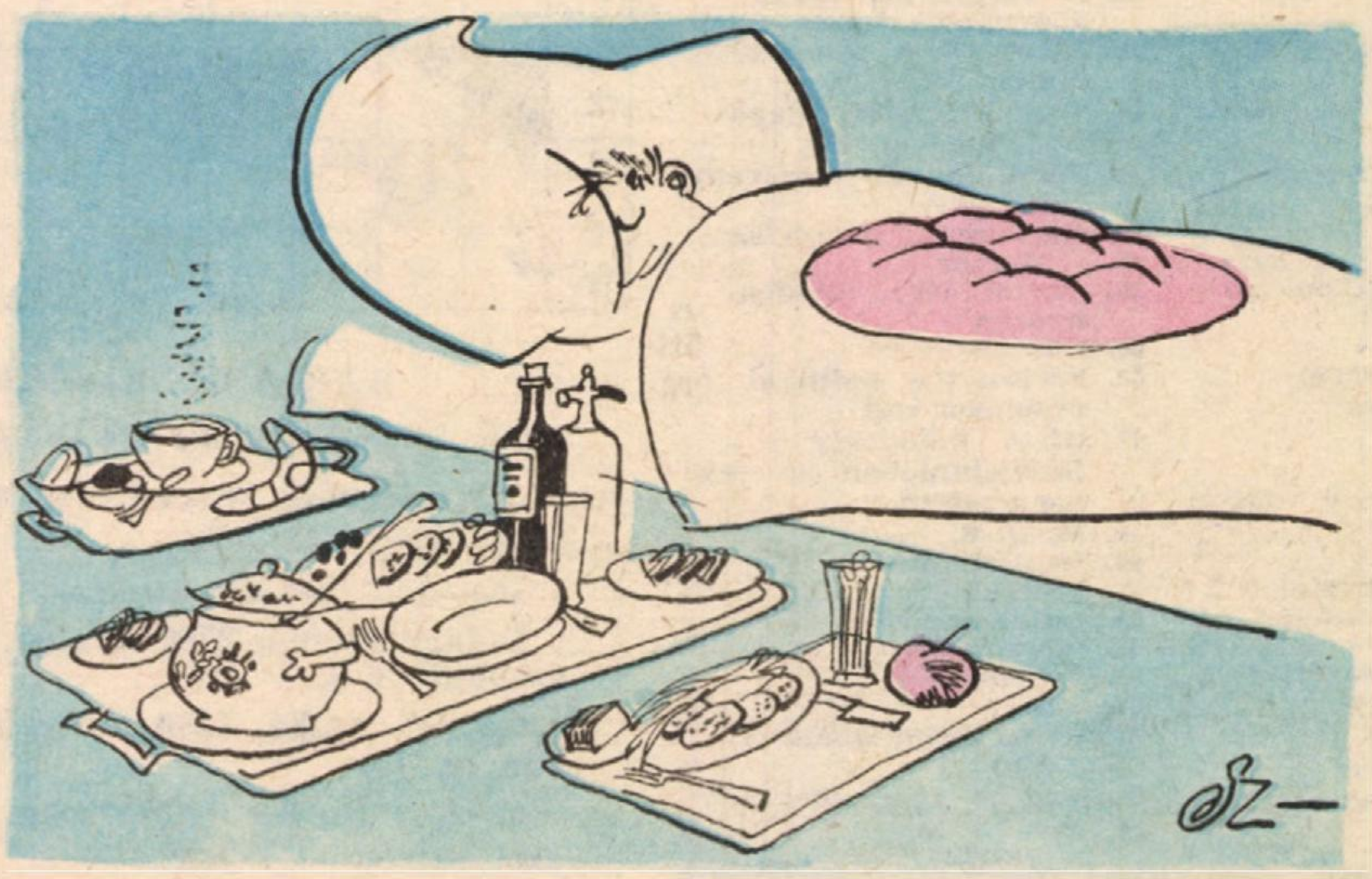

KÉT SZOMSZÉDVÁR

— Nekünk sikerült egy még régebbi darabot előásnunk!

VASÁRNAP

Ludas Matyi

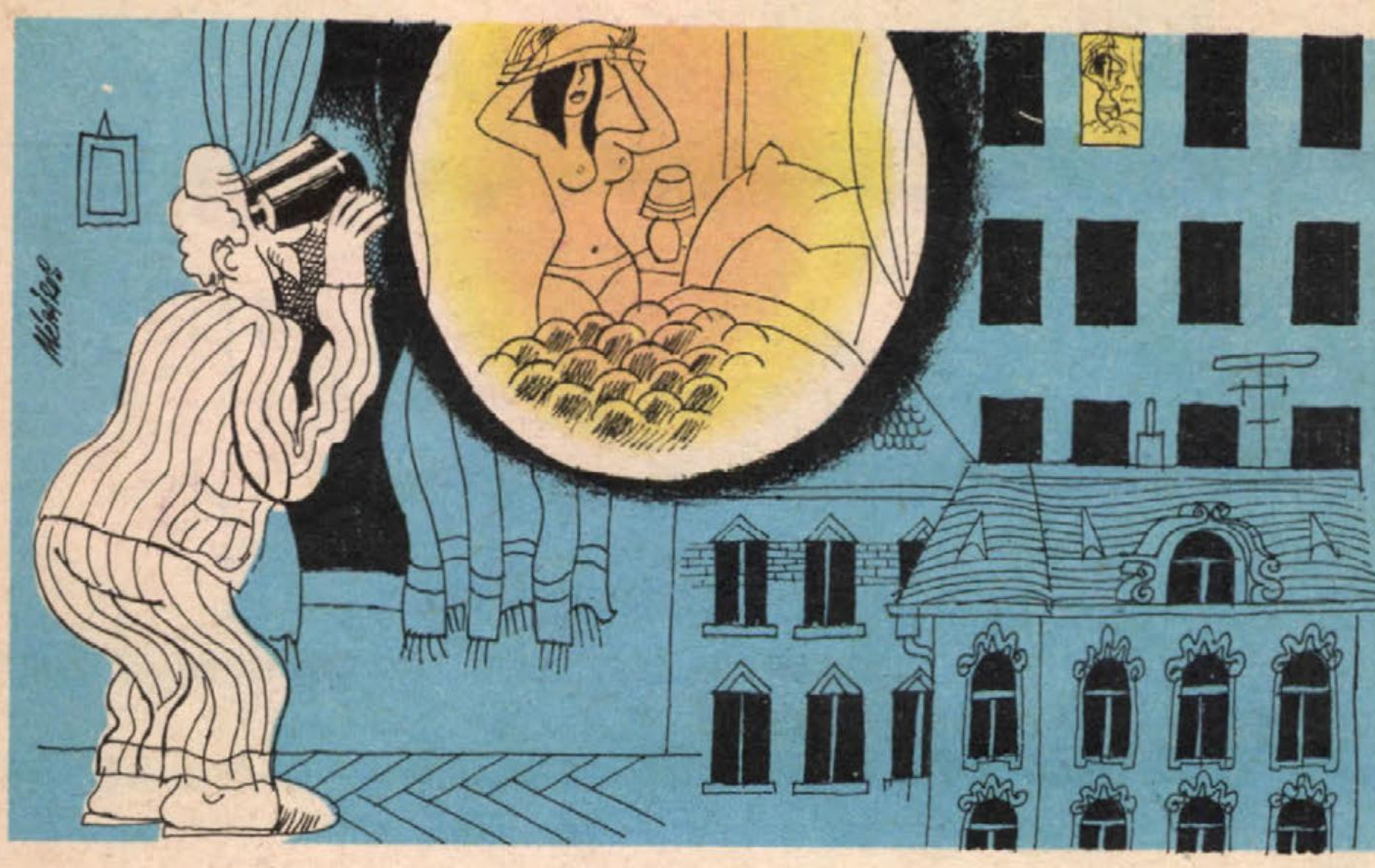
SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

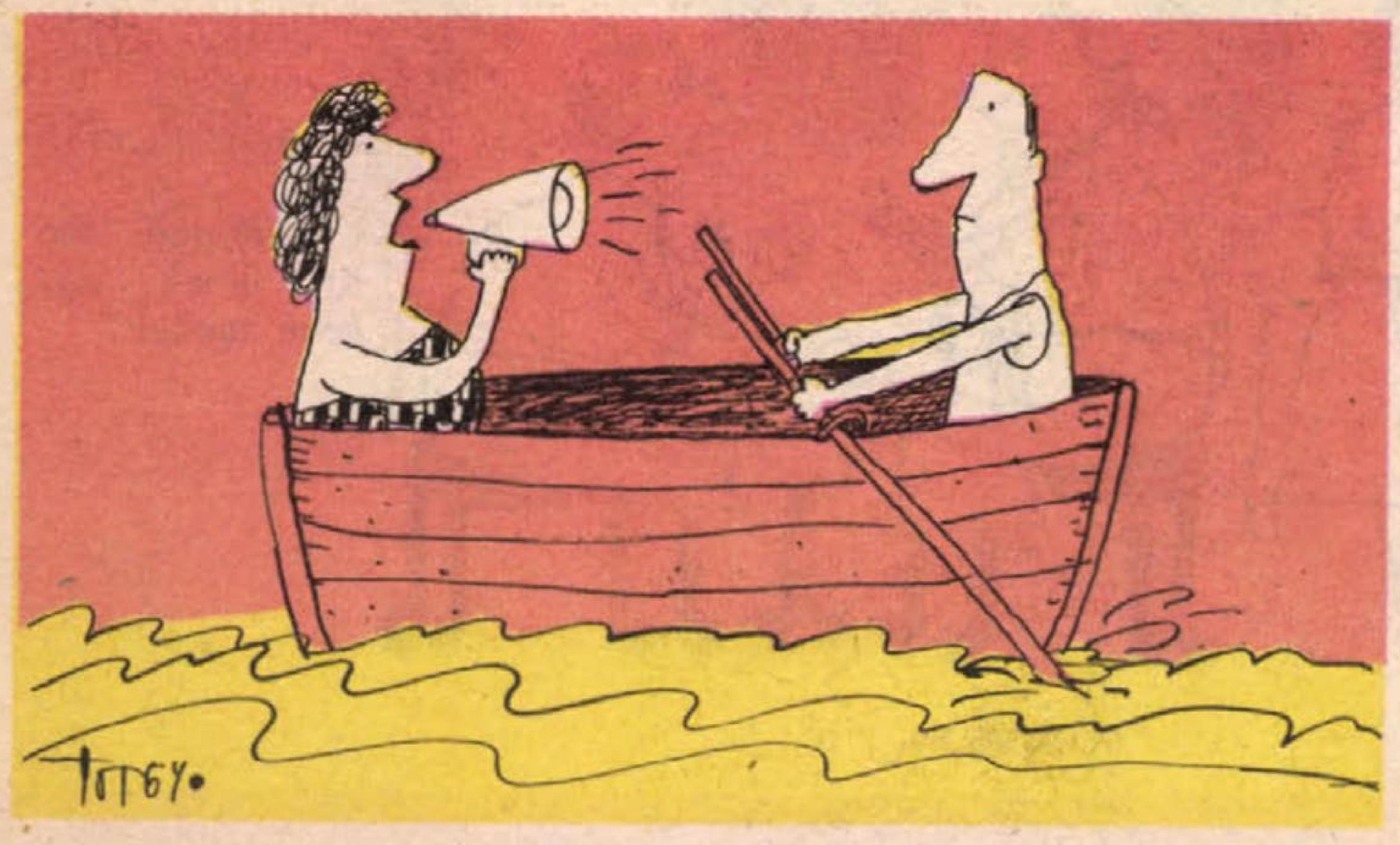
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
75.2308 2-33 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

NEMZEDÉKI ELLENTÉT

– Felháborító, már aludni sem tud az ember ezektől a fiataloktól!

CSALÁDI CSÓNAKKIRÁNDULÁS

– Egy... kettő, egy... kettő...

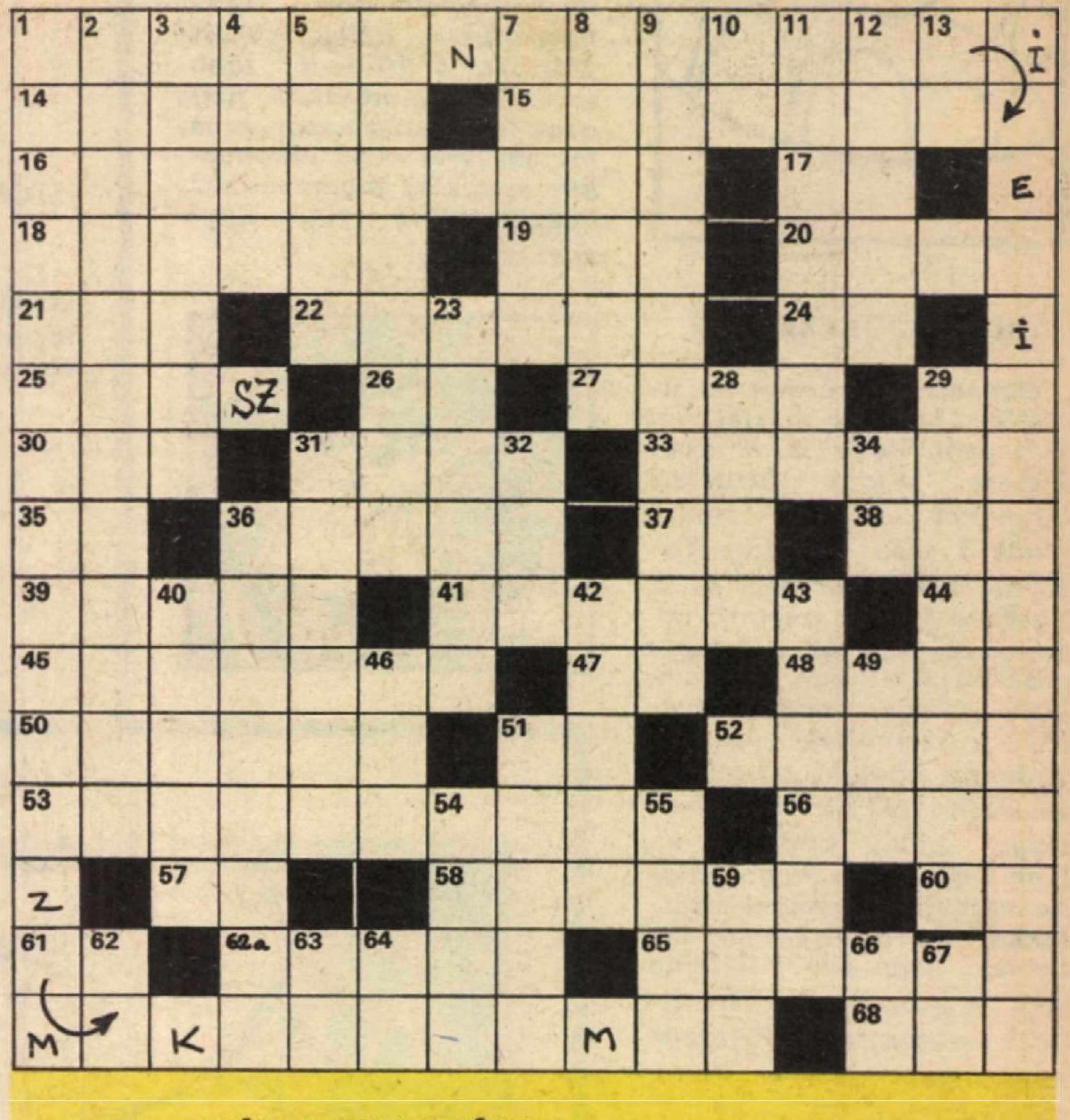
STRANDON

– De hölgyem, én csak egy szúnyogot akartam agyonütni!
– Én is, uram.

OKOS GYEREK

— Anyuka, mehetek cseresznyét szedni? — kérdi a kis Misi a mamájától. A mamája megrökönyödve feleli: — Vízszintes 1. Mire a gyerek: — Függőleges 1. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb augusztus 18-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. Görögország egyik vidéke, Albániával határos
15. Egykor a női szépség egyik ismérve volt
16. Német humanista, Luther legfőbb munkatársa
17. Egyiptomi napisten volt
18. A kerékpár népies (vagy pesties?) neve
19. R. R. G.
20. Európai nép
21. A nagyobb teljesítményű rádiók egyik gombjának betűjele
22. Olasz férfinév
24. O. Z.
25. Alvilági fickó (kissé divatjamúlt szóval)
26. Itt — németül
27. Az északi germánok főistene volt
29. Az egyik Kisfaludy monogramja
30. F. G. I.
31. Becézett férfinév
33. Hosszabb ideig tartózkodik valahol
35. E. Y.
36. Vízi tündér
37. Z. K.
38. A Nemzeti Színház művésze
39. Régi és világhírű angol hajózási társaság
41. A Ford-autógyár egyik márkája
44. Csekélységem
45. Ehetetlen gyümölcs
47. A lítium vegyjele
48. Némely bírósági tárgyalás
50. Az eső, amikor rákezd
51. L. T.
52. Nagyhírű cigányprímás volt
53. Francia város az NSZK határán
56. A futballista eszköztárába tartozik
57. . . golna
58. Világhírű osztrák karmester volt (Clemens)
60. Televízió
61. Háziállat
62/a. Üdítőital (keserű)
65. „Papírra vetette"
68. Szarvas-fajta

FÜGGŐLEGES

2. Gyümölcsízű hűsítő
3. Népszerű színművészünk
4. Kikötőváros Algériában
5. Tüdő — németül
6. Nagy művészi teljesítmények jutalma
7. A magyar hősmondák egyik alakja
8. Vörös bort adó szőlőfajta
9. Dicshimnuszokat szokás
10. Z. R.
11. Nobel-díjas olasz feltaláló (1874—1937)
12. Az ókori hadsereg egyik fegyverneme
13. S. A.
23. A sörgyártás egyik alapanyaga
28. Nemrégiben elhunyt miniszterünk
29. Testi és lelki állapotunk függvénye
31. Fából készült emelvény az erdőben
32. Gárdonyi regényhőse
34. . . gönyöz
36. „Évről évre, minden nyáron"
40. Európai folyó
42. Szélsőséges politikai nézeteket vall
43. Híres üdülőhely a Szovjetunióban (a tenger mellett)
46. M. D. B.
49. Mesterember
51. Fiúcska
54. Oktat, tanít
55. Mértani test
59. . . . tenkedik
62. Rag
63. Folyó Szibériában
64. . . bob
66. Azonos mássalhangzók
67. T

KÁR A BENZINÉRT

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Ne strapáld magad, én is egy piszok alak vagyok."

100—100 forintot nyertek:

Détáry István, 2700 Cegléd, XI. Őszszekötő út 6.

Révész Anikó, 6230 Soltvadkert, Tanács u. 3.

Genzsa Stefánia, 1027 Bp., Erőd u. 14.

A díjakat postán küldjük el.

énisegypi prima
graz laosz drog
e megérez é ata
ib lődd oblomov
taliga dka i le
elis aranyhal
nestrapáldmagad
gatya email á a
erieto akt star
rou arrivál adu
ksz durak d vm
szipog korea
kisüsti yolland
borravalo io tá
angina akkord r